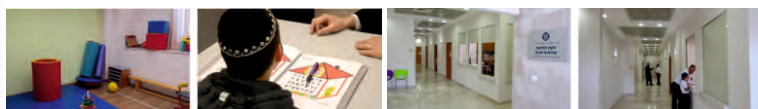

מכון אחיה

להכיר מקרוב

סיון תשפ"א

קורא נכבד!

חוברת זו אינה מתיימרת להכריע עבורך בנושא המדובר, מטרתה היא אך ורק לפרוס בפניך את מציאות הדברים כמות שהן, וכן את דברי גדולי הדורות בנושא, ועליך לשקול במאזני שכלך ובאמצעות יראת השמים היוקדת בקרבך - את הדברים, ולהגיע בעצמך למסקנה הנדרשת.

לקבלת החוברת במייל, הערות והארות:
a35212412@gmail.com

לתרומות והפצה:
05331-47757

מפתח הענינים

3.....	פתח דבר
5.....	הקדמה
7.....	פרק א תחומי הפעילות כיום של "מכון אחיה".....
10.....	פרק ב האם המכון הוקם באישור גדולי ישראל, והאם פעולותיו כיום מתנהלים באישורם?.....
21.....	פרק ג האם התמנתה "ועדת פיקוח" על התכנים? והאם ה"ועדה" עדיין פועלת?.....
24.....	פרק ד האם קיימת בעייתיות כל שהיא בקיומו של המכון.....
28.....	פרק ה כיצד משתמש השלטון ב"מכון אחיה" כמנוף לשינוי הציבור החרדי?.....
40.....	פרק ו האם מכון אחיה פועל כגוף עצמאי או הינו שלוחה של אוניברסיטת בר אילן / ומי הם המרצים בקורסים שלו?.....
46.....	פרק ז מהות האקדמיה תוכנה ושורשה / דעת גדולי ישראל בעבר ובהווה על לימודי האקדמיה בכלל והכשרת מורים בפרט.....
60.....	פרק ח עדויות ממחנכים ומלמדי תשב"ר אודות הנעשה במכון אחיה.....
69.....	פרק ט שינויים יסודיים שהוחדרו לבתי התשב"ר ע"י מכון אחיה.....
76.....	פרק י מכון אחיה מציג חלון ראווה מזויף.....
80.....	פרק יא דעת התורה בענין הכשרה למלמדים ע"י שיטות האקדמיה וחכמות זרות.....
93.....	פרק יב עמידתו האיתנה של מרן החפץ חיים זי"ע על משמר החינוך הטהור.....
98.....	סיכום
102.....	משא חינוך מאת הגאון רבי יוסף בנימין ואזנר שליט"א.....

פתח דבר

ביהמ"ד הגדול היה מלא מפה לפה, ריתחא דאורייתא נשמע מכל עבר, מאות אברכים ובחורים עסוקים בהוויות אביי ורבא, זה מקשה וזה מתרץ, הדי ניגוני הגמרא שובי הלב נשמעו למרחוק עד קצהו השני של הרחוב, מלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, הנה אלו מעמידי העולם שבלעדם היה העולם חוזר לתוהו ובוהו...

לפתע, משומקום צץ לו אדם מגושם למראה, קרחת לראשו ועגילים באזנו ובתנוך אפו השמאלית, עם קוקו המזדנב לאחוריו. הלה מתקדם בצעדי ענק לעבר... בית המדרש. מה רוצה אותו ברנש, איש אינו יודע, וגם איש לא שם לב כשהוא נכנס לתוככי היכל ביהמ"ד. הוא נעצר לרגע, אולי היה המום ממראה ההוד הנורא, אך לא, עד מהרה הוא מתעשת, ניגש מעדנות לבימה, מטפס את שלשת מדרגותיה, ובאגרופו המגושם מכה על הפרוכת הכחולה עליה מונח ספר התורה בעת שקוראים בה, ומכריז: "מטורללים, אין לכם מה לעשות בחיים? כל היום לחמם את הספסלים? בואו אחרי, ואני אראה לכם מה זה חיים!..."

הם אמנם לא הבחינו בו כשהוא נכנס, אך יותר ממשפט מורעל זה הוא לא הספיק לומר, עד שבעלי הזרוע מהלומדים, תפסוהו בבגדיו ובקוקייתו והעיפוהו אחר כבוד מבית המדרש, לא לפני שכבדוהו במנה הראויה לו. הוא אמנם ניסה להתנגד, אך הוא היה אדם אחד מול מאות זועמים, שרק מפני עדינותם, לא כילו את כל חמתם במטורלל דגן...

*

כן, זה היה אמור להיות סופם של כל השואפים לשנות את צביונה של היהדות החרדית, לו היו מציעים את מרכולתם המורעלת באופן טפשי שכזה. אך לבעל דבר, זה שמשמים ייעדו לו את תפקיד ההסתה וההדחה, יש שליחים הרבה יותר חכמים ומתוחכמים, הם לא נכנסים לביהמ"ד דופקים על הבימה ואומרים ללומדים 'הסירו כיפותיכם מעל ראשכם!' לא, ממש לא. הם מגיעים כאשר לראשם כיפה גדולה, עם ציציות גדולות וארוכות המתנפנפות ברוח, ובודאי שהם לא מוציאים מילה רעה אחת על התורה ולומדיה, אדרבה, הם מגיעים עם הצעות כיצד 'לייעל ולשפר'; כיצד 'להקל' על לומדי התורה ולדאוג לפרנסתם; איך להפוך את המלמדים ל'אתרוגים', כך שתלמידיהם כשיגדלו יעלו בלמדנותם על הדורות הקודמים...

וכאן מתחיל הנסיון האמיתי, כאן מתחיל הבלבול והאנדרלמוסיה, כי לא לכולם חוש

הריח להבין שאותם 'מבקשי טובות' הם לא אחרים מאשר חורשי מזימות לשנות את הציבור החרדי מהיסוד, ולהביא את אט לריקון הברכה (קרי: בית המדרש) בצורה מתוחכמת ואלגנטית, המסוכנת עשרות מונים מאותו קוקואיסט, שהכריז על כוונתו בגלוי ללא כחל ושרק.

לפני שנים, המכולת שכנה במקום קטן ומשעמם, עם כמה שקים של קמח, סוכר, אורז וכדומה... היום, גם סופרמרקטים ענקיים, אינם מסוגלים להכיל את שפע המוצרים הקיימים בשוק. והעין... חומדת עוד מוצר ועוד מוצר, לא מפני שבאמת זקוקים לו, ולא מפני שהוא מוסיף לבריאות, רק מפני שהוא צבוע בצבעי מאכל מרהיבי עין, ועטוף בעטיפה צבעונית מעוצבת להפליא, טעים ומראהו שובה לב...

גם בענייני רוח זה לא מה שהיה. אם פעם היה צורך לגזוז פאות על מנת לחלן, היום כבר אין צורך בכך, פשוט פורסים בפניך הצעות מפתות, הבטחות גרנדיזיות, מודעות צבעוניות מעוצבות היטב, העין רואה והלב חומד, אך האם נעשתה בדיקה מעמיקה, לוודא שזה באמת לטובתינו, שזה באמת כשר?

אם הינך מסוג האנשים, שמתפעלים מכל סיסמה וקלישאה, בלי לבדוק דברים לעומק, חוברת זו אינה מיועדת עבורך, אך באם אינך כזה ואתה עדיין מאלו שבודקים את האותיות הקטנות של ה'מרכיבים' ורק אז מחליט אם 'לקנות' את המוצר אם לאו, הרי שחוברת זו אכן מיועדת עבורך!

בהצלחה.

הקדמה

מצויים אנו בדור יתום כאשר בעוה"ר אין לנו לא מנהל ולא מורה דרך כבשנים קדמוניות, ונשכחו מאתנו עצות נכונות והדרכה אמיתית כיצד לחנך את צאצאינו היקרים לנו מכל, נושא שבעבר היה כל מחנך ומורה יודע פרק זה על בוריו, ידעו והבינו את נפש הילד ורגשותיו, תכונותיו וכשלונותיו וכו', והשכילו לדעת מתי להתנהל עמו ביד קשה ומתי ביד רכה לקיים מאמר חז"ל 'שמאל דוחה וימין מקרבת', וכל העצות והידיעות שלהם מיוסדים היו ע"פ תורתנו הק' ומאמרי חז"ל המלאים בעצות והדרכות נכונות, מתאימות ומדויקות.

דא עקא שעם ירידת הדורות, נתמעטו הלבבות ונתקטנו המוחין, ובפרט בעשרות השנים האחרונות שכל אחד טרוד בענייניו ועסקיו למעלה ראש, עד שכמעט אין זמן וסבלנות להורים לפנות עצמם בישוב הדעת להקדיש מזמנם לחינוך ילדיהם, ואם בכך לא די הרי בשנים האחרונות הרחוב מלא וגדוש בפיתויים לתענוגי והבלי העולם הקורצים לצעירים לעזוב באר מים חיים ולהמר זאת בשתיית מים מלוחים מבורות נשברים ה"י, מה שגרם שבאם ההורים או המחנכים אינם משכילים היטב להבין את נפש הילד תכונותיו וחולשותיו ולדעת כיצד להתנהל עמו, כמאה"כ 'חנוך לנער ע"פ דרכו', עלול הוא ח"ו ליפול שאולה.

כל זאת גרם לצמאון גדול להורים ומחנכים לבקש דרכי חינוך טובים ומועילים לילדינו הטהורים, ונתקיים בנו הפסוק 'לא רעב ללחם וגו' כי אם לשמוע וגו'.

ברם דבר זה ברור! באם ברצונו להנחיל לצאצאינו חינוך טהור בדרך התורה הק', הרי שעלינו לקחת את דרכי ושיטות החינוך אך ורק ממעיין תורתנו הק' ולא חלילה ממעיינות נרפשים של גויים ואפיקורסים (שאגב, היום אומרים כך ומחר להיפך), שלא די שאינם מתקנים מאומה, כי אם הורסים ומקלקלים באופן נורא ומחריד כנודע, ודי אם נביט על תוצאות חינוכם הקלוקל ה"י.

אך גם לו יהי, שעבור הגוי, טובים הם דרכי החינוך שהם המציאו, הרי יתכן שמה שאצלם נחשב לטוב, הוא עבורינו - עם ה' - תכלית הרע! ומה שנחשב עבורם רע, הוא עבורינו תכלית הטוב! וכשם שכל בר דעת מבין שהדרך לאילוף חיות לא שייך כלל לבני אדם, כך לא יתכן שדרך החינוך הגויי, יתאים לבניו של מקום.

ברם, בתקופה האחרונה קמו כמה גופי חינוך, המתיימרים להכשיר מורים ומחנכים שיידעו להתמודד עם בעיות החינוך, ולהתנהל נכונה עם חינוך ילדי הציבור החרדי. אלא שהשאלה העולה מאליה, מהיכן הוא מקור דרכיהם, האם מבאר מים חיים של תורתנו הק', או שמא ייבאו את השיטות והדרכים מהגויים ודרכיהם, ולצורך הענין "גיירו" אותם במעט והתאימו אותם לציבור החרדי בהוספת פסוקים ומאמרי חז"ל פה ושם, ובתוך שיעורי החינוך משחילים דעות חיצוניות ופסולות מהאקדמיה ודומיו, עניינים שאינם קשורים כלל לחינוך, וכל מטרתם היא לשנות את השקפת עולמם של ההורים והמחנכים. בחוברת זו, ננסה לבחון מהו מקורם של אותם גופים, ועל פי זה נדע האם כדאי וראוי להיעזר בהם, או שמא להתרחק מהם כמטחוי קשת, לבל נראה במות הילד ח"ו.

פרק א

תחומי הפעילות כיום של "מכון אחיה"

מכון אחיה הוקם לפני קרוב ל-30 שנה בעיר בני ברק. במשך השנים נוספו לו סניפים ושלוחות בכל רחבי הארץ. למכון ארבעה מגמות עיקריות:

1. **מכון להתפתחות הילד** - מכון בריאותי, הכולל טיפול רפואי בבעיות רפואיות של ילדים, בעיות המשפיעות באופן ישיר על הישגיהם בלימודים כתוצאה מקשיי למידה למיניהם. דוגמת: היפראקטיביות, קשב וריכוז (ADHD), בעיות התנהגות, וכו'.

יצוין כי כל הטיפולים הניתנים במכונים אלו הינם [אמורים להיות] טיפולים רפואיים בלבד, וללא שום פעילות הקשורה להשקפה המעצבת את החינוך עצמו.

2. **מרכז להכשרת מורים, לחינוך מיוחד** - במכון מתקיימים קורסים מיוחדים להשתלמות בשיטות פדגוגיה וחינוך עבור ילדים בעייתיים עם קשיי למידה וכדומה, על מנת שיוכלו להיות מורים בכיתות המיועדות לילדי ה"חינוך מיוחד", וכפי שמופיע בפרסום רשמי של אחיה: "ההתמחות שלנו - בנוסף להתערבות הטיפולית והלימודית, המתבצעת ביחידות להתפתחות הילד ובמרכזי הלמידה של 'אחיה', מפעיל אחיה גם מכללה להכשרת מורים. המכללה מציידת את הסטודנטים במיומנויות הנדרשות כדי לסייע לילדים לקויי למידה, בני המגזר החרדי, להתפתח ולפרוח בתלמודי התורה ובמסגרות חינוכיות דתיות חרדיות. התכנית הייחודית של 'אחיה' ממקמת אותו כארגון המוביל בארץ בהתערבות חינוכית והתפתחותית, המותאמת לציבור החרדי".

3. **מרכז להכשרת מורים, לחינוך רגיל** - הקורסים הנ"ל אינם אך ורק להכשרת מורים עבור החינוך המיוחד, כי אם גם להכשרת מורים ומלמדים בחינוך הרגיל, וכפי שהם מפרסמים רשמית באתר שלהם:

מרכז להכשרת מורים

בני ברק

צפת	טבריה
רכסים	נתניה
אלעד	נס ציונה
מודיעין עילית	בית שמש
אשדוד	ביתר עילית
ירושלים	אופקים
נתיבות	באר שבע

מסלול חינוך רגיל

מסלול חינוך מיוחד

מסלול גיל הרך

ספריה עיונית

אתר מרכז מידע פדגוגי

"המרכז להכשרת מורים אחיה" מובילים בהכשרת מורים לחינוך החרדי

המרכז להכשרת מורים של "אחיה" מהווה מוסד מוביל ומשפיע בתחום הכשרת מורים גברים בקהילת החינוך החרדית בישראל בשני העשורים האחרונים. עד לשנים האחרונות, הציבור החרדי לא ציפה מהמלמדים בתלמודי התורה להיות בעלי הכשרה פורמאלית כמחנכים. יתרה מזאת, **השכלה כללית לגברים, גם אם נועדה לקדם את לימוד התורה, נחשבה לבלתי מקובלת בקרב חלקים מסוימים בציבור החרדי**. המרכז להכשרת מורים של "אחיה", שזיהה את הצורך במתן הכשרה למורים, פועל לציידם במיומנויות הדרושות להוראה יעילה ואפקטיבית.

במהלך השנים הפך מרכז "אחיה" להכשרת מורים למקור להעצמה חינוכית ולקידום **המקצועיות** בחינוך החרדי. למעלה מ-2,100 בוגרי "אחיה" (תואם לשנת 2012 למנינים), המלמדים כיום בישראל ובחו"ל, מהווים עדות להשפעת המרכז על הצעירים במגזר החרדי. מצוידים בתפיסות ובכלים מתקדמים, בוגרים אלה **מחוללים שינוי ומציעים לתקופה חדשה**, בה גדלות הציפיות למקצועיות במערכת החינוך החרדית ולהצלחה של כל ילד הלומד במסגרתה. פעילות המרכז להכשרת מורים אף תורמת לקידום כלכלי בחברה החרדית, ע"י פתיחת **חלון הזדמנויות תעסוקתי**, המאפשר לאלפי צעירים לפרנס את משפחותיהם בכבוד.

4. **מרכז לימודים אקדמיים** - במכון ניתנת האפשרות לכלל הציבור ללמוד מקצועות שונות בחינוך, המושתתים על האקדמיה, כאשר התעודה הניתנת על כך היא "תעודה אקדמאית" מטעם המל"ג [מועצה להשכלה גבוהה] כשאר המכללות והאוניברסיטאות, דבר המצריך שכל

המרצים בקורס זה יהיו מאושרים מטעם אוניברסיטה, וכן יש לציין שגם ההכשרה למורים בין לחינוך המיוחד בין לחינוך הרגיל, כפוף בלימודי האקדמיה ובקבלת תעודה רשמית מטעם אוניברסיטה (כמופיע במסמך רשמי של המל"ג, ראה להלן פרק ו').

פרק ב

האם המכון הוקם באישור גדולי ישראל והאם פעולותיו כיום מתנהלים באישורם?!

בפרק זה נפרט את השתלשלות הקמת המכון מיום פתיחתו ועד עתה, ומה היתה חוות דעתם של גדולי ישראל אודות מכון זה.

מכון אחיה הוקם לפני קרוב ל-30 שנה - בשנת תשנ"ג - ע"י ש.ל. מנהל ת"ת קרלין בב"ב, כשהמטרה המוצהרת היתה בזמנו לתת מענה לילדים בעייתיים וחריגים מהציבור החרדי. לשם כך הם הקימו "מכון להתפתחות הילד", דהיינו מרכז טיפולי לילדי ה"חינוך מיוחד", להעלותם על המסילה עד כמה שהדבר אפשרי, וזאת באמצעות מגוון דרכים, דוגמת טיפול הידרותרפי בבריכות שחיה, פיזיותרפיה, פעילות מוטורית וכדומה. כמובן שעבור כך היה צורך להכשיר מורים מוסמכים עם תעודה מוכרת, שיוכלו להיות המטפלים בתחומים אלו, ולכן המכון נתן אפשרות להשתלמויות בקורסים עבור מורים אלו בחינוך המיוחד.

בשעתו, ראו גדולי ישראל בעין יפה את הקמת המכון, שאכן עקב גידול האוכלוסייה החרדית וריבוי המקרים של ילדים בציבור זה הזקוקים לחינוך מיוחד, הורגש אז חסרון משווע במורים חרדים שיוכלו לענות לצרכיהם המיוחדים של ילדים מסוג זה, ואף נתנו את הסכמתם למהלך, על מנת שילדים יקרים אלו לא יצטרכו לרעות בשדות זרים ולקבל את חינוכם מאנשים הרחוקים מתורה ומצוות. הם ראו במכון מעין מכון 'רפואי' שנועד אך ורק למי שזקוק לרפואה ותו לא.

לאור זאת באירועי הפתיחה השונים הגיעו גדולי הרבנים דוגמת מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל, מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל ועוד, מתוך ידיעה שהם מגיעים לחזק "מרכז טיפולי" לילדים מיוחדים, וכפי שפורסמו בשעתו תמונות אלו ברבים.

לאחר מספר שנים השתדרג המכון והפך את "מרכז להכשרת מורים" גם לחינוך הרגיל, דהיינו שבמכון זה ניתן להשתלם בקורסים של לימודי אקדמיה, על מנת לקבל תעודה מטעם המל"ג (המועצה להשכלה גבוהה), דבר שנאסר ע"י גדולי ישראל בעבר ובהווה. זאת אומרת שהמגמות שפעלו בשלב הראשון היו רק לצורך התפתחות הילד המיוחד, ועל זה ורק על זה קבלו את הסכמתם של גדולי ישראל, דוגמת קופות החולים שמקבלים את הסכמותיהם של גדולי ישראל כאשר הם משתדלים להתנהל באופן שמתאים לציבור החרדי, מבחינת גדרי הבצניעות וכדומה. אך על המשך פעולותיהם של המכון בהכשרת מורים לחינוך הרגיל, לא קבלו על כך שום הסכמה, ואף היה בניגוד גמור לדעתם, וכפי שניווכח בהמשך.

ואז יצא המכון במודעות ענק על ה"בשורה הגדולה" שמעתה יש לעם ישראל "מלמדים שמן זית זך", דהיינו, שמהיום והלאה לא יהיו מורים מוסמכים רק במוסדות ממשלתיים, כי אם גם המלמדים במוסדות הפטור שאינם כפופים לכל הלימודים הפסולים של משרד החינוך, אף הם יעברו את כור ההיתוך החילוני, בהשתלמויות הקורסים האקדמיים הכפריים.

קשה לנו לקבוע אם כבר בתחילת דרכו של המכון, מטרתו היתה להגיע בהמשך לחינוך רגיל להכשיר מורים מוסמכים, והחינוך המיוחד שימש רק כהסוואה על מנת למנוע את התנגדותם הנחרצת של גדולי ישראל למכון כבר בתחילת דרכו, או שמא בתחילה אכן היתה המטרה 'חינוך מיוחד', ובמשך הזמן, כאשר תקציבי הענק של משרד החינוך החלו לזרום למכון, קיבלו מנהליו תיאבון, שהוביל אותם לשנות כיוון ולהפכו רשמית לשלוחה של אוניברסיטה.

במשרד החינוך ראו את ההתפתחות הזו כ'רגע מכונן', כאשר ההנחה הפשוטה היא שכל שירבו מלמדים שיש להם תעודת הסמכה המקנה זכויות יתר למוסד ולעובד; ככל שיתרבו מלמדים שעברו את 'כור ההיתוך' של המכונים המשנים את מהות המלמדים ומשרישים תכני לימוד התואמים לחינוך הממלכתי דתי והחילוני, יגדלו הסיכויים שגם "מוסדות הפטור" ייכנעו סוף סוף לדרישה לחתום על תכנית לימודים הכפופה ל"תכנית הליבה" וכך יתפתח מצב שתתייחסו יעברו ל"חינוך מוכר".

הנה קטע מהעיתונות (יתד נאמן סיון תשס"ד) שדיווחה בשעתו כיצד התפתחו הדברים:

"כדי להבין ולהפנים היטב את חלקו של מכון אחיה בקלקול החינוך החרדי, עלינו לחזור כ-15 שנים (בזמנו) לאחור, כאשר השלטון החילוני החל להצר את צעדיו של החינוך החרדי, הישיבות, בתי "בית יעקב", הסמינרים והתתי"ם.

ועדות שונות ומשונות קמו באותה תקופה לצורך מטרה זו, ובדיונים מעמיקים בהם השתתפו בכירי השלטון ופרופסורים ידועי שם, שקלו ודנו בכובד ראש ושרטטו את הדרך היעילה ביותר לקלקול החינוך החרדי ולעריכת שינויים ומהפכות משמעותיות במתכונת החינוך המקובלת.

ועדת שושני בראשותו של ד"ר שמשון שושני, פרסמה אז את מסקנותיה, כאשר הגזירה

המרכזית שבהם הייתה "תוכנית הליבה" שמטרתה להכתיב בכוח הזרוע את מתכונת הלימודים לכל מוסדות החינוך החרדי - את סוגי המקצועות, את מספר שעות לימודי החול בתת"ם ובבתי הספר לבנות, ואת הרמה הלימודית הנדרשת מתלמידי מוסדות החינוך החרדי.

כמו"כ נקבעה אז תוכנית "מבחני המיצ"ב" שמטרתן לעקוב ולתת למשרד החינוך שליטה ישירה בלתי אמצעית על כל תלמיד ותלמידה במוסדות החינוך החרדיים. "כוח משימה לאומי" שנקרא "ועדת דוברת" הוקם אז במיוחד על מנת למצוא את הדרך לפרוץ את חומות החינוך החרדי ולחולל בו מהפכות ותמורות משמעותיות.

במקביל החלו השלטונות להתערב בכל צעד ושעל על הנעשה בין כותלי התת"ם, בתי הספר והסמינרים, כאשר זכור לכל המאבק הנחוש בשנת תשע"א, נגד ניסיונות התערבות הבג"ץ באופן קבלת התלמידים לחיידר של חסידות סלונים בשוב עמנואל.

למרבה התדהמה התברר אז, כי בקרב חוגי השלטון מסתובב אדם המציג עצמו כנציג הציבור החרדי המחולל נזק עצום בנתינת יד זדונית למגמות השלטון ההרסניות. היה זה אותו אדם המוכר בציבור כאחד מראשי "מכון אחיה". עובדה השופכת למפרע אור בהיר על מהותו ותכליתו של אותו מכון הרסני.

בהוראת גדולי הדור ובראשם מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל יצאה היהדות התורתית למערכה כנגד אותו אדם שנתן את ידו למזימות הנוראות והשפלות, כאשר בעיתון "יתד נאמן" (כ"ט סיון תשס"ד) נכתבו על פי הוראתו של מרן הגר"ש הדברים הבאים:

"מדובר בכמה עסקנים ובעיקר באדם אחד (שמקבל סיוע מכמה גורמים נוספים) המייצג כאמור את עצמו בלבד, ופועל כביכול בשם רבנים, שלא היסס להופיע ולהשתתף בפורומים ובישיבות רשמיות בכנסת ובמשרד החינוך, תוך שהוא מצהיר בכל מקום גם בפגישות סגורות עם בכירים ביותר, שאין להם מה לדאוג ואפשר לבצע כל תוכנית שקשורה למערכת החינוך החרדית". סוף ציטוט.

לאחר שמשרד החינוך הכביד את עולו ביתר שאת, יצאה היהדות החרדית באותה תקופה למערכה נחושה בראשות והנהגת מרנן ורבנן גדולי ומאורי התורה והחסידות זצוק"ל ושיבדלחט"א, ונערכו אסיפות של גדולי התורה ומהם יצאה הקריאה ההיסטורית הנחרצת והבלתי מתפשרת: לא ל"מכון אחיה"! "אל תגעו במשיח"!

היה זה ביום כ"ו סיון תשס"ד, יצא פוסק הדור מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל ממכתב חריף כנגד תופעה חמורה זו, אשר לפי עדותם של בני ביתו, המכתב נכתב במיוחד כנגד מנהלי "מכון אחיה" אשר מרן זצוק"ל מתבטא עליהם בתואר "שולי המחנה"! וזה לשון המכתב:

"והנה כעת קול ענות נשמע לשנות בדרך המסורה לנו, ולשנות מעמדם של הת"ת ולהפכם ל'מוסדות מוכרים', דבר שעלול ח"ו להביא למעורבותם של גורמי החינוך החילוניים בבתי

התשב"ר. ועוד יש בשולי המחנה המבקשים לשלוח מלמדים להשתלמויות בחסות משרד החינוך ומחובתנו לעת כזאת להודיע כי כל המשנה ידו על התחתונה וחלילה לשנות בכי הוא זה מהדרך בה נהגו הת"ת עד כעת."

מכתבם של גדולי ישראל צוק"ל בכנס חירום שהתקיים בבית הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ צוק"ל בחודש חשון תשס"ה

בס"ד, ערש"ק פ' וירא

לכבוד מנהלי הת"תים שליט"א המתאספים בבית מע"כ מחותני הגאון ציס"ע הגרמ"י ליפקוביץ שליט"א

שלום רב,

הנני לחזק בזה את מנהלי הת"תים הניצבים במאבק כנגד קיצוצי תקציב, ונסיונות פיתוי לשנות מעמדם של הת"תים מקדמת דנא, ולשלוח מלמדים להשתלמויות וכן לא יעשה.

והנני פונה לנדיבי עם לתמוך ולסייע בידי מוסדות אלו שיוכלו להמשיך בדרך הסלולה לנו בלא שום שינוי וכל המסייעים יתברכו ממקור הברכות.

בברכת התורה

יוסף שלו אלישיב

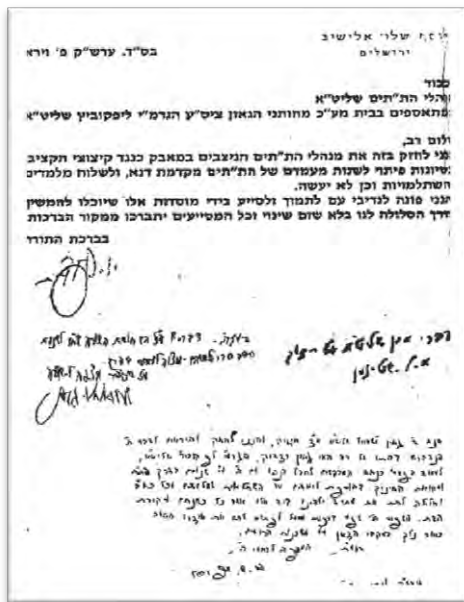
דברי מרן שליט"א א"צ חיזוק

א.ל. שטינמן

בעזה"י, דברים הנ"ל הם חובת השעה שח"ו לשנות סדר הלימודים מצוה לעמוד בפרץ.

ע"ז באעה"ח מצפה לישועה

שמואל הלוי ואזנר

..והנני לחזק ליראים לדבר ה' הנדברים בביתו של רב האי גאון וצדיק, הגרמ"י ליפקוביץ שליט"א, לעמוד בפרץ כנגד המבקשים לחבל בנפש עם ה' ע"י שינויים בדרך הת"ת ומקומות החינוך, בהוספת לימודים או השתלמויות למלמדים וכל כיוצ"ב, וחלילה לתת את עתיד ילדינו ביד אלו אשר כל כוונתם עקירת הדת, וישפיע ה' שפע ברכות מעל לפתוח לנו את אוצרו הטוב כאשר נלך בעקבי הצאן על משכנות הרועים.

דוש"ת, המצפה לרחמי ה', מ.ש. שפירא

מוצש"ק ויחי תשס"ה

ב"ה ירושלים ערב שבת קודש לסדר שקוראים בתורה למען אשר יצוה את בניו וגו' ושמרו דרך ד'

לכבוד מנהלי הת"תים הקדושים של תשב"ר בבית הגאון הגדול הצדיק הרמ"י ליפקוביץ שלומו ישגא.

לאשר דברי תורה צריכים חיזוק, הנני בעניי לבוא לחזק בזה את מנהלי הת"תים, אשר כעת עומדים עלינו בכל מיני פיתויים ד' ישמרנו, וחלילה וחלילה לעשות איזה שינויים כל דהו, **ולא לשלוח מלמדים להשתלמויות** ד' ישמרנו ואוי לנו שכך עלתה בימינו, ולהזהר מכל פיתוי שבעולם ולא לעבור ממוסד פטור למוכר שאינו רשמי, ומעלים בקודש, וליוצא ובא אין וכו' ד' ישמרנו, ונא ונא לא להכניס שום אשר קרך מעשה עמלק ימח שמו, לא תהא כזאת בישראל. והנני בקריאתי לנדיבי לב להמבינים בעם לתמוך ברוח נדיבה את המוסדות הקדושים שיוכלו להמשיך בהמסורה לנו מדור דור ללא אבק שינוי, ונא ונא לעשות לקיומה של תורה וברוך אשר יקים את התורה הזאת.

למען הדבר הנשגב הנ"ל כי הם חיינו ואורך ימינו וכו' ונא לשאת את דגל התורה והמסורה בעוז ובגבורה בעה"י.

שמואל באאמו"ר גאון ישראל מוה"ר שלמה זלמן זללה"ה **אויערבאך**

בכינוס זה השמיע הגרמ"ל זצ"ל משא ארוך ובתו"ד אמר:

"ההשתלמויות הם פתח למסירת החינוך וכלל ישראל בידיהם. מנהלי תלמודי התורה צריכים לדעת שלא להיכנע לדרישות משרד החינוך, **לא להיכנע לבקשתם שהרביים** (מלמדים) **יצטרכו להשתלם בהשתלמויות כלשהן** כאשר הם רוצים. **כל דבר מזה הוא פתח, שבכך מוסרים**

בידם את החינוך ואת כל כלל ישראל. כל מנהל צריך לדעת שח"ו לו לשנות את מעמד תלמוד התורה אצלם, וכמו שכבר השמיעו קודם ההוראה מהרבנים הגאונים שליט"א, ובראשם כבוד מרן רבינו הגאון רבי יוסף שלו' אלישיב שליט"א, ואם המנהל יעשה איזה שינוי בזה, הרי הקולר תלוי בו שיהיה האשם להביא חורבן בעולם, ויש לעמוד בתוקף בין בגלוי ובין בסתר שלא להיכנע לשום דבר. ובודאי נדיבי עמנו המשכילים לדבר אמת בינו את הצורך והזכות להעמיד קרן גדולה להחזיק את תלמודי התורה, ואלו שכבר נכנעו, עליהם לחזור בהם ולהשיב המצב כאשר היה ללא שינויים."

במקביל, התקיימה אסיפה ביום י"ב תמוז תשס"ה בבני ברק, בראשות גדולי ת"ח, שחשפה פרק מרכזי במעללי המכון.

הגאון הגדול רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל שקרא להשתתף באסיפת זו שבעיקרה היתה עקב נושא שהתחדש באותם ימים, ראה לנכון להוסיף את הפרצה של השתלמויות זרות במכונים שהם שלוחות אוניברסיטה. וכך כתב:

"כן שמעתי שמלמדים בחדרים הולכים להשתלמויות זרות לקבל תוארים, במכונים של "בר אילן" (אחיה' - כדלהלן), על כן מהראוי להתכנס לאסיפה של תלמידי חכמים כדי לדון על המצב החמור וכדי לעמוד בפרץ".

גם הגאון הגדול רבי נסים קרליץ זצ"ל כתב מכתב חיזוק מיוחד לאסיפה, בו כותב:

הרב ש. י. נסים קרליץ
רמת אהרן
רח' ר' מאיר 6, בני ברק
בס"ד, יום ו' תמוז תשס"ה
כבוד האסיפה הנכבדה,
שהתאספו למען חיוקה של תורה ומשמרת הישיבות
ומוסדות החינוך של בתינו.
הרי מנצינו היום הוא שלוחמים בישיבות ובת"ת בכל
מיני התחכמות במטרה לפגוע בטוהר הלימוד ע"י שיכניסו
רוח אחרת בלימודים שיפגעו בקדושתם.
ועלינו להבין שכל שינוי יכול להביא להרס ח"ו. ואסור
לנו לתת להם כל דריסת רגל בין בעצם הלימודים ובין
בהשתלמויות המורים, כי כן דרכו של יצה"ר היום ואמר לו
עשה וכו', והתוארים שלהם בוושה היא לנו, ומזיק לחינוך
שלנו. ואסור לעשות א"ז בשביל ממוץ.
ש. י. נסים קרליץ

"עלינו להבין שכל שינוי יכול להביא להרס ח"ו, ואסור לתת להם כל דריסת רגל בין בעצם הלימודים ובין בהשתלמויות המורים... והתוארים שלהם בוושה היא לנו, ומזיק לחינוך שלנו".

ובספר 'מצדיקי הרבים' (פסקי הגר"י קרליץ פרק ט"ו) כתב:

"מלמדים ההולכים לשמוע הרצאות בנושאים חינוכיים וכדו' דבר גדול מאד ובוודאי שיש תועלת מרובה כאשר מתאספים יחד לשמוע ללמוד ולהתייעץ בנושאים אלו, אלא שחובה מוטלת עליהם לבדוק האם המרצים הינם בעלי ירא שמים

שאל"כ יצא שכרם בהפסדם ובוודאי שאין ללכת להרצאות או מכונים שכל מטרתם היא לקבל תוארים ממשרד החינוך משום שכוונתם להתחכם כדי לפגוע בטוהר החינוך ע"י שיכניסו רוח אחרת בלימודים, ויש לדעת שהתוארים שלהם בוושה היא לנו".

מתוך מכתבו של הגאון הגדול רבי משולם דוד הלוי סאלאוויצקי זצוק"ל

"אודות הגזירה הנוראה, שזה ממש הפרת דתוה"ק שיהי מסור להציונים הדעה בתכנית וסדר הלימודים בבתי החינוך, ולהם יהי הדעה מי ראוי להיות מלמד ומי לא, ולפי רצונם דוקא מי שמוסמך להוראה על ידם ראוי להיות מלמד [דהיינו שקיבל תואר לאחר השתלמויות באוניברסיטה], וכן להכניס לימודי חול ובגרות בהישיבות הק' של היהדות החרדית... וכבר כתבו בהתקנות שעליהם באעה"ח אא"ז הגה"ח זצ"ל ביחד עם הגה"ח רא"ח מייזל זצ"ל והגר"י

שלייפר זצ"ל, עד כמה צריכין לדקדק שהמלמדים יהיו יר"ש וכו', ושדעת יראי ד' נוחה מהם בהנהגתם ובהלכותיהם וכו', כי בתים רבים נחרבו בישראל באשמת המלמדים וכו' עיי"ש בדבריהם.

ולא יעלה על הדעת להורות בזה שום היתר ולעשות איזה שהוא ויתורים ופשרות בזה לתת להם שום רשות לחוות איזה שהוא דעה בבתי החינוך שלנו, וכבר נלחמו על זה הגאונים והצדיקים זצ"ל מהדורות הקודמים, ועל כגון זה נסגרה בעוה"ר ישיבת וואלאזין.

ואם לא נשכיל לעצור בעוד מועד תיכף את כל זה בכל הכח והעוז, אחריתה מי ישורנו, ומפחיד המחשבה מה שיכול לצאת בסוף מכל זה, וכבר כתב אה"ז הגה"ח זצ"ל במכתבו הנודע מהחורבן הנורא שיצאה מההשכלה והספרות החדשה, שהוחרב בית ישראל, וקמו בנים ותלמידים לא אמון בם, הפרו דתוה"ק ומוסר לא ידעו, וגם קלות וגם חמורות לא ישמרו, יעו"ש בדבריו הקדושים והנוראים.

ע"כ מצוה וחוב גדול לצאת במלחמת תנופה ולהלחם במס"נ בכל האמצעים נגד זה..."

י' מנ"א תשס"ה לפ"ק ירושלם ת"ו

משולם דוד באאמו"ר הגה"ח רשכבה"ג

מרת יצחק זאב הלוי זצוקללה"ה **סאלאווייציק**

מטעם האסיפה נשלחה לראשי "מכון אחיה" המכתב דלהלן:

בס"ד י"ט תמוז תשס"ה

פניה ובקשה למען הסרת מכשול הרבים!

כנודע התפרסם בימים אלו "הבהרה" מטעם "הועדה הרוחנית" של "יתד נאמן" כתגובה על מה שפורסם מודעה מ"אחיה" על פתיחת רישום, להשתלמויות של מחנכים, שהשתמע כאילו ניתן למחנכי תשב"ד להשתלם במכוני הכשרה שבחסות משרד החינוך, ועל זה באו להבהיר **"כי כל גדולי ישראל כבר גילו דעתם כי חלילה לעשות כזאת"**.

והנה כפי הנראה, כל זה הוא "להלכה" אבל למעשה כבר פועלים כמה שנים "מכוני השתלמויות" לקבלת תוארים אקדמאים, שתכליתם לעשות את המורים והמלמדים מדופלמים בהשכלות זרות, והמרכזי שבהם הוא המכון "אחיה" שהמטרה הרשמית היא לתת הדרכה למלמדים ב"חינוך מיוחד", כאשר המציאות האמתית הוא שמשמש כלי למלאות דרישת משרד החינוך לשנות את בתי חינוכנו בתכנים הזרים לרוח התורה והאמונה, כמו שמנהלי משה"ח הצהירו במפורש, "כי זה לשנות באופן דרמטי תרבות של מגזר שלם" והאמצעי המרכזי לכך הוא ע"י ההשתלמויות של המחנכים בתרבות זרה, בהתקשרות ישירה עם האוניברסיטאות והמועצה להשכלה גבוהה.

ובדרך זו, במשך כמה שנים לא נכיר בתי חינוכינו - כמובן אם נשב בחיבוק ידים - כי יתרוקן רוח הקדושה של השרשת תורה ואמונה בבנינו, שזה כל התפקיד של החינוך, אחרי שהמלמדים יתפטמו בלימודים זרים, ובמבט גויי על החינוך.

וכאשר עלה על הפרק ענין הדרישה להשתלמות הרמ"ם בישיבות קטנות, אמר מורנו הגרמ"י ליפקוביץ שליט"א באסיפה של הרמ"ם ש"דבר זה הוא חורבן לישיבות הק', ועלינו לעמוד כנגד מגמה פסולה זו בכל תוקף" ובשעתו התקיימה אסיפה של גדולי תלמידי חכמים, וכשהגישו את נוסח החלטת האסיפה לפני מורנו הגר"נ קרליץ שליט"א צוה להוסיף: "ומי שעובר מכון שכזה בודאי שאין לו חלק ונחלה, ונפסל להרבצת תורה".

כאשר מתבוננים בכל זאת שהאש כבר נאחזה בתוככי הבית פנימה, הרי גדולה התמיהה על שלוות הנפש של ציבורנו, ולמה אנו מחשים! ומי יגלה עפר מעיני רבינו החפץ חיים זצ"ל, שמסר נפשו ממש על ענין דרישת השלטון בפולין בענין המלמדים, ולפני נסיעתו לוורשא, לפעול בענין זה, כינס את גדולי ראשי הישיבות לראדן ותבע מהם מסירת נפש על הדבר, ואיך ירדנו פלאים שלמען הטבות חומריות נכנעים לדרישתם בדבר כה חמור, להתקשרות וקבלת הדרכה בחינוך ממוסדות המושגתים על כפירה ומינות, ואיך לא נרתעים מלהתקרב אל פתח ביתה, "שכל באיה לא ישובון" [ובודאי ה"מלמד" שהולך להשתלמויות כאלו, הוא נכנס בכלל "עושה מלאכת ה' רמיה" מלבד זאת שהוא מועל באימון של ההורים, בחשבם שמוסרים את בניהם בידיים נאמנות].

ומה גדולה החרפה וההשפלה, שהם נהיו האפטורופוסים על דרכי החינוך, שעתיד הדורות תלויים בה, ומתקיים בזה הכתוב, "ואותי עזבו מקור מים חיים", אנו שיש לנו תורה שהכל בה "לחצוב להם בורות נשברים, לזאת, מה מקום לועדת רבנים ול"השגחה" כאשר ה"סירים" הם טריפה. ומה גדולה האחריות לתת גושפנקא של כשרות לדבר שהוא מופרך מעיקרו.

וידוע המעשה, שהממשלה הרוסית ביקשה למנות את הגר"ס זצ"ל למנהל על הסמינר לרבנים בוילנא, והגר"ס ברח מוילנא, מאחר שהכיר וידע שמוסד שהוא פסול מעצם מהותו גם אישיותו לא תוכל לתקנו ורק ישמש כפתיון להכשלת הרבים.

לכן העצה היעוצה שיעזבו את מקומם ותפקידם, ויש לקוות שעל ידי זה יתחיל הציבור להכיר ולדעת את חומרת המצב שאנו נמצאים בו.

ומגלגלים זכות ע"י זכאי, בדבר כה גדול של זיכוי הרבים.

חותמים בשם האסיפה

נפתלי וינטרויב

יהודה בויאר

במקביל פורסם מאמר הסברתי נפלא בגליון "לחושבי שמו" היו"ל בב"ב

יתבררו ויתלבנו הדברים

בעבודת הקודש של ההוראה, אנו רואים בזה זכות ושליחות להיות לצוהר ולעזר למחנך בעבודתו הקדושה. תפקידנו הכפול לשמר את התוכן הרוחני של התכנים הלימודיים הנמסרים למלמדים השונים. נשתדל להרים ביראה ובשמחה את דגל החינוך הקדוש ויהי נועם וגו' על החתום המנהל הרוחני.

והנה הם מרבים להדגיש כמעט בכל קטע וקטע, שכל התוכניות עוברים תחת פיקוח של ועד הרבנים, ובהכוונתם ואישורם, ובכך הם חושבים להצדיק את קיומו של המכון. אבל הדברים הם דחויים מכל וכל. כי אחר שהתברר המהות של "אחיה" שיש בה אוניברסיטה ממש, והוא מוסד מוכר ורשמי שמשבח בזה, שיכול להנפיק תעודות רשמיות ש"זכו" בזה אחר שמלאו תפקידם ב"אמונה" להכניס ולהעביר את כל ההשכלה הזרה ב"פסיכולוגיה" וכדו', וכל תרבותם של הגויים, הרי אפילו יעלה בידם של הרבנים להוציא מהתוכניות כמה דברי אפיקורסות מפורשים עדיין לא תיקנו בזה את העיקר, כי אוניברסיטה נשארת אוניברסיטה ו"השכלה" נשארת "השכלה", אף אם יעטרו על ראשם עטרת של רבנים, ורבינו החפץ חיים זצ"ל שמסר נפשו, בשעתו, בגזירת השלטון לחייב "השכלת המלמדים" לא עלתה על דעתו ה"עצה הנפלאה הזאת" למנות פיקוח של "ועד רבנים"!!

וכמה ביזוי לתורה יש כאן, שבמקום לפנות לתורה וחז"ל, ולספרי גדולי ישראל וחכמיו שמדור דור המלאים מכל טוב "לא תחסר כל בה" מכל מה שצריך לחינוך צאצאינו ולדרך

הגיע לידינו כעת "מידעון" של "אחיה" לשנת תשס"ו, ומלבד שהוא מלא בהתחסדות והסוואות, ודברי תהפוכות, כיאה לדורינו, דור התהפוכות, השתוממנו על המראה, שבמקום שעד עתה הסתתרו תחת כיסוי של "חינוך מיוחד" כאילו כל מטרתם היא לעזור לקשיי חינוך, הרי עתה הופיעו בפרסום גלוי ומפורט של כל תוכניותיהם, מהגננים והמלמדים והמחנכים עד יועצים חינוכיים ומנהלים. כשאית השלטון להשתלט על הכל. ומודים בזאת בגלוי שזהו תפקידם, לשמש כמכשיר מרכזי בידי משרד החינוך הכפרני, הזומם לשנות את כל מהותו של החינוך החרדי, הן בתוכנית הלימוד, והן ע"י השתלמות המורים, כמו שאנו קוראים במבוא "מרכז הכשרה שע"י אחיה מקיים תוכניות לימוד מיוחדות עבור ציבור המלמדים והמורים במסגרות חינוך המוכרות [חינו"ע אל המעיין וכדו'] אחיה הינו מוסד מוכר ורשמי, ומוסמך להנפיק תעודות הסמכה, הסמכה בכירה, ואישורי לימוד ככל המוסדות המוכרים האחרים, באחיה מעבר לנ"ל אנו מקפידים על רמת לימודים גבוהה".

וכדי שנדע ונבין מהו פירושו של דברים "מוסמך להנפיק תעודות הסמכה בכירה" וכו'. וכדי שהציבור יכיר וידע, עד היכן הדברים מגיעים, וידעו שזה בגידה בתורתנו ובאמונתנו, ראינו כבר במסמך של אוניברסיטת "בר אילן" שהתפרסם ברבים.

אחר כל זאת, על אף פרסום כל דברי החרפה הזאת, אין מתביישים לכתוב ב"דבר המרכז", "אל המלמדים והמחנכים העוסקים

להכניס גם את המלמדים לתוך המצודה הרעה הזאת.

וזאת היא התכנית:

"אי לכך ובהכוונת וועד הרבנים שע"י אחיה נבנתה תכנית מיוחדת שבו יעברו המחנכים מסלול הכשרה ע"י המכון, ויקבלו תעודות פנימיות באישור וועד הרבנים".

וביאר הדבר של "תעודות פנימיות" מבואר - משום מה - במקום אחר, במכתבו של מנהל ה"מכון" - המצורף למידעון - לאחד מרבני הוועד, שביקש ממנו לדעת את תוכניות הלימודים [ובמאמר מוסגר, הדבר מלמדנו דעת, להבין, מהותו ומעמדו ומה כוחו של ועד רבנים במוסד מסוג זה, שלאחר כמה שנים שמכהנים במשרה זו. שתפקידם כאמור, "להשגיח ולאשר את התוכניות" וכו' וכו', עדיין לא הי' ידוע להם בכלל מה הם התכניות].

הוא כותב. **"המסיימים יקבלו תעודה ממכון אחיה על סיום לימודים והכשרתם, במקביל, לימודיהם יהיו מוכרים ורשומים באחיה",** מה שכתב "יהיו מוכרים ורשומים ב"אחיה" עדיין לא ברור כל צרכו, ובפשוטו צריך לומר פירושו. שהתעודה תהי' מופקדת ב"אחיה" עד בוא הזמן הראוי מטעמים כמוסים אשר אתם.

על כל פנים חלק נכבד מחומר ההשתלמות של המלמד בחינוך המוכר, והמפוקח ע"י משרד החינוך והמועצה להשכלה גבוהה, ילמדו גם המלמדים בתת"ס, והאם זה לא הכנסתם במישרין להשתלמויות הזרות??

ובסופו של התוכנית הזאת, נאמר **"והיה בעת שהמחנך יעבור למסגרת חינוכית שהוא מוכר שאינו רשמי... יוכל להשלים את הלימודים הסדירים ולקבל תעודה מוכרת".**

אחה על אבדן כל בושה, ועל ה"חוצפה

מסירת התורה לבנינו, שרק בהם, שהם דברים אמיתיים בהחלט. בחכמת אלוקים אשר בקרבם, יכולים להחכים ולתת להם דעת ועדות ה' נאמנה, היא המחכימת פתי - במקום זה פונים לאשפתות הגויים, המלאים שוא ושקר.

והנה אם לא הי' די בפורענות הזאת שעד כה, הנה נתבשרנו על תוכנית חדשה נוספת ל"מחנכים בתת"ס" דהיינו מחלקה מיוחדת למלמדים בתלמודי תורה, הנקראים "מוסדות פטור" שבס"ד הם לא משועבדים בתכנית לימודיהם למשרד החינוך, והנה מכון "אחיה" מכניס גם אותם לתוך רשת ה"השתלמויות" בהקדימם לזה הקדמה מופלאה, ומיוחדת במינה, וז"ל:

"הנהלת מכון אחיה רואה צורך בהכשרת המחנכים בהבנה וידע בעת שילובם של הילדים קשיי הלמידה וכדו'.

אולם בד בבד עם כל הנ"ל, 'אחיה' לא מוכנה לגרום לכך במישרין או בעקיפין שלמחנכים בת"ת יהיו תעודות הכשרה מסודרות... ולחיוב משרד החינוך שכל המלמדים יהיו מחויבים בתעודות מוכרות דבר העלול לגרום להתערבות כללית של משרד החינוך ולהרס מוסדות החינוך".

לכן אחר הדברים הנפלאים והאמיתיים הללו, שזכינו שגם אנשי "אחיה" התחילו להבין שכל ההכשרות והתעודות של משרד החינוך הן הרס החינוך, ואין הם מוכנים לגרום לכך הן במישרין והן בעקיפין, המסקנה המתבקשת מכך לאדם הישר שאין זכות קיום ל"מכון אחיה" אולם מה מסקנתם שלהם, שלא רק שצריך להמשיך בכל התכניות אלא שיש להרחיב את התכניות שהם "הרס החינוך", ויש

ה"השתלמות", יהי' מסוגל להעניק לתלמידיו את ה"עיקר" מה שכתב הח"ח זצ"ל (בחומת הדת) "שידעו ויבינו שיראת ד' היא ראשית דעת הנצרכת לטעת בנפש הילד יחד עם התורה שילמדוה".

והתמיהה גדולה מה שנשמע, על הצטרפותם של כמה ממנהלי ת"ת בתור "ועדת היגוי" ונתינת יד ל"מכון", שהוא הניגוד הגמור להחינוך של ה"תלמודי תורה" לבלי לראות את הנולד, מה שעתידי לגרום צעד חמור זה להחינוך של הת"ת.

יסגי" הזאת, שבעוד שלפני כמה שורות מבטאים חרדתם מפני הרס החינוך שיש בענין זה, של ההכשרות ותעודות הממשלתיות, וחס להם לגרום לכך אפילו בעקיפין, ובתוך כדי דיבור אינם מהססים מלכתוב שתוכנית ההכשרה שהכינו למלמדים, הוא הכנה, כדי שיוכלו לגמור בשלמות את ההשתלמויות כדי לקבל תעודה מוכרת ממשרד החינוך, ומסיתים בכך המלמדים שיכנסו בפתח זה, שהחטאת רובץ שם.

והאם אחר שה"מלמד" יעבור את לימודי

פרק ג

האם התמנתה "ועדת פיקוח" על התכנים?

והאם ה"ועדה" עדיין פועלת?

בשעתו בעת פתיחת המכון, כשהמטרה המוצהרת היתה רק למען התפתחות הילד המיוחד, מונתה **"ועדת פיקוח"** מטעם גדולי ישראל שליט"א שפיקחה על התכנים הנלמדים במכון וכן על יתר הפעילויות שם.

כלומר: למרות שבשעת פתיחת "מכון אחיה" היו חברים בהנהלת המכון מספר מנהלי תתי"ם חשובים, גדולי ישראל שליט"א סברו כי אין די בכך, אלא מוכרח שתהיה "ועדת פיקוח" שתפקח על תכניות הלימודים ועל כל הנעשה שם, ותדווח לעיתים קרובות על הנעשה שם.

חברי הועדה היו הרבנים הגאונים: רבי מנחם מנדל שפרן, רבי יהודה סילמן, רבי משה שטיין שליט"א.

בשנים האחרונות "ועדת הפיקוח" **חדלה מלהתקיים** ואיננה פעילה יותר [הדברים נמסרו בבירור שערכנו אצל כל רבני הועדה].

כלומר, כיום [לפחות עשר שנים], אין אף אחד שמפקח על הנעשה במכון אחיה [מלבד אנשי מכון אחיה המוכרים אמנם בציבור כאנשי חינוך, אך כאמור לעיל בסעיף ה', גדולי ישראל שליט"א סברו כי אין די בפיקוחם של אנשי מכון אחיה על עצמם, ולצורך כך הקימו את "ועדת הפיקוח"].

כמו כן כל מנהלי התתי"ם שהיו בעבר חברים בהנהלת המכון, עזבו את ההנהלה ואין להם כיום שום קשר למכון [למעט מנהל ת"ת אחד].

"ועדת הפיקוח" חדלה מלהתקיים לפני כ-10 שנים מפני שאנשי מכון אחיה הפסיקו לשמוע

להוראות הועדה וחדלו מלהיות כפופים אליה. כך נוצר מצב שאינם חייבים לקבל מרות מאף אחד, אך זה לא מונע מהם מלהמשיך ולהשתמש בהכשר שניתן להם בעבר. כלומר: אם בשעה שוועדת הפיקוח היתה פעילה - בכל זאת אנשי מכון אחיה לא נשמעו להוראות הוועדה, ק"ו כעת שאין ועדה - בוודאי שהם פועלים לפי ראות עיניהם ואינם באים לגדולי ישראל לברר דעת תורה על כל פרט ופרט.

להשלמת הדברים ראוי להביא דברים שהשמיע בכינוס (עליו נכתב בפרק הקודם) הגאון החסיד **רבי יוסף בנימין רובין זצ"ל**, מנהל רוחני בישיבת "ארץ צבי" בירושלים, שחשף דברים שבירר בצוותא חדא עם ידידו להבחל"ח **הגאון רבי עזריאל אויערבאך שליט"א**:

"צריך להיות ברור שמלמד שעבר קורסים ושמע הרצאות ממרצים "מוסמכים" הוא פסול מלשמש כמלמד בת"ת, ראשו כבר אינו תורני ולא "אידישע קאפ". בדרכי ערמה הכניסו את הדרך הזו במסווה של "חינוך מיוחד" שצריך מומחים מיוחדים, והמנהלים הללו הרחיבו את הדבר לספק את דרישות משרד החינוך למלמדי ת"ת שאינם "חינוך מיוחד".

הת"ת שהמלמדים שלו עברו הסמכה ממשלתית וקיבלו תעודה רשמית מהמכון המוכר במשרד החינוך מקבל תקצוב מוגבר ממשרד החינוך ועוד הטבות שונות, וכולם כבר ראו את המסמך של אוניברסיטת בר אילן איך שמכון "אחיה" הוא ידא אריכתא וסניף של האוניברסיטה, ויש להם רבנים מפקחים שאינם יודעים כלום מה קורה שם.

הייתי אמש אצל הגאון רבי עזריאל אויערבאך שליט"א וסיפר לי שכאשר הגיע הידיעה שעומדת להתקיים אסיפה זו, הגיע אליו אחד ממנהלי "אחיה" וטענתו בפיו: מה רוצים מאתנו הרי אנו עושים קורסים ל"חינוך מיוחד" וע"ז יש לנו היתר! הג"ר עזריאל שליט"א פנה להר"ר אוריאל קוק, וזה הראה לו את המודעה שהתפרסמה ב"יתד נאמן" שעושים קורסים למלמדי תשב"ר רגילים ולא רק לחינוך מיוחד, וגם הראה לו גם את ההתנצלות של המערכת על המכשול שיצא תח"י, כאשר דעתו של הרב אלישיב שליט"א שאין לקיים השתלמויות אלו, וגם שלח מכתב לת"ת "חכמת שלמה" שאין לעשות שום שינוי, ואז התקשר הגאון רבי עזריאל אויערבאך שליט"א שליט"א לאחד מרבני אחיה ה"ה הרה"ג ר' משה שטיין שליט"א והלה אמר שיברר את הענין.

לאחר כמה ימים התקשר הנ"ל להג"ר עזריאל שליט"א ואמר לו שהוא בירר את הענין עם המנהל השני של מכון "אחיה" (שהוא גם מנהל ת"ת קרלין בבני ברק) וכך אמר הרב שטיין: **"ישבנו עם המנהל ש.ל. ונהיה לנו שחור בעיניים! הם קיבלו היתר ל"חינוך מיוחד" והעלימו מאתנו זמן רב ללא שנדע מה קורה שם, שעושים הכשרות ממשלתיות למלמדי ת"ת רגילים".**

כך מתנהלים הדברים גם בנושא ה"ליבה", הרבנים צועקים והמנהלים עושים כרצונם. ואף ידוע שהמנהל של "אחיה" הוא היה הרוח החיה שהסית מנהלי תת"ם לחתום על הצהרה לקבלת תכנית ה"ליבה"! ואין פוצה פה ומצפצף.

אני בעצמי שוחחתי עם אחד מהמלמדים מה ששמע כשלמד במכללת "מקור המעיינות" של ש"ס. וסיפר לי דברים שתסמרנה שערות הראש הן בתוכן והן איך שמגישים את הדברים בנוגע לחז"ל וכו'.

ובחומר לימודי בכתב שנתן לי מלמד בת"ת חסידי בב"ב, שהחל בלימודים במכון "אחיה" לקראת הסמכה אקדמאית בדרגה של B.A. ראיתי גישות חינוכיות פסולות הסותרות לתורה ויהדות, גישה של חינוך לפי "כדאיות", ולא לומר מה אסור ומה מותר, וגם להפגין נייטרליות וכיו"ב, הבנויים על מחקרים ושיטות של פראג'ט וקורטון (כמופיע בחוברת שלהם), וכן פרשנות פסיכולוגית על משה ויתרו המנמיכים אותם לדרגת בן אנוש כמונו, אשר מעבר לסילופים החמורים ודברי האפיקורסות שאסור לאמרם ולשמעם, יוצר מהלך לימודים זה אצל תלמידי הקורס, הכנעה והתבטלות כלפי עולם המדע החינוכי הגויי וקביעת סמכותם של פדגוגים ופסיכולוגים".

אחד הנוכחים ת"ח חשוב שליט"א סיפר באסיפה בשם הגאון רבי משה דוד ליפקוביץ שליט"א, שמלמד בת"ת פלוני בא לפני אביו הגה"צ רבי מיכל יהודה שליט"א (זצ"ל) ואמר שהדברים ששומעים מהמרצים הם פסולים בתכלית.

באסיפה זו נשאו דברים גם הגאון הצדיק רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל ולהבחל"ח הג"ר מאיר קסלר שליט"א רבה של קרית ספר, הגר"א גפני שליט"א ר"מ ישיבת סלבודקה לצעירים הגר"י פרוילין שליט"א ר"כ בירושלים ועוד.

פרק ד

האם ישנה בעייתיות כל שהיא בקיומו של המכון

להלן הבעיות המהותיות בדרכו ופעילותו של "מכון אחיה":

1. לימוד אקדמיה לצורך הכשרת מחנכים - הקורסים הקיימים במכון מושתתים על לימוד אקדמיה, ועד לקבלת 'תואר אקדמאי' מטעם המל"ג, בדיוק כפי שקורה בכל מכללה ואוניברסיטה, וכמופיע במסמך רשמי של המל"ג (ראה פרק ו'), דבר שנאסר ע"י כל גדולי ישראל בעבר ובהווה (וכמובא בפרקים הבאים).

2. שיטות חינוך ופדגוגיה שמקורם מהגויים והחילונים - דבר זה כשלעצמו להשחיל את דרכי החינוך של הגויים והחילונים לתוככי התשב"ר, הוא פשע חמור ומעילה בפקדון הק' שהופקד בידי המחנכים, האמורים להעלותם במסילה העולה בית קל. ומלבד השיטות אלו אינן מועילות מאומה לשיפור החינוך, כי אם להיפך הגמור, הרי שבדרכים אלו מכניסים ארס עכנאי בקרב הילדים ומקלקלים את נשמתם הטהורה ר"ל. די לנו אם נביט על התוצאות המרות שהביאה ההשכלה הארורה שהכניסה שיטות מעין אלו בקרב ישראל, כאשר כחלוף זמן קצר, מכל אלו שנתפסו ברשתם כמעט ולא נותר שומר שבת (רק עבור ילדים עם קשיים מיוחדים ונדירים, התירו לפעמים להתנהל עמם בשיטות פדגוגיות שונות, כמו שאר ענייני רפואה).

3. מרצים פסולים - במכון אחיה ישנם מרצים בעלי תארים אקדמאים בחינוך, כגון בעל תואר שני בפסיכולוגיה ועוד (ראה להלן פרק ו'). ניתן לראות שם מרצים חילוניים שראשם מעוטר בקוקו ועגילים, הבאים להרצות בקורסים מסויימים, ואין זה נדיר לראות מרצים חרדים המשתמשים במכשיר אייפון [אף אלו המרצים את "קורס הוראת הגמרא"!]. מיותר להסביר עד כמה דבר זה מוכיח על רצינותם הרוחנית של מרצים מעין אלו, ועד כמה שואבים הם את דבריהם מ"חכמת התורה".

בעבר העסיקו ב"מכון אחיה" מרצה החובש כיפה סרוגה, וכשנודע הדבר לאחד מגדולי הדור

שליט"א, אמר על כך שהדבר הוא בגדר "ניקב קרום של מוח". אך תמורת להפסיק את הרצאותיו, בקשו אנשי "מכון אחיה" מהמרצה, שבהופעותיו במכון יחליף את כיפתו שחורה...

4. הנחיית הורים בשיטות פסיכולוגיות פסולות - המכון אינו מסתפק בהדרכת מחנכים ומלמדים בשיטות פסולות, כי אם אף מארגן ערבי עיון לאמהות (וגם לאבות), ותמורת להעלות על הבמה רבניות מפורסמות שתלמדנה את האמהות כיצד להתנהל עם הצאצאים על פי מקורותינו - מקור מים חיים, הלא היא תורתנו הק' אשר בה נמצאים הפתרונות לכל הבעיות, תמורת כן מעלים על הבמה מרצים ומרצות בוגרי האקדמיה, שכל שיטותיהם ודרכיהם לקוחים מטומאת הגויים והחילונים, שאת פאר תוצאות "הצלחתם" בחינוך הצאצאים, ניתן לראות בכל הערים והעיירות בהם הם דרים...

באתר רשמי של המכון בו הוא מתפאר בהישגיו ופעולותיו, מספרים הם על ערבי עיון שהם עורכים עבור אמהות:

"בערב עיון נוסף הרצתה ד"ר מירה גרינברג, פסיכולוגית חינוכית ומנחת הורים, על הדילמה המוכרת לכל אם, מריבות הילדים והגישה אליהם. ד"ר גרינברג הנחתה את האמהות כיצד יוצרים אוירה נעימה וחיובית בבית, כיצד יוצרים תקשורת בונה, ואיך מנחים את הילדים להביע את רגשותיהם בצורה חיובית. האמהות יצאו מחזקות בתפקידן האמיתי, להיות אמהות בישראל, ובנקודת מבט חדשה".

אותה דוקטורית בעלת תואר, שינקה את כל תורתה מהזבל הגויי, היא זו שתעניק את הכלים המתאימים לאמהות חרדיות האמורות לגדל בנים לתורה וליראת שמים!?

5. לימוד השואה בראי ההיסטוריה - מקצוע אשר ללא פיקוח רוחני הדוק, עשוי לכלול תכנים כפריניים והשקפות פסולות. במסגרת לימודי השואה במכון אחיה, נלקחו המלמדים המשתלמים למחזיאון "יד ושם" על מנת לערוך שם לימוד בהוראת השואה. יצוין כי אין המדובר בביקור רגיל ב"מחזיאון יד ושם" [שזה כשלעצמו דבר בעייתי מפני שצורת ההסתכלות של מנהלי המחזיאון על הנושא, איננה הסתכלות תורתית, כי אם מדינית], אלא היה זה באמצעות "בית הספר להוראת השואה שע"י יד ושם", כאשר בראש בית הספר הלזה עומד אדם חילוני בעל השקפות כפרניות, אשר גם בעומדו לנאום לפני מאות "מלמדי חדרים" שהובאו ע"י מכון אחיה, אפילו לא טרח לשים כיפה לראשו! למרבה הפלא במעמד זה אף הוסבר למלמדים שיח' את החשיבות שיש ב"הוראת השואה לילדים" לא רק בהסתכלות ההיסטורית של הענין, אלא באשר זהו לימוד גדול של אמונה וכביכול בשביל זה הם הובאו לשם, דבר אשר העלה גיחוך על פני השומעים, הכיצד ניתן ללמוד "אמונה" בבית ספר שמנהלו הוא אדם חילוני בעל השקפות כפרניות, וממנו ללמוד עניינים העומדים ברומו של עולם שעליהם נאמר "בהדי כבשי דרחמנא וכו".

6. ספריה וחוגים לילדים - בשנים האחרונות פתח מכון אחיה ספרייה לילדי בני ברק, ובמסגרתה גם הפעלה של חוגי קיץ שונים לבנים ולבנות. זאת במסגרת המחלקה הפדגוגית של

מכון 'אחיה' המכונה "אחיה-ידע". באמצעות הפעלת הספריה והחוגים, עולה בידו של מכון 'אחיה' להשפיע ישירות על ילדי ישראל, ובכך להשלים את התמונה. הכשרת מלמדים מחד, ופעילות ישירה בקרב ילדי הציבור החרדי מאידך, באמצעות מה שמכונה "החינוך הבלתי פורמלי", דהיינו: פעילות ולמידה מחוץ לשעות הלימודים של מוסדות החינוך, כאשר בתקופה האחרונה השלטון ממקד את מאמציו להשפיע דרך "החינוך הבלתי פורמלי", שנהפך להיות החצר האחורית והמוזנחת של הציבור החרדי, דרכה קל לחדור ולהשפיע ביתר שאת, ועתה נכנס גם מכון 'אחיה' לתחום זה.

7. תנועת ההשכלה במיטבה - עוד תוכנית במכון אחיה לשנות את החינוך הישן המקובל עלינו מדור דור מימות משרע"ה, וכפי שנתפרסם בגיליון "הדר החינוך" שמכון אחיה הוציא לאור בחג הסוכות תשע"ו והופץ בריכוזי הערים החרדיות, בו פורסמו מאמרים ומסרים המנסים ליצור תדמית כביכול ש"מלמד" המשתלם בלימודים זרים הוא הינו ה'מלמד' התקין והאידיאלי, בעוד ה'מלמד' האותנטי, זה השומר על מסורת ישראל סבא ואינו יוצא ח"ו לרעות בשדות זרים, מוצג שם כמי שעלול "לפגוע" בהצלחת הילדים. כך הופכים הם את דמותו המעטירה של "המלמד דרדקי" ל"מחריב דרדקי" רח"ל!

אין די מילים לתאר את המזימה והמוח המרושע שבתוכנית זו, לקלקל את המלמדים וכך לקלקל את הילדים, לכבוש את ילדי ישראל דרך המלמדים עצמם. ולא בכדי, החל משרד החינוך להזהיר תקציבים רבים עבור "השתלמויות למלמדים", כשהמטרה בזה היא לשנות את המלמדים וכך להשפיע במישרין על חינוך הילדים.

כמו"כ הופיע בחוברת סיפור משכילי תחת שם הכותב משה גוטמן. הרעיון של הסיפור הוא על ילד בעייתי שלמד בת"ת, שם מאד הקפידו לחפש מלמדים יראי שמים ובעלי מידות, ומרכיב זה היה ממש בנפשו של המנהל, ובאמת שם היה טוב לילד, האב לא קיבל כל יומיים טלפון על בנו, והבן לא נשלח כל שבוע לביתו, ובכל זאת הילד לא קיבל משמעת והתנהגותו היתה מחפירה, ומי מדבר על הלימודים שכמובן לא עמדו בקצב כלל, הכל מחמת שהיתה חסרה שם מומחיות של המלמד.

לעומת זה, הת"ת אליו עבר הילד לאחר זמן, ששם שגור על לשונו של המנהל ש"הענין של יראת שמים ומדות טובות אינם מתפקידי" (!) רק של הוועדה הרוחנית, "ובכלל מי יכול לדעת מי ירא שמים באמת", וכל תפקידו הוא לדאוג למקצועיות של המלמדים, שמה גדל הילד וצמח להפליא, הצטיין מאד בהתמדה ובמידות טובות, ע"כ התיאור.

סיפור זה הינו ההוכחה הטובה ביותר מה קורה למי שעובר בין כתלי "אחיה". הסיפור הזה אין ריח של השכלה נודף ממנו, כי אם הינה ה"השכלה" בעצמותה עם כל הליצנות והארס.

ונסביר את דברינו:

עצם העמדת השאלה של מקצועיות, מול ירא"ש ומידות טובות, זה שקר גדול והשכלה

במיטבה! כיון שבכל אופן ובכל מקרה צורת החינוך שלנו מאז היינו לעם קדוש, הוא ע"י מלמדים בעלי יראת שמים ומידות טובות, וכך עברה התורה מדור לדור. לפי הנחת הכזב של התורה החדשה שגאוני "אחיה" בדו מליבם, עיקר ההכרח הוא שהמלמד יעבור קורסים המקנים תואר אקדמי, וזה הוא תנאי בסיסי הקודם למעלת היראת שמים.

כך גם העיוות הבלתי נתפס, להציג מצד אחד מלמד יר"ש ומצד שני מלמד מקצוען ללא יראת שמים (כפי שהסופר טורח להדגיש כי אין המנהל אחראי כלל על זה "ומי אמר בכלל שיש כזה דבר"), גישה זו מוכיחה שבסולם הערכים של הסופר וחבר מרעיו, הערך של יר"ש ומידות הוא ענין לא רלוונטי, ואין זה מרכיב מחוייב המציאות, העיקר הוא - המקצועיות! עד כדי כך שמי שדואג ליר"ש ומידות טובות, איננו אלא "חשוד ברציחת נפשות הילדים ובגללו ילדים הולכים לאיבוד", ורק המקצוען הוא מציל הנפשות הגדול מכולם!

ואם זו איננה השכלה, שרק המשכיל הוא המוצלח, וכל המלמדים הקודמים שאור "אחיה" לא נגה עליהם, ומחנכים בשיטות של פעם אינם שווים כלום - א"כ מה זאת "השכלה"?

כמובן שכל אלו הם רק חלק מהדברים המלמדים על הכלל כולו. וראה בפרקים הבאים עוד דברים חמורים היוצאים ממכון זה.

פרק ה

כיצד משתמש השלטון ב"מכון אחיה" כמנוף לשינוי הציבור החרדי?

פתרון לשאלה זו נקבל מפיהם ומפי כתבם של אנשי השלטון ומובילי שינוי בעצמם, ונעתיק ציטוט מחוברת מחקר של **"אגורא מדיניות"** בשם "תשתית למיפוי החינוך החרדי בישראל" שחברה ע"ד ר' נרי הורביץ בשנת 2012 למניינם - עמ' 51:

"כניסתו של האגף למימדים הפדגוגיים של הכשרת מורים, מעבר לתקצוב בסיסי, **נעשתה באמצעות 'מכון אחיה'** כגוף חדשני וייחודי בשדה ההכשרה וההתפתחות המקצועית של מלמדים.

מה שהחל כהכשרה לחינוך מיוחד התפתח לתמיכה בפרסונליזציה של המלמדים בת"ת וקידום כוח ההוראה הגברי. "מכון אחיה" הוקם בשנת 1993 על ידי שני רבנים אשר עסקו בחינוך היסודי החרדי עם דגש על החינוך המיוחד ולקויות למידה. הארגון ממומן מכספי משרדי ממשלה, תרומות של קרנות בתפוצות, סיוע מארגוני חסד חרדיים וכספי תמיכות. הפיקוח על התוכניות של המכון נעשה באמצעות האגף להכשרת עובדי הוראה.

הביקוש הגבוה לתכניות בתמיכה האגף נבעה מן השאיפה של המלמדים להשתלם וליהנות מסטטוס של מומחים בפדגוגיה, טיפול בלקויות למידה וחינוך מיוחד. התקצוב והעידוד המקביל למכונים להכשרה של שתי הרשתות ושמידה על פלורליזם של מוסדות באמצעות "מכון אחיה" התאפשרו מתוך מדיניות נבונה וזהירה של האגף. המכון מסמן, לעת עתה, את הכוח המשמעותי והחדשני ביותר בהתפתחות המקצועית של כוח ההוראה החרדי".

במחקרו הנ"ל מזכיר ד"ר נרי הורביץ עוד עשרות פעמים את פעילותו של מכון אחיה לשנות

את אופי החינוך החרדי.

ונרחיב את הדברים: מתחילה נקדים מה שידוע לכולנו, כי ב-20 שנים האחרונות החליט השלטון לשנות את הציבור החרדי ולבוללו בעולם החילוני והכפרי. זאת בעקבות מחקרים שונים (מטעם המדינה), שהזהירו כי בעוד כ-20 שנים המגזר החרדי יהווה כ-50% מתושבי המדינה. זאת אומרת שבעתיד הלא רחוק החרדים יהיו הרוב ויקחו את השליטה והבעלות לידיהם, מה שמהווה סכנה קיומית למדינה.

ונעתיק מספר ציטוטים, מפייהם ומפי כתבם:

"הסכנה הזאת, היא הסכנה החמורה ביותר לעתיד המדינה. הרבה יותר מהגרעין האיראני".

(יו"ר המוסד, אפרים הלוי).

"אנחנו מדברים פה על נושא קריטי, סכנה קיומית לעתיד המדינה".

(שופטת לשעבר פרפ' רות גבizon).

"אתה שואל אם אני ישן טוב בלילה? אני אמרתי לנתינה, זה איום קיומי, יותר מהגרעין

האיראני".

(ח"כ חסון מקדימה, בראיון לתקשורת עש"ק תרומה תש"ע).

בעקבות כך הגיעו למסקנה שהדרך לשנות את הציבור החרדי יוכל להתבצע באמצעות ארבעה זרועות:

א. **עידוד שילוב חרדים באקדמיה**, על ידי הקמת עשרות מסגרות של לימודי אקדמיה עבור הציבור החרדי. ההבדל היחידי בין המוסדות הללו לבין המוסדות החילוניים היא **ההפרדה** בין גברים לנשים. מעבר לזה, אין שום הבדל בין מוסדות אלו למוסדות האקדמאיים החילוניים. חומר הלימודים הוא חומר חילוני המכיל בקרבו את כל תועבות הלימודים האקדמאיים באשר הם. ההנהלה היא חילונית, וכן צוות המרצים ברובו הגדול.

ב. **התערבות ממשלתית הולכת וגדלה בכל ענפי החינוך החרדי**. הפיקוח הממשלתי שהיה בעברו מינימלי ביותר, הפך לפיקוח קשה וטורדני, המתערב בכל תחומי העשייה החינוכית על כל צעד ושעל, כולל תכני הלימודים, כתיבת ספרי לימוד, קבלת תלמידים, הכשרת מורים, ועוד. תחת סעיף זה ישנה פעילות ממשלתית ענפה להקמת מסגרות לימודים אלטרנטיביות, כמו ישיבות תיכוניות חרדיות, מכללות קדם צבאיות, ורשת חינוך 'ממלכתית חרדית'.

ג. **שילוב חרדים בשוק העבודה החילוני**, ומניעת הקמת 'שוק עבודה חרדי', זאת על ידי הקמת רשת מרכזי "הכוון תעסוקתי". מכוחם של מרכזים אלו הוקמו רשתות שלימות של ארגוני מעטפת, הפועלים ברוח מפעלי ה"הכוון".

ד. **גיוס החרדים לצבא**, נכון לעכשיו ביטל הבג"ץ את חוק הגיוס, בטענה שיש להשוות את

כולם, וכל אחד חייב בגיוס.

וכך אומר במפורש מייסד ה"מחוז החרדי" מאיר שמעוני:

"בעוד כ-25 שנים המגזר החרדי יהיה חמישים אחוז באוכלוסייה היהודית בארץ. אם אנחנו רוצים שהדור של החמישים אחוז האלה ישתלב בתעסוקה, בחברה, בצבא, בביטחון, צריך לטפל במערכת החינוך כבר אתמול. ואנחנו בפיגור, ולכן נכנסנו למהלך מהיר מאד באמצעות המחוז, על מנת לשפר את מערכת החינוך, את האיכות שלה, את איכות ההוראה והפדגוגיה והלמידה וכו'" (דבריו בכנס של המחוז החרדי, ז' חשון תשע"ו).

הלה הבין מה שכל ילד מבין, שבאם אין גדיים אין תיישים, ועל מנת להגיע לשינוי המיוחל, יש להשקיע את עיקר הכוח בדור הצעיר, דהיינו בחינוך, וברגע שזה יהיה בשליטתם, הכל יזרום מאליו.

אולם כדי להוציא הדבר לפועל, חייבים הם למצוא משתפי פעולה מתוככי הציבור החרדי, כי באם מגמת השינוי תגיע ישירות מהשלטון, הוא עלול לייצר התנגדות ספונטאנית, לכן להצלחת המשימה חפשו ומצאו להם שליח נאמן, הלא הוא "מכון אחיה" וכפי שנפרט.

א. הפתח להכנסת החרדים ללימודי אקדמיה

מכון אחיה משמש כידא אריכתא של השלטון, למשוך את הציבור החרדי למלגות האקדמיה. להלן דברים שנאמרו בדיון שנערך בועדת החינוך התרבות והספורט (ביום כ"ה באדר א' התשע"ד 25 בפברואר 2014) בנושא "הנגשת ההשכלה הגבוהה למגזר החרדי". הדיון נערך בהשתתפות ראש המועצה להשכלה גבוהה, פרופ' מנואל טרכטנברג ונציגי מוסדות אקדמיים שונים. הדיון כונס בכדי לסקור את הנעשה על מנת לשלב את האוכלוסייה החרדית באקדמיה:

שמעון אוהיון יועץ נשיא אוניברסיטת בר-אילן לענייני תרבות:

"בעוד 4 שנים על-פי תחזית הלמ"ס 25% מילדי ישראל ישתייכו למגזר החרדי... כשאני שואל את עצמי באיזו מידה ממשלת ישראל ומדינת ישראל נערכה כדי לשלב את המגזר הזה במוסדות חברה, כלכלה, השכלה... בואו נביא אותם בכלל למסגרות כאלה ואחרות. והייתי שותף לפעילות... עם מכון "אחיה" וגם לאחרונה במסגרת השילוב באוניברסיטת חיפה, ואני עדיין עושה מאמצים, ביחד עם חברים, לגייס תקציבים כדי שתוכנית מסוימת או אחרת תוכל להשלים את דרכה... "מכון אחיה" היה בין הראשונים מטעם משרד החינוך ששילב את התוכנית להשכלה גבוהה ביחד עם אוניברסיטת בר-אילן ואחרים".

וכפי שכותבים "בתכנית החומש" שהעמיד המל"ג שמטרתו לשלב את החרדים באקדמיה בשלבים של חמש שנים, והקציבו לכך כמליון שקל לשנה, בהעמדת קמפוסים מיוחדים לחרדים ובתשלומים מלאים ומלגות לקורסים, כאשר לאחר שמפרטים את התחומים שהם מעוניינים להחדיר הן בקרב הנשים החרדיות והן בקרב הגברים החרדים, כותבים: "בנוסף, התכנית תפעל

"הוקמו 14 מח"רים, תרשים מחקרי של המל"ג מציג בגאוח את ההישגים של תכנית המח"רים. (הרשימה ישנה ולא מעודכנת)

עיקרי התכנית הרב שנתית להרחבת הנגישות של ההשכלה הגבוהה לאוכלוסיה החרדית: (2017 – 2022)

4. **ניווט תחומי הלימוד**
 בין השנים תשע"ב – תשע"ה נרשם זינוק של כ- 80% במספר התכניות לחרדים, מ-62 ל-110. גם במספר מקצועות הלימוד הנלמדים במסגרות החרדיות חלה עלייה. היה גידול בולט במקצועות הלימוד לגברים (מ-15 ל-24) וכך גם בקרב הנשים (מ-21 ל-26).

נשים חרדיות – בבחינת ההתפלגות של תחומי הלימוד של סטודנטיות חרדיות עולה שהמקצועות השכיחים ביותר, הם מנהל עסקים, מדעי החברה וחינוך מיוחד. גם לימודי משפטים, חשבונאות, תנ"ך, סיעוד מדעי המחשב והנדסת מחשבים שכיחים למדי בקרב סטודנטיות חרדיות.

גברים חרדיים – בקרב סטודנטים חרדים תחומי הלימוד השכיחים ביותר הם: משפטים, מדעי החברה, מנהל עסקים, מדעי המחשב והנדסת מחשבים.

• **בתכנית הרב שנתית החדשה נקבע כי יושם דגש על פיתוח תכניות ייחודיות, על מנת לפרוץ לתחומים חדשים, במיוחד בתחומי ההנדסה והמדעים המדויקים, בנוסף התכנית תפעל להגדלה משמעותית של היצע התכניות להכשרת מורים למגזר החרדי, תוך דגש על תחומי הליבה**

מהוסין שני בשטח, מנהלים מעדיפים מלמד
 ששהל תהליך למדי הוראה באחריות
 רוב גורמיו רשמיים, רוב חוסם הפחתה באחריות
 הצטרפו להצלחה 073-3742556

להגדלה משמעותית של היצע התכניות להכשרת מורים למגזר החרדי, תוך דגש על תחומי הליבה".

ואכן, הדבר יעלה בידם באמצעות "מכון אחיה" המחדיר לימודי האקדמיה בקרב מלמדי תשב"ר העוברים הכשרה במכון ומקבלים תואר אקדמי על מנת להתמחות היטב כביכול בשיטות חינוך, כשהתמריץ לכך יהיה שמשכורתו של מורה מוסמן תגדל, וגם התקציבים עבור מוסדות המחזיקים מלמדים עם תואר יוגדלו, כנהוג במוסדות מוכרים וממלכתיים, וברגע שהמורים יהיו בעלי תואר, הם ישפיעו ערכים אקדמאיים וחילוניים בקרב התלמידים, מה שיגרום שהאקדמיזציה הכפרנית תתפשט יותר ויותר בכלל הציבור החרדי.

ומאחר ולא ניתן לשכנע חרדים להגיע ללימודי אקדמיה באוניברסיטאות ומכללות מעורבות, הוקמו לשם כך מחלקות חרדיות (מח"רים), קמפוסים ומכוני חרדיים (דוגמת מכון אחיה) שיש בהם הפרדה מגדרית וניהול חרדי, וכך יעלה בידם להוציא חרדים לאקדמיה (וכפי שהם כותבים בעצמם אין ספור פעמים בפרוטוקולים של ועדות הכנסת, ב'אגורא

מדיניות', במחקרים השונים של גלעד מלאך, ראובן גל ועוד).

וכך מסכמים את תמצית הרעיון באחד הדו"חות של מוסד שמואל נאמן שע"י הטכניון בחיפה:

"הגברת הקשר בין העולם החרדי לעולם האקדמי הפכה לאחד היעדים החשובים של המועצה להשכלה גבוהה (מל"ג) ושל הזרוע הביצועית שלה - הוועדה לתכנון ולתקצוב (ות"ת). בשנת 2012 הופעלה על ידי הוות"ת תכנית מיוחדת להקמת מסגרות חרדיות במוסדות אקדמיים בישראל (תכנית מח"ר). מטרת התכנית הייתה לסייע לגופים אקדמיים להתאים את עצמם לצורכי האוכלוסייה החרדית וכך להפוך את ההשכלה הגבוהה למקובלת יותר בעיני הציבור החרדי, להבטיח לו אפשרויות רבות יותר לקבל תואר אקדמי ובכך לשפר את מצבו בשוק העבודה. תכנית המח"ר מיועדת להבטיח לחרדים לימודים אקדמיים במסגרת מתאימה לצורכיהם, אך כזו שבה תוכן הלימודים, רמת הסגל, ותשתיות הלימודים - יהיו כולם זהים לתכנית המקבילה במוסד האב".

הם מנסים ליצור תדמית כאילו מקומות אלו הינם מוסדות עצמאיים, אך למעשה אין זה כי אם כסות עינים, מאחר ואותם מכונים הינם שלוחות של אוניברסיטאות, וחומר הלימודים הינו אחיד כשאר המכללות החילוניות, ולכן ביכולתם להעניק תואר אקדמי מטעם המל"ג כשאר אוניברסיטאות (דרך אגב רובם של הלומדים במחרי"ם אלו, לאחר שהם מקבלים תואר ראשון, עוברים הם להמשיך לימודים באוניברסיטאות מעורבות על מנת לקבל תואר שני ושלישי, כי שהותם במכללות ה"חרדיות" הרגילה אותם לאווירה חילונית באמצעות התכנים הכפריים והמרצים שרובם אם לא כולם, חילונים או מזרחניקים, ואחרי שפנימיותם כבר רקובה מבפנים למחצה לשליש ולרביע, אין להם שום מניעה מלהמשיך וללמוד באוניברסיטאות חילוניות על כל המשתמע).

ב. המזימה להתערבות משרד החינוך

משרד החינוך בהיותו מודע לקושי להשחיל את "תוכנית הליבה" במוסדות החרדיים, הבין שעליו להכין את הקרקע ע"י הכשרת מלמדים כמורים מוסמכים לצורך הלימודים הנדרשים ע"י "תכנית הליבה", התואם במילואו את מגמתו לשלוט על מערכת החינוך החרדי במילואה. למטרה זו החל משרד החינוך להקציב סכומי עתק, וזו הסיבה שמכון אחיה מתוקצב ממשרד החינוך, כדי להגדיל משכורתם של מלמד תשב"ר שיעברו השתלמויות ויקבלו תואר אקדמי ממשלתי כ"מורה מוסמך" או "יועץ חינוכי" המקבל תואר B.A. או מאבחן דידקטי. כמו כן המחנך עצמו מקבל הטבות שונות והגדלת משכורת ע"י משרד החינוך כנהוג אצל מורים בחינוך הממלכתי.

כמובן שהת"ת והמוסד עצמו נמצא במעמד מיוחד במשרד החינוך בכך שיש לו מורים מוסמכים ומוכרים לקבלת תקציבים גבוהים יותר משאר מוסדות פטור. בכך שולט משרד החינוך על רוח המוסד ועל אופיו של המלמד, שכל עתיד ואיכות החינוך התלמידים תלוי בו, דהיינו ע"י שהמלמדים קונים מושגים וערכים חדשים מרוח האקדמיה, ממילא הדבר משפיע ישירות על התלמידים להשריש בהם חינוך ליברלי מרוקן מכל זיק של קדושה, וגם יהיה תשתית איתנה שיוכלו בהמשך לבצע את דרישתן בהכנסת התכניות של משרד החינוך דוגמת ליב"ה, מבחני מיצ"ב וכו'.

זאת ועוד, כידוע היעד של השלטון הינו לבטל לחלוטין את "מוסדות הפטור" ולהפכם ל"מוסדות מוכרים". זאת אומרת שחייבים ללמוד שם את כל התכנים של משרד החינוך. המפתח הראשון לכך הוא, שכל המחנכים יהיו מוסמכים מטעמם, וזה באמצעות קבלת תואר אקדמאי בהשתלמויות קורסי חינוך וכדו'. ללא זה אין דרך שהמוסדות יהיו מוכרים מטעם הממשלה.

נמצא שמכון אחיה המכשיר מחנכים למורים בעלי תואר הם הגורמים במישרין לכך, וכפי שנתפרסם ע"י מכון אחיה בעצמו על "החזר שכר לימוד לזכאים גם למלמדים במוסדות הפטור" זאת אומרת, שאם עד אז היה יעד פרסומיהם על הקורסים והתמלוגים אך ורק למורים בבתי הספר של החינוך העצמאי ובמוסדות "מוכר שאינו רשמי", הרי שמעתה פונים הם גם למלמדים במוסדות פטור, שמשמעותו עידוד כניסה של מוסמכי ומחזיקי תעודה ממשרד החינוך באמצעות "אחיה" לבתי התשב"ר, הקיימים במעמד "מוסד פטור".

ונעתיק מכתב מהורה לתלמיד הלומד ב"מוסד פטור", המתמרמר בכאב על הניסיון ומזימת השלטון להכניס "תוכנית ליבה" ושאר לימודי חול פסולים לתוך התלמוד תורה:

"לכבוד..."

לאחר בדיקה וחקירה שבדקתי בעצמי נתבררו לי מספר עובדות שלדעתי רצוי להביא את הדברים לידיעת ההורים. שבענין זה אין אחראי אחד בלבד למחדל, אלא ישנם 3 אשמים:

1. המנהלים

מנהלי התתי"ם נאלצים להתמודד עם בעיות תקציביות ולטרוח רבות בהשגת תקציבים [וכאן המקום לשבח את אותם מנהלים שאינם מתפתים לטבוע במנעמי התקציבים, ומסתפקים בתקציבים שהיו מקובלים עד עתה, ומעדיפים לכתת רגליהם בארצות נכר על מנת לשמר את מערכת הלימודים על טהרת הקודש] וכמובן שהפיתוי גדול להכניס תכניות שונות על מנת לקבל עוד ועוד תקציבים.

וכך זה עובד: בשלב הראשון המנהלים אמנם לא מיישמים את "תכנית הליבה" הלכה למעשה, אלא רק מצהירים עליה לרשויות, כאשר הרשויות מצידם לא בודקים בשלב זה אם אכן התוכנית מיושמת ונותנים את התקציב. ברור הדבר שאין מדובר בתמימות של הרשויות, אלא בהעלמת עין מכוונת בשביל להרגיל את המנהלים להיות תלויים מבחינה תקציבית [ובהמשך גם מבחינה לימודית] במשרד החינוך.

לאחר זמן, אחרי שהמנהל כבר הורגל לקבל את התקציב המוגדל, מגיעים הרשויות לפקח על הנעשה, והמנהל חושש לעורר משתי סיבות: הן מצד הפסקת התקציב שכבר הורגל לקבלו ואף שכח כיצד עושים 'שנור' בחו"ל. והן מצד הפחד על הגשת תצהיר כוזב לרשויות [על התקופה של עד היום שלא באו לפקח] שעלולים בגין זה לדרוש את התקציב חזרה ואולי אף עונשים אחרים [יצויין כי סיבה זאת היא חמורה יותר כי אין למנהל את האומץ לומר להם -

תפסיקו לתת לי כסף ואל תתערבו לי - מפני שאז יתבעו אותי למפרע על התקופה ששתקו לן.

2. מכון אחיה ומעיין החינוך התורני.

בשביל לקבל תקציבים נוספים מעבר למקובל עד היום בתת"ם [ובמיוחד להיות מתאים ללמד ב"מוסד מוכר" או ב"חינוך העצמאי" וב"רשת"] צריכים המלמדים להיות בעלי תעודת הוראה המוכרת מטעם משרד החינוך, ואילולי המכונים הללו לא היה שום ת"ת או "מוסד פטור" לבנות, מתפתה כלל להכניס תכניות כלשהם, כי לא היה יכול להעסיק מלמדים בעלי תעודת הוראה ממשרד החינוך, מפני שהמנהל לא היה שולח את מחנכיו ללכת וללמוד את ההשתלמויות הללו במקומות מפוקפקים. אך כאשר ניתנה האפשרות למלמד החרדי לקבל תעודת הוראה ממשרד החינוך, אזי התפתו חלק מהמנהלים לדרבן ולשלוח את המלמדים למכונים אלו ולרכוש תעודת הוראה ממשרד החינוך, על מנת להגדיל את תקציב המוסד.

עלינו לדעת כי במצב שנוצר כיום, שחלק מהמלמדים בתת"ם הטובים שהינם "מוסדות פטור" לומדים לימודי פדגוגיה במכונים אלו, הרי שתוך מספר שנים יהיו בתת"ם מספר גדול מאוד של מחנכים בעלי תעודת הוראה, דבר שיביא לכך שמוסדות הפטור יוכלו להפוך להיות "מוכרים" ובהמשך אף יוכלו להיות "ממלכתי חרדי" דבר שימיט שואה רוחנית על דור העתיד של ילדינו.

מלמדי "מוסדות פטור" שהלכו להשתלם במכון "אחיה" מספרים כי סיבת הליכתם להשתלמויות אלו מפני ששמעו שבעתיד יחייב משרד החינוך גם את התת"ם שבמוסדות פטור להיות בעלי תעודת הוראה המוכרת ע"י משרד החינוך. וכל בר דעת מבין למי יש את האינטרס להפריח שמועות אלו...

הגדילו לעשות במכון "אחיה" ולפרסם שכאילו המקום עומד בנשיאותם של גדולי ישראל, דבר שהוא שקר וכזב, כי בבירור שעשיתי נתברר כי הסכמת הרבנים בעבר היתה אך ורק למרכז הטיפולי שבבעלות מכון "אחיה" ולא ל"מכון להכשרת מורים" שבבעלותם.

3. ההורים

התת"ם מבטיחים להורים שהכנסת מסלולי לימוד נוספים תפחית את ההשתתפות העצמית של ההורים בשכר הלימוד ולכן ההורים שותקים, ובזה הם נותנים גושפנקא למהלך זה.

יצוין כי מבדיקה שנערכה נמצא, כי בת"ת חרדי בפתח תקווה שהיה בו 75% ליבה, ובהנהלה רצו לעבור למסלול של 100% ליבה, והיתה התנגדות נחרצת של ההורים, הצליחה ההנהלה הצליחה להשתיקם ע"י הבטחות שאם יוסיפו שעות לימודי חול הרי שיקבלו יותר תקציב ויהיה ניתן לוותר על שכר הלימוד שמשולם ע"י ההורים. למעשה בסופו של דבר [נכון

[לחודש שבט תשע"ג] גם לאחר צמצום שעות לימודי הקודש והוספת שעות לימודי חול [בכתה ז' משעה 12 בצהריים אין לימודי קודש], לא הפחיתו כלום בשכר הלימוד של ההורים. והדבר פשוט וברור שמנהל שאחזו בולמוס של תקציבים ומוכן לצורך זה למכור את נשמותיהם של תלמידיו, הרי שמסוגל גם לשקר להורים בהבטחות שוא.

בכבוד רב י.ד. בני ברק

לדאבונינו הדבר קורה כהיום לגבי השתלמויות מלמדים במכון אחיה אפי' במוסדות פטור, שבתחילה מציעים להם שיכולים להגדיל המשכורת בכפליים ע"י שימלאו טפסים וכדו' שעברו קורסים במכון אחיה, וכעבור תקופה כשכבר התרגלו להכנסה משומנת, כופים עליהם שילכו בפועל להוציא תואר למורים במכון אחיה ואם לא יקזזו להם מהמשכורת.

כעין זה שמענו לאחרונה על מוסד פטור בעיר בית שמש ברמה א', שביום אחד הגיע ארגון "איחוד הצלה" להציע תוספת משכורת למלמדים ע"י שיחתמו על תופס שהם משרתים בשירות אזרחי (שהוא ביהרג ואל יעבור לדעת כל גדו"י) ובפועל לא יצטרכו לשרת, אלא פעם ב..., להראות עצמם כאילו עובדים באיחוד הצלה, כאשר כוונתם לסגל לענין, וכך מתרגלים למשכורת גבוהה וכעבור תקופה ייאלצו בעל כרחם לבצע מסלול של שירות אזרחי בפועל.

ג. החדרת מדע וטכנולוגיה לגיל הרך

אחד ממזימות השלטון לשנות את החינוך החרדי, היא הטמעת מושגים זרים וחילוניים כמדע, טכנולוגיה וכדומה, כבר בגיל הרך. מאחר והם מאמינים (ובצדק!) שעיקר צביון הערכים של כל אחד, נקבע לפי "הערכים" שקלט במוחו בגיל הרך, ולכן ילד שירכוש בקטנותו מושגים של אקדמיה ומדע, הדבר ישפיע עליו לרצות דברים אלו בגדלותו.

ונצטט מתוך "תוכנית לימודים במדע וטכנולוגיה" תשס"ט (15.08.09)

חשיפה מוקדמת לתופעות מדעיות ועיסוק בטכנולוגיה משפרים את ההבנה של מושגים מדעיים וטכנולוגיים, אשר נלמדים בשלב מאוחר יותר. מתוך התנסותם עם חפצים ותופעות, הילדים בונים לעצמם מושגים אשר מהווים תשתית להמשך הלמידה וההתפתחות. מושגים אלה, לרוב, אינם עולים בקנה אחד עם התפיסה המקובלת, אך יש להם השפעה רבה על התפתחותם של המושגים והרעיונות שיילמדו בשלבים המאוחרים יותר. על כן חשיפה מבוקרת ומתאימה למושגים ורעיונות מדעיים וטכנולוגיים בגיל הרך שבו מתחילה להתפתח התשתית המושגית, עשויה לתרום לבניית ידע מוקדם מתאים שיהווה בסיס להמשך ההתפתחות.

חשיפה מוקדמת למדע וטכנולוגיה עשויה לפתח עמדות (attitudes) חיוביות כלפיהם. נאמר ע"י חז"ל "גרסא דינקותא" (שכוונתו שכלול שמשרישים ידע/אמונה/ערכים וכו' בגיל צעיר יותר כך הם מופנמים יותר). מתברר כי עמדות כלפי מדע מתפתחות כבר בשלבים

מוקדמים בחיים (Bruce, et al., 1997). למשל, Lin (1994) מצא שלילדים כבר בגיל הגן יש עמדות מוגדרות כלפי מדע. הם הביעו היטב את נכונותם להשתתף או שלא להשתתף בפעילויות מדעיות. כבר בגיל זה הם ניגשים ונהנים או להיפך, נרתעים מפעילויות מדעיות. לכן, כדי לפתח עמדות חיוביות כלפי מדע וטכנולוגיה, חשוב שהחשיפה של הילדים לתחומי המדעים והטכנולוגיה תעורר עמדות חיוביות.

על פי מזימה זו עדים אנו בתקופה האחרונה לתופעות מחרידות מצד משרד החינוך הדורש להכניס לימודי מדע לגני הילדים, למעונים, צהרונים ומשפחתונים, הפועלים תחת משרד התמ"ת. הם לא מסתפקים בזאת ולאחרונה הם מצמצמים ומגבילים את תכני וערכי היהדות, ולדוגמה הם אוסרים להתפלל עם הילדים, אוסרים ללמוד על עקידת יצחק ומעשה בראשית, בטענות הבל שדברים אלו עמוקים מדי לפעוטונים הרכים ועלולים לגרום להם לחרדות וטראומה.

כמו כן מצמצמים את הלימודים על פרשיות השבוע והחגים, ובמקומם מכניסים את הבלי המדע, ולדוגמה לפני ר"ה לומדים על הדבש והדבורים, לפני חנוכה לומדים על מוצק ונוזל, וכך כל דבר שבקדושה מעקרים ממנו את הקדושה והוא משמש כאמצעי ללימודי מדע, וכפי שהתפרסם השנה על פעוטון מוכר, שבפרשת וארא למדו כל השבוע על הצפרדע, מה היא אוכלת, היכן גדלה וכו', זאת תמורת להשריש את יסודי האמונה מעשר המכות וכדברי הכתוב "למען תספר באזני בנך וגו'".

למטרה זו הכשירו מפקחים ומפקחות מטעם משרד החינוך שיפקחו על כל הנעשה במעונים, בתתי"ם ובגנים, כאשר הללו בודקים את דפי קשר, התמונות בקיר וכו', וכפי שפורסם פעמים רבות בגליוני "קול החינוך" על התערבות השלטון בגנים.

באחד ה"חוזרים" הנשלחים מפעם לפעם לבתי הספר והגנים ע"י משרד החינוך, כתבו שהמורה המלמדת מושגי מדע, עליה ללמד זאת "בהתלהבות יתירה" שכל זה משפיע על הפעוטים להעריך ולהחשיב דברים אלו.

ומי הוא הזרוע המבצעת מזימות אלו? "מכון אחיה"!

להלן ציטוט מתוך פרסומים רשמיים, המעידים על מעורבותו של מכון אחיה בהחדרת לימודי מדע בגיל הרך:

הערכת תכנית ח"י בגני ילדים במגזר החרדי

צאלי פרלשטיין (מכון סאלד), עידית מני-איקן (מכללת אחוה).

כיום יש הסכמה בקרב אנשי חינוך בארץ ובעולם כי אחד התחומים החשובים במערכות חינוך, המכינות את הילד לקראת חייו כבוגר עצמאי בחברה, הוא תחום המדעים (קסנר ברוך וספקטור-לוי, 2011).

בשנת 2009 פרסם משרד החינוך תכנית לימודים במדע וטכנולוגיה לחינוך הקדם-יסודי. הנחת היסוד המרכזית שעומדת בבסיס תכנית זו היא כי ניתן ורצוי להתחיל את העיסוק במדע ובטכנולוגיה כבר בגיל הרך (משרד החינוך, 2009). הנחה זו מבוססת על ספרות מחקרית שעסקה בנושא (אישך, 2009), אשר בין השאר, הביאה עדויות לכך שילדים בגיל זה מסוגלים להבין מושגים מדעיים ולחשוב בדרך מדעית ולכן חשוב לפתח בהם דפוסי חשיבה אלה. כמו כן, נמצא כי עיסוק במדע בגיל הרך תורם לפיתוח חשיבה לוגית-מדעית ויצירתיות.

במוסדות החינוך החרדי, חינוך מדעי, לרוב, אינו חלק מתכנית הלימודים. **לפני כשלוש שנים החל "אחיה" במימונה של קרן ון ליר הולנד, להפעיל תכנית לפיתוח חשיבה מדעית ויצירתית (ח"י 1) במספר גנים חרדיים** (לגילאי 3-6) בעיר חולון. מטרת העל של התכנית היתה לחשוף את הילדים למושגים ועקרונות מדעיים, כמו גם, לטפח אצלם סקרנות, יכולת חשיבה ויצירתיות.

במסגרת הרצאה זו יוצג מחקר ההערכה על תכנית ח"י, אשר בוצע על-ידי מכון סאלד. מטרת המחקר היו לבחון את דרכי היישום של התכנית ולבחון את תרומתה עבור ילדי הגן, הגננות וההורים.

במסגרת ההערכה נעשה שימוש בשיטות מחקר כמותיות ואיכותניות, אשר כללו שימוש בשאלונים, תצפיות וראיונות.

הממצאים מלמדים על שביעות רצון גבוהה מן התכנית בקרב משתתפיה, וכן הכרה בחשיבותה ובתרומתה לילדים בלימודיהם, בשלב מאוחר יותר. בנוסף, ניכר כי התכנית והפעילות שהתקיימה במסגרתה חשפה את הילדים למושגים ולתופעות מדעיות שונות בצורה חווייתית ומהנה, תוך שימוש בהיבטים של פיתוח חשיבה ויצירתיות. הגננות, מצדן, הועשרו בידע חדש ונחשפו לפרקטיקות הוראה נוספות. באשר להורי הילדים, ניכר כי התכנית עודדה אותם בהטמעת עקרונות התכנית במסגרת הבית.

מקורות: אישך, ח. (2009) גן הילדים: גן עדן להוראת המדעים. עלון דע גן, 2, 16-21

הא לנו שחור ע"ג לבן, שמכון אחיה הוא זה שמשמש כידא אריכתא להחדיר לגנים החרדיים את לימודי המדע, ממש כפי שאמרו חז"ל (מד"ר בראשית ה, י): "כיון שנברא הברזל התחילו האילנות מרתתים אמר להן מה לכם מרתתין עץ מכם אל יכנס בי ואין אחד מכם ניזוק". בלעדי מכון אחיה לא היה למשרד החינוך שום אפשרות להחדיר לימודים אלו, שמטרתם להרגיל את הילדים כבר מגיל הרך במושגים החילוניים. ומה כבר ניתן לצפות מילד שהולעט כבר בקטנותו במושגים זרים אלו?

כמו כן הכניס "מכון אחיה" לתתי"ם "מדריכי צוות" בעלי תואר אקדמאי שעברו ההכשרה בחינוך, פסיכולוגיה ועוד, לתת הדרכה למלמדים בכיתות הנמוכות ל"פיתוח כישורי שפה" לילדים בגיל הרך. תכנית זו מיועדת לתשב"ר דוברי אידיש, "במטרה לפתח יכולות של הבעה ותקשורת

בין אישית ולקדם מיומנויות שפתיות... לסייע לכל הילדים לגבש תשתית יציבה של יכולת לשונית גבוהה בשפת אמם -אידיש". זהו ההסבר הפורמלי, אך מעבר לכך ולמעשה, כבר מהגיל הרך יהיו לילדים אלו נתונים להשפעתם של מדריכים אקדמאיים על כל המשתמע.

ד. משרד החינוך ו"מכון אחיה" במיזם משותף להכנסת מלמדים "מקצועיים" לתתי"ם (בחסות

הקורונה).

כבר הארכנו בפרקים הקודמים שלפני כעשרים שנה, בתקופה הראשונה שמשרד החינוך החל לחתור לשנות את החינוך החרדי, החלו הניסיונות להשפיע על צביון המלמדים לתשב"ר. באותה תקופה הוזרמו מצד השלטון תקציבי עתק עבור "לימודים אקדמאיים" למחנכים חרדיים, ו"מכון אחיה" החל לקיים את "לימודי התואר" למלמדים מטעם אוניברסיטת בר-אילן. בהמשך, החל משרד החינוך לתגמל באופן מיוחד את המלמדים בעלי התוארים, ובשנים האחרונות הוכנס דבר זה במסמכים רשמיים של משרד החינוך בעניין התתי"ם.

לפני כשנתיים נודע על התקדמות חמורה בתחום זה, כשמשרד החינוך יצא בהודעה שמכאן ואילך יהיה מימון מיוחד ללימודי ה"תואר", ואף נפתחו שישה "מרכזי פיסגה" בשש ערים חרדיות ללימודים פסולים אלו.

בהקשר זה, מתקיימת לדאבון ליבנו כעת האימרה המפורסמת ש"סוחר טוב יודע להתעשר בזמן חירום", כשלצערינו, בכירי משרד החינוך הקמים עלינו לכלותינו כליה רוחנית ולקלקל את חינוך ילדינו, הינם סוחרים טובים ביותר, היודעים היטב את שיטות הפעולה על מנת לקלקל את החינוך החרדי (כפי שניתן להיווכח מהצלחותיהם במהלך עשרים השנים האחרונות ה"י), ועתה, כ"סוחרים טובים" שכאלו, הם באים לנצל באופן ציני ומרושע את המצב המיוחד שנוצר בעקבות הקורונה כאשר קיים מחסור חמור במלמדים בתתי"ם עקב היעדרויות ופיצול הכיתות, להתקדם בביצוע מזימתם השפלה להשפיע על צביון מלמדי התשב"ר.

בחסות התקופה החריגה, החליט משרד החינוך כ"סוחר טוב" לנצל את המצב ולהעמיק את המזימה באופן דרסטי, ולהכניס באחת, באופן גורף, לתוככי החיידרים, המוני מלמדים שיעברו את ההשתלמויות הפסולות שנאסרו ע"י כל גדולי ישראל זצוק"ל ושיבדלחט"א, וזאת במימון מלא כמובן של משרד החינוך, השש על ההזדמנות לבצע את זממו בנושא מהותי זה.

המדובר ב"הודעה משמחת" שיצאה זה לא מכבר ע"י משרד החינוך למנהלי המוסדות, על כך שלנוכח המצב החריג יינתן מימון מיוחד להעסקתם של מורים נוספים ('עזרי חינוך') בצוותי ההוראה במוסדות החרדיים, כשבאופן תקדימי, למרות שיוזמה זו מיועדת למוסדות החינוך הרשמיים (ממלכתי, ומוכשר), היא "הותאמה" גם עבור התתי"ם (מוסדות הפטור).

העוקץ והמזימה מאחורי ההטבה הנדיבה נמצא ב'תנאים' הערמומיים של ההטבה המיוחדת. לפי הכללים, המורים שניתן למנות הם רק מורים בעלי "תעודת הוראה" או "תלמידי מכללות" המצויים בעיצומם של לימודי אקדמיה בשנים אלו, או לחילופין שאותם מורים שייבחרו יעברו

"קורס לימודים מזורז" בתכנים פסולים, שיתקיים במיוחד עבור מטרה זו מטעם משרד החינוך.

מדובר בפירצה חמורה ביותר עבור התתי"ם. שכן כידוע, גם לאחר התקנות והחוקים הרבים שנחקקו לתתי"ם בשנים האחרונות, עדיין מינוי המלמדים בתתי"ם אינו מותנה מצד החוק ב"תעודת הוראה" כמו במוסדות המוכש"ר, ובוודאי לא ביחס ל"ממלאי מקום" המשמשים בתפקידים זמניים בלבד. ועתה, יוצר משרד החינוך תקדים חמור שטרם היה כמותו, של הצבת תנאי לקבלת מלמדים לתתי"ם רק באם הינם בעלי "תעודות הוראה" או אם יעברו את ה"קורסים הפסולים".

מי שעומד להיות הזרוע המבצעת של יוזמה זו עבור משרד החינוך, הוא כמובן השרת הותיק של משרד החינוך במזימה זו לאורך כל השנים - "מכון אחיה", שאץ רץ לבצע את הדבר בשמחה תירה, ושלח מיוזמתו הודעה למנהלי התתי"ם שיזדרזו למלאות את הטפסים ולהירשם לקבלת ההטבה המיוחדת, ולרשום את המלמדים הנבחרים לקורס המזורז שבו ירכשו את המשנה האנטי חינוכית בימים ספורים, או לחילופין לבחור מלמדים ממאגר בוגרי ה"תוארים" הפסולים של 'מכון אחיה'.

אין צורך להעמיק בפרטים של היוזמה המדוברת על מנת להבין את המזימה הגלויה של משרד החינוך ביוזמה זו. הדבר ברור שיוזמה זו הינה קידום המזימה של משרד החינוך בנושא זה, כשבאמצעות כך ייכנסו באחת מספר רב של מלמדים שעברו או שיעברו בזריזות את כור ההיתוך האקדמי ויולעטו ברעל הכפרני של לימודים אלו ב"קורס מקוצר", וכך גם תחדור באחת רוח של תוארים ותעודות למערכת ההוראה של התתי"ם.

בעניין זה יש לציין, שכאשר יצא משרד החינוך לפני כשנתיים בהודעה אודות מימון לימודי תואר למורים, התבצעה בדיקה מול משרד החינוך, והתברר שהיוזמה אז כללה רק את המורים במוסדות המוכש"ר ולא את מלמדי התתי"ם ('מוסדות הפטור'), ואילו עתה, המזימה התקדמה, והיוזמה העכשווית כוללת גם את המלמדים בתתי"ם.

פרק ו

האם מכון אחיה פועל כגוף עצמאי או הינו שלוחה של אוניברסיטה בר אילן / מי הם המרצים בקורסים שלו?

האם מכון אחיה פועל כגוף עצמאי?

את הפתרון לשאלה זו, לא נענה לבד, כי אם יבואו הם ויעידו על עצמם...

להלן החלטת המל"ג (המועצה להשכלה גבוהה) המאמצת את המלצת ועדת המשנה למוסדות שאינם אוניברסיטאות (מיום 15.7.2003) בענין בקשת אוניברסיטת בר אילן לקבל אישור לפתוח תוכניות לימודים לתואר "בוגר" (B.A.) בייעוץ חינוכי ואקדמיזציה לתואר "בוגר" (B.A.) בחינוך מיוחד ומאבחנים דידקטיים, למגזר החרדי, מחוץ לקמפוס, במכון "אחיה" בבני ברק. היא מחליטה כדלקמן:

"לאשר לאוניברסיטה בר אילן לפתוח תוכניות לימודים לתואר "בוגר" B.A. בייעוץ חינוכי ואקדמיזציה לתואר "בוגר" B.A. בחינוך מיוחד ומאבחנים דידקטיים, למגזר החרדי, מחוץ לקמפוס, במכון "אחיה" בבני ברק... מכון "אחיה" ישמש אכסניה בלבד לקיום תוכנית הלימודים לתואר "בוגר" בייעוץ חינוכי ותוכנית הלימודים-אקדמיזציה לתואר "בוגר" בחנוך מיוחד, של אוניברסיטת בר אילן" (ראה מסמך המלא בעמוד הבא).

היו אומר "מכון אחיה" אינו גוף כשלעצמו כלל וכלל, הוא בסך הכל שלוחה של אוניברסיטת בר אילן, ומשמשת לה כ"אכסניה בלבד". והמרצים? הינם "מקרב סגל התוכניות... בקמפוס הראשי של בר אילן", והתוכניות? "זהות לחלוטין לתוכניות המתקיימות בקמפוס". וכמו - להבדיל - ישיבה שמחמת ריבוי התלמידים בלע"ה, נאלצת להוסיף מבנה נוסף לישיבה, שנמצא במרחק מה, אותו מבנה אינו כי אם אגף נוסף של הישיבה, אך בשופו"א אינו ישיבה נפרדת, כך גם

האקדמיזציה בחינוך מיוחד + מאבחים דידקטיים למגזר החרדי (גברים), במכון "אחיה" בגוש דן – החלטת המועצה, מס' (387) מ-15.7.2003

המועצה להשכלה גבוהה מאמצת את המלצת ועדת המשנה למוסדות שאינם אוניברסיטאות (מיום 15.7.2003) בענין בקשת אוניברסיטת בר אילן לקבל אישור לפתוח תוכניות לימודים לתואר "בוגר" (B.A.) בייעוץ חינוכי ואקדמיזציה לתואר "בוגר" (B.A.) בחינוך מיוחד ומאבחים דידקטיים, למגזר החרדי, מחוץ לקמפוס, במכון "אחיה" בבני ברק, והיא מחליטה כדלקמן:

1. לאשר לאוניברסיטה בר אילן לפתוח תוכניות לימודים לתואר "בוגר" B.A. בייעוץ חינוכי ואקדמיזציה לתואר "בוגר" B.A. בחינוך מיוחד ומאבחים דידקטיים, למגזר החרדי, מחוץ לקמפוס, במכון "אחיה" בבני ברק ובבלד ש-
 - 1.1 סגל ההוראה שילמד בתוכניות יבוא מקרב סגל התוכניות בייעוץ חינוכי ובחינוך מיוחד המתקיימות בבית הספר לחינוך בקמפוס הראשי של אוניברסיטת בר אילן, ותוכניות הלימודים תהיינה זהות לחלוטין לתוכניות המתקיימות בקמפוס.
 - 1.2 מכון "אחיה" ישמש אכסניה בלבד לקיום תוכנית הלימודים לתואר "בוגר" בייעוץ חינוכי ותוכנית הלימודים-אקדמיזציה לתואר "בוגר" בחנוך מיוחד, של אוניברסיטת בר אילן.
 - 1.3 הפעלת התוכניות תיעשה בצורה ישירה על ידי בית הספר לחינוך באוניברסיטת בר אילן המופקד על התוכניות המקבילות המתקיימות בקמפוס הראשי.
 - בשל כך, לא תתאפשר הפעלה של התוכניות במתכונת שאפיינה בעבר את דפוס יחסיה של אוניברסיטת בר אילן עם המכללות האזוריות, דהיינו בצורה של לימודים במכללה אזורית באחריות אקדמית של אוניברסיטת בר אילן אלא - כלימודים ישירים של האוניברסיטה באכסניה מחוץ לקמפוס.
 - 1.4 תנאי הקבלה לתוכניות יהיו זהים או דומים לאלו השוררים בתוכניות המקבילות בקמפוס הראשי.
 - 1.5 התלמידים שירשמו לתוכניות אלו יהיו תלמידים של אוניברסיטת בר אילן.
 - 1.6 התואר האקדמי שיוענק לבוגרי התוכניות יהיה זהה לתואר המוענק לבוגרי התוכניות המקבילות המתקיימות בקמפוס הראשי של האוניברסיטה.
2. מימון תקציב התוכניות יבוא ממשד החינוך, האגף להכשרת עובדי הוראה.
3. אוניברסיטת בר אילן תגיש למועצה להשכלה גבוהה בתום כל שנת לימודים דו"ח על אופן הפעלת התוכניות, תנאי הקבלה, התלמידים שלמדו בהן, סגל ההוראה ומידת הצלחת התוכניות.

החלטת המל"ג המגדיר את מעמדו של מכון אחיה כסניף של אוניברסיטת בר אילן

המבנה שמיקומו הגיאוגרפי מרוחק מעט מהקמפוס הראשי, אינו כי אם עוד בנין בקמפוס, אלא שמסיבות מסויימות, נמצא מחוץ לו.

והסיבה כמובן מובנת מאליה, כי שום יהודי המחשיב עצמו כחרדי, לא ירשה לעצמו (עכ"פ בשלב הנפילה הראשון שלו) להכנס למתחם האוניברסיטה, שם התערובת והפריצות חוגגים ללא

מיצרים, ואין יעלה בידם של מתכנני שינוי החרדים לבצע את תוכניותיהם, לשם כך שכרה אוניברסיטת בר אילן אכסניה באזור חרדי בבני ברק, לשם יוכלו החרדים להגיע ללא ייסורי מצפון, והדגים השמנים ייתפסו בחתנם...

מי הם המרצים והמחנכים של המכון?

(מתוך פרסומים רשמיים)

של המכון)

לפני שנפרט את שמותיהם של המרצים (חלק מהם) עלינו להקדים שכל קמפוס או מכון שהינם שלוחות אוניברסיטה כל שהיא, עליהם להביא את אותם מרצים המשמשים בתפקידם באוניברסיטה שהם מסונפים אליה. כלומר, שמכון אחיה מוכרח להביא את המרצים החילוניים והמזרחניקים המשמשים בתפקידם באוניברסיטת בר אילן, שיגיעו ללמד את המלמדים כיצד לחנך את הילדים שלנו!

להלן רשימה חלקית

של המרצים:

ד"ר יוסי ארזואן -

מתמחה בחקר

הפסיכולוגי

והנוירופסיכולוגי.

ד"ר ישראל גילת

- פרופ' חבר בית

41-077 מתחילים מרכז אקדמיזציה			
קב. 07	הרצאה	מר ה. ווקס	6 - 6 אח"ה
ניקוד- 00.00			
000	17- 20		
000	17- 20		
77-006 יסודות בסוציולוגיה חינוכית			
שנה א', חובה לכל המגמות			
תואר ראשון			
קב. 07	הרצאה ד"ר מ. רז	2 - 0 אח"ה	000
ה		18 - 20	
77-030 מבוא למחקר כמותי א'			
לכל המגמות			
תואר ראשון שנה א' חובה			
קב. 09	תרגיל ד"ר י. ארזואן	2 - 0 אח"ה	000
קב. 10	תרגיל ד"ר י. ארזואן	2 - 0 אח"ה	000
77-313 יעוץ מערכתי ופיתוח ארגוני של ביה"ס			
קב. 07	סמינר ד"ר מ. רז	2 - 2 סמ' ב' אח"ה	000
קב. 08	סמינר ד"ר מ. רז	2 - 2 סמ' ב' אח"ה	000
77-340 שילוב הילד בעל הצרכים המיוחדים			
קב. 07	הרצאה ד"ר י. שרמן	2 - 0 אח"ה	000
ה		16 - 18	000
קב. 07	הרצאה ד"ר י. שרמן	2 - 0 אח"ה	000
ה		12 - 14	000
קב. 08	הרצאה ד"ר מ. רז	2 - 0 אח"ה	000
ה		12 - 14	000
77-341 עבודה מעשית - סיורים			
קב. 07	פרקטיקום הרב ש. טלר	0 - 4 אח"ה	000
ניקוד- 00.00		08 - 12	000
77-343 תקשורת בין המערכת הבית ספרית למערכת המשפחתית			
קב. 07	סדנה ד"ר ז. אפל	0 - 2 אח"ה	000
ה		14 - 16	000
קב. 08	סדנה ד"ר מ. רז	2 - 0 אח"ה	000
ה		16 - 18	000
77-346 התמודדות עם מצבי לחץ			
תואר ראשון			
קב. 07	הרצאה ד"ר מ. רז	0 - 2 אח"ה	000
ה		16 - 18	000
77-351 התפתחות קריירה			
קב. 07	הרצאה ד"ר מ. רז	2 - 0 אח"ה	000
ה		20 - 22	000

מערך השעות של מרצי "בר אילן" במכון אחיה

הספר למשפטים המכללה האקדמית נתניה, מרצה בכיר בבית הספר למשפטים, מרצה מן החוץ באוניברסיטת בר אילן, מנחה לעבודות גמר לתואר שני בבית הספר לחינוך, מגמת מינהל החינוך אוניברסיטת בר אילן

ד"ר זאב אפל - מרצה בבית הספר לחינוך אוניברסיטת בר אילן

ד"ר יחיאל שרמן - משמש כמרכז קורס המנהלים בבר אילן, ומרצה במכללות נוספות, ומפקח מחוזי מטעם משרד החינוך בחינוך הדתי בת"א.

להלן קטעים מתוך הגיוניו במאמר שפרסם תחת הכותרת: **"מהותה של הרוחניות בחינוך"**. כמובן שאין כוונתו ל"רוחניות" במושגים של יהודי חרדי, דוגמת לימוד התורה"ק, תפילה בכוונה, מצוות ומעש"ט, ממש לא. עבורו "רוחניות" הוא **התעלות והעשרה באקדמיה ובמדע ר"ל**, ואת השקפה אפיקורסית זו היא מעניק למלמדים של צאצאיו...

"בתחילת עבודתי כמפקח מחוזי דאגתי שכל המפקחים וכל המנהלים ילמדו לתואר שני. אף דאגתי וקיבלתי אישור ממשרד החינוך להענקת יום חופשי ללימודיהם. במהלך 2-3 שנים סיימו כולם תואר שני. **לא חקרתי מה התחום שלמדו, העיקר שהם למדו והוסיפו ידע ורוחניות מעמיקה ואיכותית**, כולם הפכו לאנשי חינוך חכמים ונבונים יותר. "הרוחניות" שחדרה לתוכם גרמה שתהליך קבלת ההחלטות בכל דיון בישיבות היה פורה ומבריק. הויכוחים, המחלוקות, הדיונים, ושאלת השאלות על כל נושא... היוו את התשתית האיתנה להגשים הלכה למעשה כל חלום. **הוספת "רוחניות" מפתחת מוח פורה המאפשר יצירתיות, יוזמות ותהליכי שינוי**.

מנהל ב"ס שהוא **מנהיג המוביל ומשפיע** על המורים וההורים והמה הופכים אף הם **למנהיגים** המפתחים **מנהיגות** נוער. כל "המנהיגים" מנהל... מורים... מנהיגות נוער... והורים... יובילו רעיונות חדשניים ויצירתיות ככל שיוחדרו בהם מקצוענות בתחום הלמידה מחד ומאידך "רוחניות" שאינה קשורה דווקא לתחום המקצועי אותו מלמד המורה".

הא לנו מה שישנם הממאנים להבין, כי כל מנהל, מורה (מלמד) וכו', שלמד בקורס לחינוך בשיטת האקדמיה, הוא הופך למעשה ל"מנהיג" המוביל שינוי בציבור החרדי לליברליות, וכדבריו "מאפשר תהליכי שינוי".

*

להלן צוות "מכון אחיה" **שכולם ללא יוצא מן הכלל, הינם בעלי תואר אקדמי** (שנאסר ע"י גדולי ישראל בעבר ובהווה), והם הם האמורים לנווט ולהדריך את המחנכים והמלמדים של ילדינו האמורים להיות הדור הבא של היהדות התורנית:

אברהם לוין - בעל תואר B.Ed בחינוך. מורה וותיק. אבי מנהל את הלוגיסטיקה ואדמיניסטרציה של האגף להכשרת מורים ברחבי הארץ משנת 2014. אבי לוין הוא גם אחראי

יח"צ בכל אגפי אחיה.

אברהם ברקוביץ - רכז השלוחות הארצי, בעל תואר MA ממונה על כלל השלוחות ברחבי הארץ, רכזי השלוחות כפופים לו. במסגרת עבודתו מבקר הרכז לכל הפחות אחת לחודש, או לפי הצורך, בכל אחת משלוחות אחיה ברחבי הארץ, עומד מקרוב על הצרכים העולים בשטח ומהווה חוליית קשר בין הסטודנטים לשלוחת האם.

שמואל טלר - רכז לימודים במרכז להכשרת מורים משנת 2005. שמואל טלר הינו איש חינוך ויועץ חינוכי מנוסה וידוע ומשמש בתפקיד זה במספר תלמודי תורה בארץ. בנוסף שמואל טלר הינו מדריך פדגוגי במשרד החינוך. בעל תואר M.A. ביועץ חינוכי ממכללת אורות.

יעקב וינגרטן - פועל כמפקח ומאבחן דידקטי בחטיבת הגמרא של אחיה, בעל תואר B.A. באבחון דידקטי מאוניברסיטת בר אילן, כמו כן הוא משמש כמפקח ביה"ס לחינוך מיוחד "אהל אשר".

דוד אונגר - פועל כמפקח ומאבחן דידקטי באגף הקריאה של אחיה ומרצה במכללה להכשרת מורים של אחיה בנושאי פדגוגיה ותהליך הקריאה, בעל תואר B.A. באבחון דידקטי מאוניברסיטת בר אילן מפקח חינוכי ב-38 תלמודי תורה וכיועץ למספר מוסדות חינוך ברחבי העולם.

מרדכי בארי - מנהל את תכנית הקשב של אחיה בבני ברק, מרצה במרכז להכשרת מורים, יועץ חינוכי מוסמך משרד החינוך. בעל תואר M.A. בר אילן. מרצה בתחום החינוך ובעל ניסיון בניהול פרויקטים ומוסדות בתחום החינוך.

ד"ר גד דואר - יועץ דידקטי ופסיכו-לינגוויסט חינוכי באחיה פיתח את התכנית להקניית הקריאה לילדי תלמודי תורה. הסובלים מליקויי למידה. תכנית זו מבוססת על שיטות מסורתיות של לימוד יהודי ומותאמת לצרכים בתקופה הנוכחית בעל דוקטורט בפסיכו-לינגוויסטיקה מאוניברסיטת סורבון.

להלן קטע מכתבה בעיתונות על הד"ר הנ"ל:

"הילדים היקרים שלי ושלך: נולד בקיבוץ, עבר לגבעתיים, 'עיר חצי אדומה' כהגדרתו, למד בבית ספר מקומי, השתתף בתנועת נוער, בצבא היה ממקימי סיירת נח"ל בה שירת במסלול קרבי, בין לבין הוא השתתף בנבחרת ישראל בתור אתלט אחרי הצבא, כמו ישראלי טוב, נסע לצרפת על מנת להשלים מספר תארים. תוך שמונה שנים היה בידו תואר דוקטור ב'פסיכולוגיה של הבלשנות', גד חזר לארץ וקיבל מיד משרה באוניברסיטת תל אביב ובסמינר הקיבוצים. בין לבין ניהל פרויקטים של שיקום שכונות מהכיוון המקצועי".

וזו רק רשימה חלקית.

המרכז להכשרת מורים

רפאל הורוביץ - בעל תואר M.A. יועץ חינוכי, התמנה לתפקידו כמנהל המרכז להכשרת מורים בחודש יוני 2011. מר הורוביץ הינו בעל ניסיון עשיר בחינוך ובהוראה, והתמחות מיוחדת בטיפול ובהכוונת מטפלים לנוער בסיכון. הוא היה שותף להקמת כפרי נוער לנערים בסיכון, וכן שימש כקב"ס לנוער חרדי בעיריית בני ברק, בין השנים 2001-2011.

לרפאל הורוביץ וותק רב גם בתחום האקדמי. והוא שימש כיועץ לקריה האקדמית אונו - הקמפוס החרדי. וכמרצה במכללות נוספות. בנוסף שימש גם כמרצה ב"אל המקורות", כר"מ בשיבות תיכוניות. וכראש כולל לבעלי תשובה.

תמונה אחת שווה אלף מילים
מנהל אחיה א. גומבו וצוות המכון עם אלמנטים מהאקדמיה

פרק ז

מהות האקדמיה תוכנה ושורשה / דעת גדולי ישראל בעבר ובהווה על לימודי האקדמיה בכלל והכשרת מורים בפרט

1. מהות האקדמיה ושורשה

האקדמיה היא הגדרה מודרנית לשיטת כפירה והפקרות ללא שום עול ודת כל שהיא, ויסודה ב"אתאיזם" שהיא כפירה בעיקר, וכהגדרתם "אתאיזם הוא היעדר אמונה בקיום בורא לעולם או ישות אלוקית כל שהיא" עפ"ל, וזו היא אחת מיסודות האקדמיה.

בשיטת האקדמיה כל כולה בנויה על מדע חפשי בו ניתנת רשות וחופש מוחלט לכל פוקר להביע דעותיו הכפרניות כשרירות לבו ותאוותיו ללא שום הגבלה, ונקרא בלשונם "חופש הביטוי".

מאידך, החופש האקדמאי אינו כולל זכות להזכיר דעה שיש בורא לעולם או תורה מן השמים, וכפי שנקבע בסדרי פסקי דין אקדמאי בארה"ב לגבי תנועת הבריאתנות (המאמינה בתנ"ך) ולגבי תנועת "תכנון תבוני" (המאמינה ביד עליונה), שהצדיקו פיטורין של מרצים או מדענים בכירים שהביעו אמונתם בתנועות אלו, וכפי שאירע לפני מספר שנים במדינת ישראל, ששר החינוך דאז גדעון סער, פיטר את המדען הראשי של משרד החינוך מפני שהזכיר שם ה' והשמיע ביקורת על תיאוריית "האבולוציה" (שיטה של כפירה ר"ל בבריאת העולם), ובעקבות כך הכריזו על 10 דקות דומיה באוניברסיטה העברית, לאות מחאה!!!

כמספר הפוקרים כן מספר השיטות, וליתר דיוק כמספר תאוותיהם כן מספר תורותיהם, כי כל מטרתם היא לעשות את כל התועבות שבעולם ללא שום נקיפת מצפון. מלפנים, לפני שנתפשטה טומאה זו בעולם, גם אצל אומות העולם היו הגבלות כל שהן, עכ"פ כלפי חוץ. הם הבינו שהעולם אינו הפקר לגמרי, עד כדי כך שהפוקר הראשון בשם "סוקרטס" (רבו של אפלטון

שהיה רבו של אריסטו מחכמי יון המפורסמים) שהמציא שיטה זו, הרגוהו הגויים מפני שהבינו שהביא השחתה לעולם. אך מיני אז ירדה הפקרות גלויה בעולם שפרצה את כל המוסכמות והמגבלות והסירה כל רגשי מצפון, עד כדי כך שכל אחד יעשה ככל העולה על רוחו בעזות גלויה, וכשבנוסף מחזיקים הם עצמם כמלומדים ומתוחכמים, ומי שאינו נוהג אחר תרבותם ושיטתם יחשב בעיניהם כשוטה וחדל אנוש.

שיטת האקדמיה שורשה בחכמת הפילוסופיה, שהיא לחקור את העולם וברואיו כפי שמתקבל על שכלו של ההוגה ללא שום מסורת ואמונה. וכמובאר ב"ספר הברית" שהדבר הראשון שהפילוסוף מלמד את תלמידו, שכל מה ששמעת מאביו ואמך עד עתה, אל תקבל, רק תחשוב הכל לבד לפי חקירת רצון לבך. חכמה זו גרמה לכל המתעסקים בה לכפור בכל מה שהם קבלו מאבותיהם עד שלבסוף כפרו בעיקר ר"ל.

ולמרות שהפילוסופים הראשונים היו מאמינים במציאות ה', אך תלמידיהם כבר כפרו בכל ופרקו מעצמם כל עול. בשיטה זו בנו את האקדמיה שיש בה "חשיבה עצמאית וביקורתית", דהיינו שניתנת אפשרות לכל אחד לערער על כל מידע שיש לו, באם אינו מתקבל על שכלו.

כאמור הפילוסוף הראשון שייסד את השיטה הכפרנית היה סוקרטס. היה זה בסוף בית שני, ולו היה תלמיד בשם אפלטון ולו תלמיד בשם אריסטו הידוע. כמו"כ היה לו תלמיד נוסף בשם אפיקורו שהפיץ שיטה זו בעולם, ולכן קראו חז"ל לכופרים בשם "אפיקורסים" על שמו של אפיקורו.

לאפלטון היה מקום מיוחד להתבודד ולהתעמק בשיטתו. מקום זה היה נקרא "אקדמיז" ועל שמו נקראת הפילוסופיה גם "אקדמיה", ועד היום יש באותו מקום פולחן לע"ז. גם בסמוך לו, היה המקום של חכמי יון שמשם יצאה תרבות יון ששורשם בחכמת הפילוסופיה.

שיטת האקדמיה, היא למעשה ההשכלה הארורה הידועה לשמצה, שעשתה שמות בקרב ישראל ב-200 שנים האחרונות (יצוין שהסמכות העליונה של האקדמיה משתמשת בתואר "השכלה" - 'המועצה להשכלה גבוהה'). ההבדל בין הפילוסופיה להשכלה הינו, שהפילוסופיה הכריזה על כפירה בגלוי, ואילו ההשכלה עוטה עצמה במסווה של ליברליזם, חופש הדת, חופש הביטוי, חירות, שוויון, ועוד שמות וביטויים נחמדים למראה...

2. מוסדות האקדמיה כהיום, ומטרתם.

במאות שנים האחרונות קבלה ה'אקדמיה' שליטה בכל המדינות המערביות, ובעקבות כך הוקמו אלפי מוסדות המחנכים את האוכלוסייה ברוח התרבות האקדמאית. וזהו השורש והסיבה שבעולם המערבי והמודרני, פרקו מעליהם כל עול, וחיים חיי הפקרות כמעט ללא הגבלות.

מכאן גם נובע רעיון ה"דמוקרטיה", דהיינו שכל אדם רשאי להתנהג כרצונו וכאוות נפשו, ואין איש רשאי לכפות על זולתו. ואכן אחד מיסודי האקדמיה היא כי יש להשוות בין המגזרים ולא

לעשות שום חילוק בין חרדי לחילוני ובין ישראלים לערביים בין איש לאשה, וזו היא הסיבה שבמוסדות האקדמיה ה'הפרדה' הינה מעשה חמור מאד, וכפי שנכתב בתחקיר שמואל נאמן: "האקדמיה היא כלי משמעותי לסוציולוגיה, להכניס השקפת היחיד לרשות הרבים שכולם יהיו שווים בדעה אחת וברוח אחד", ומכאן נולד החוק האוסר "הדרת נשים" (כהוראת שעה התירו הפרדה זמנית במחלקות החרדיות על מנת למשוך את הציבור החרדי לאקדמיה ונקרא בלשונם "הפרדה מגדרית").

כל מוסדות האקדמיה פועלים תחת גוף הנקרא "מועצה להשכלה גבוהה" (מל"ג), הקיים בכל מדינה מערבית, שהם הסמכות העליונה של האקדמיה ועל פיהם ישק כל דבר. גוף זה מעניק את התוארים והתעודות בסיום הלימודים. אך בל נטעה לחשוב שהמל"ג ומוסדות האקדמיה בכל מדינה הינו גוף עצמאי העושה ככל העולה על רוחו, לא ולא! כולם כפופים לשיטת האקדמיה הבינלאומית כאשר בכל המדינות פועלים על פי מערכת שלימה של כללי ברזל בסיסיים, המעוגנים היטב באמנה בינלאומית, לפיה אין רשות לשום מוסד בשום מדינה לנטות ימין ושמאל. כמובן שכל הכללים בנויים ומיוסדים על כפירה והפקרות וחופשיות גמורה.

מוסדות אלו הינם עצמאיים ואינם כפופים לגופי השלטון והמדינה, כי אם להיפך, ברוב המקרים השלטון כפוף לחוקי האקדמיה.

האקדמיה נתפסת בעולם המערבי כמושג נעלה ובעל ערך עליון ומקודש. המרצה באוניברסיטה רואה בתפקידו כשליחות עצומה למסור את הדבר הכי נעלה, ומרגיש עצמו כאדם נעלה חשוב ומכובד מאד. באוניברסיטאות מסתובבים הבכירים והמרצים בארשת חשיבות בלתי ניתנת לתיאור, והיחס אליהם מזכיר - להבדיל אא"ה - את היחס שאנו רגילים להעניק לדמויות הוד מעולם התורה והחסידות.

מטרתם של מוסדות אלו, לחנך את אזרחי מדינתם בערכי האקדמיה ולהקנות להם אידיאולוגיה ותפיסת עולם של החברת המודרנית החופשית, והיא "תורת החילוניות" על כל המשתמע. יש חילוני רחובי ויש חילוני אקדמאי. חילוני אקדמאי הינו כופר ב"שיטה", וע"פ רוב בדרך הטבע כל באיה לא ישובון (כמובן שלעולם לא ננעלו שערי תשובה, גם לאלו שנפלו בדיוטא התחתונה הלזו), לעומת החילוני הרחובי שיש לו יותר סיכוי לשוב מדרכו הרעה, כי מעשיו אינם ב'שיטה'.

3. מהו השייכות של לימודי מקצוע או חינוך - באקדמיה.

לימודי מקצוע: אליבא דאמת אין לאקדמיה שום שייכות להקניית מקצוע. וכי לפני לידת האקדמיה לא היו בעלי מקצוע ומלאכה? האם על מנת לקבל יידע בחשמלאות, יש צורך לדעת האין נוצר החשמל? האם על מנת להיות אינסטלטור יש צורך לדעת את השפעת הסתימה על המערכת האקולוגית של כדור הארץ?...

אלא שהעולם המודרני קבע שעל מנת לקבל "תואר" למקצוע כל שהוא, חייב המקבל להעשיר את השכלתו בלימודים נוספים, על אף שאין להם שום שייכות למידע המקצועי שהוא זקוק לו על מנת להצליח במלאכתו, ונקרא אצלם "קורסי בחירה" (שכמובן מלאים בכפירה). כך שכל

תואר מורכב מקורסי חובה - לצורך המקצוע - וקורסי בחירה, שבלא אלו ייחשב אותו אדם כחדל אישים וכבלתי מתורבת.

גם בקורסי חובה יש קורסים רבים שאינם ממין הנושא הנלמד, כגון בקורסים לראיית חשבון במכללה מפורסמת, הקורס הראשון הוא "מחויבות קהילתית בחברה הישראלית" וכן קורסים על יסודות החוקה. בתואר במדעי המחשב היו קורסים בנושא "מבוא לפילוסופיה של המדע" "היסטוריה של עם ישראל".

ואדרבה, לימודים אלו של השכלה ומדע, הם על חשבון ידיעת המקצוע. ולדוגמה ללמוד רפואה לוקח שנתיים בלבד, אך באקדמיה זה יקח 5 שנים! יתרה מזאת עיקר מטרת האקדמיה אינו כלל לצורך המקצוע, המרצה באקדמיה רואה כחלק העיקרי מתפקידו, להנחיל לתלמידיו את 'ערכי' האקדמיה.

ונצטט מתחקיר 'שמואל נאמן', המביא מדבריו של סגן נשיא האקדמיה הלאומית בישראל:

"האוניברסיטאות אינן בית חרושת למשרות, השכלה גבוהה מהווה תשתית חשובה ביותר בדרכו של אדם צעיר אל החברה המודרנית".

(דוד הראל, פרופ' למדעי המחשב, הערות על תכנית החומש)

ציטוט נוסף מפרופסור באקדמיה:

"האקדמיה אינה בית ספר מקצועי, כי אם מקום שעושים את הדבר האנושי היקר מכל יקר, ומהו? הניסיון להעשיר את הרוחניות ולתת מענים לשאלות יסוד של קיומנו בעולם".

(פרופ' מנחם מאוטנר מהפקולטה למשפטים, אוניברסיטת ת"א, שימוע)

עוד במחקר הנ"ל:

"השתלבותו של הציבור החרדי בעולם האקדמי הינו תהליך חשוב, אך רגיש במיוחד. רגישותו נובעת מעצם אופיים של שני העולמות האלה האקדמי והחרדי. העולם האקדמי הינו כלי משמעותי - לסוציאליזציה בעולם המודרני. זכותם ואף חובתם של אנשי האקדמיה להביע את דעתם ולחנך את הסטודנטים לפי ערכיהם".

(בין מח"ר להיום", תחקיר מוסד שמואל נאמן, 5102 עמ' 5)

ציטוט נוסף מפרופסורית, חברה ות"ת מרצה למדעי המחשב:

"השכלה גבוהה אינה סתם 'הכשרה מקצועית', תפקידה להשתדל להעניק כלים ודרכי חשיבה לשיקול ובחינה עצמאית, לגרות אותם להטיל ספיקות בעיקרי האמונה ולהיות פתוח לעולם הגדול ולשוויין גברים ונשים, דתיים וחילוניים, יהודים וערבים, אנשים לבעלי חיים...". והיא מסיימת: "עיקרון הכפירה הוא במהות ההשכלה הגבוהה", עפ"ל.

(פרופ' אורנה קופרמן, מהאוניברסיטה העברית הערות לתכנית החומש)

מדבריו של פרופ' למשפטים משה הלינגר, חרדי לשעבר המגדיר עצמו כיום כמזרחניק:

"כשהתחלתי ללמוד לימודים אקדמיים רגילים באוניברסיטה הפתוחה במשך שנים תוך

כדי הכולל, הצבא ואח"כ, עברתי טראומה. חרדים שלומדים לימודים אקדמיים רציניים, עוברים תהליך חילון מסויים, אין אופציה שלא! כל חינוך אקדמי מחלן!!!

לימודי חינוך באקדמיה. חמור שבעתיים מלימודי 'מקצוע', מפני שלימוד מקצוע באקדמיה כלול בו גם הידע לעצם תכני המקצוע שהם לימודיים מעשיים גרידא שאין בהם כפירה ואידיאולוגיה, רק הדופי שכל לימודים של מקצוע מעורבים ומתובלים עם האקדמיה דהיינו עם המדע, הכפירה והחילוניות כנ"ל, אך כשמדברים על לימודי 'חינוך' באקדמיה, מדברים על לימודים ושיטות שכל כולם מושתתים על יסודות של אפיקורסות ושיטות הגויים מתחילה ועד סוף. כל הערכים וההשקפות בנוגע לחינוך בתורת האקדמיה, הינם חינוך כפרני וחפשי, כי מה שאצלם נקרא אנושיות נקרא אצלנו חופשיות וחילוניות, ומה שנקרא אצלנו בן אדם נקרא אצלם חדל אנוש, מלבד זאת, גם בתואר לחינוך יש ללמוד את שאר הקורסים שאינם קשורים לחינוך, כדי להעשיר את הידע האקדמי ולקנות ערכים חילוניים מובהקים.

העולה מהנ"ל שלא שייך שום היתר שבעולם ללמוד אקדמיה, בין לתואר במקצוע ובין לתואר בחינוך, שהרי אפילו **כניסה בלבד** לבית מינות, פסק בשו"ע שהוא ביהרג ואל יעבור, ק"ו לנכנס לבית מינות וללמוד שם מינות ואפיקורסות!

מלבד כל האמור, הדבר כרוך באיסורים רבים נוספים, בין מכך שע"פ רוב המרצים הם חילוניים וכל דבריהם מלאים בכפירה וליצנות לכל דבר שבקדושה ושאר דברי תועבה, ובין מצד שמקומותיהם פרוצים בעריות ר"ל, ובין מצד מגמת השלטון שעל ידי האקדמיה ברצונם לחלן את הציבור החרדי (ראה בהרחבה בקונטרסים "בשליטתם", "על עמך יערימו סוד" ועוד).

* * *

דעת גדולי ישראל אודות האקדמיה והמכונים להשתלמויות

כבר נתפרסם ע"י גדולי ישראל בעבר ובהווה, האיסור החמור ללמוד לימודי תואר אקדמי בין למקצוע ובין לחינוך, ונצטט בזה מעט מזער מדבריהם:

הגאון רבי יוסף שלי אלישיב זצוק"ל

בס"ד, מוצש"ק מקץ תשע"ב

באשר סוד ויסוד קיומו של עולם התורה וציבור היראים הוא בחיי תורה ויראה על טהרת הקודש, מתוך התבדלות מוחלטת מכל חיי ומושגי העולם החילוני של פורקי עול תורה, על כן יש למחות ולהזהיר מפני כל מיני מגמות מבחוץ לשלוח יד בכך השמן הטהור, שמייסדים "מסגרות מיוחדות לחרדים" שיהיו תחת שליטתם המלאה וע"פ רוחם, ובכלל זה כל מיני מסגרות ומסלולים של שירות לאומי, אזרחי וצבאי, שתכליתן ליצור מקומות מיוחדים שמגבשים קיבוץ של חרדים הכפוף לפורקי עול, לשליטתם ולתרבותם.

וכן מעודדים כל מיני מכונים ומכללות להכשרות ולימודים חיצוניים של תוארים ותעודות

ושל לימודי אקדמיה וכו', אשר יכניסו שאיפות זרות הקלוטות מבחוץ, וכידוע כמה נלחמו גדולי ישראל זצוק"ל נגד כל "מוסד לימודים חרדי" שמיועד ללימודים כאלה, והוקיעוהו אל מחוץ למחנה.

ובפרט שמודיעים בגלוי שמטרתם בכל מגמות אלו לעשות שינוי הרוח והמהות של הציבור החרדי, ולפעול להחדיר כל מיני שאיפות אחרות, לאומיות ומשכיליות, אשר לא שערום אבותינו, ולעשות השתלבות והתחברות עם חיי החילוניות ועם תרבות אנשים חטאים.

ועל כן יש לקרוא אל תלך בדרך איתם מנע רגלך מנתיבותם, ועם שונים אל תתערב, אלא אך ורק בדרך המסורה לנו מדור דור, לעשות רצון אבינו שבשמים שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו.

יוסף שלו' אלישיב

מתוך פסק הלכה נחרץ ממרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א

"...כבר קבלנו מאדוני אבי מורי ורבי (מרן הסטייפלער) זללה"ה ומגדולי הדור שעבר זצ"ל, שאין ללמוד במוסדות אקדמאיים או במכללה או במוסדות המסונפים אליהם בכל צורה שהיא, שבהם לומדים מקצועות כלשהם ומקבלים תארים, והשומע בעצת זקנים מובטח לו שלא יכשל וירוה נחת מצאצאיו".

חיים קנייבסקי

ע"ז באעה"ח יום ו' ג' מנ"א תשע"ג

ובמכתב נוסף כתב מרן שליט"א

"לשלוח לאקדמיות והדומין להם הרי הוא הרס גמור לכל ההשקעה שהשקיעו בבנות שנים רבות, והכל הולך לטמיון רח"ל".

מתוך מכתבו של הגאון הגדול רבי דב לנדו שליט"א ראש ישיבת סלבודקה:

"כל רצון להתחבר עם העולם החילוני, תרבותו, ערכיו, מושגיו, צורת חשיבתו, שאיפותיו לסוגיהן, וגישתו לכל המתרחש, דיבורו וכתבתו לכל גווניה, ובעקבות זה נוסדים תוכניות חינוך לבנים ולבנות שאחת היא מטרתן להסיר ככל האפשר את החייץ שבינינו לביניהם - הוא הוא הפתח לשאול תחתית, החוצות הפרועות, שאיות הכחש וחמדת התועבות, רחמנא ליצלן.

ובל יספרו לנו כל מיני סיפורים הקשורים למצבנו הקשה בתקופתנו איך לנווט את קיומנו היום יומי בדרכים חדשות - שכולם אחת היא תוצאתם: הרס, הרס והרס, ה' ישמרנו.

מצוה גדולה להתאזר ולעמוד בעוז בישוב הדעת ובזהירות נגד כל הדרכים האלו לכל גווניהם ולכל מכוניהם וה' יהיה בעזרנו.

הכותב בכאב ויגון דוב לנדו

(מתוך מכתבו האישי לכנס הרבנים, כ"ח תשרי תשע"ח)

ממשאו של הגאון הגדול רבי משה הלל הירש שליט"א - ראש ישיבת סלבדקה

"הגנו פונים בקריאה למנהלי רשתות הגנים לעמוד על משמר עצמאות החינוך הטהור ולא לפחד! המטרה של משרד החינוך היא לשנות אותנו! זו מלחמה עכשיו, מלחמת תרבות! הם רוצים לגרום שכל הציבור החרדי יהפכו להיות קרוב למזרחי. משרד החינוך אומרים תהיו כמונו עם אותם רעיונות וערכים. יש להם תכניות מפורטות איך להגיע למבוקשם, ואנו צריכים ללחום נגד זה! והמלחמה מתחילה בגנים, בחיידר".

(נאמר באסיפה על משמר עצמאות החינוך הטהור,

פורסם ב"יתד נאמן" יום ג' כ' אייר תשע"ז)

"...מטעם זה אסרו גדולי ישראל לימודי בגרות בסמינרים של בית יעקב, כי לימודי הבגרות פותחים את השער לערכים ולתרבות שלהם, וזה מביא חורבן ממש. הבגרות מביאה שייכות לאוניברסיטה ולאקדמיה, ועצם השייכות של בת ישראל לאקדמיה מוריד לגמרי את הרוחניות שלה ושל כל משפחתה בכל התחומים: בתפילה, בצניעות, בדקדוק במצוות ובאהבת התורה, כל זה בדוק ומנוסה.

(נאמר בכינוס הגדול נגד לימודי האקדמיה)

מדברי המשגיח הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א

"אנו כעת במלחמת עולם זו המלחמה האמתית, החילונית רוצים לעקור, לקעקע, ולעיתים זה ב'מיתת נשיקה' - שהיא חרב יותר חמורה! כשבאים עלינו בחרב וחנית - כולם מבינים את הסכנה, אבל כשבאים עם 'נשיקה', עם כסף ועם פיתויים, ועי"ז לתפוס את הסמינרים, את הגנים, כאן הסכנה עצומה, הם רוצים להתפשט לצעירים לישיבות, ובגדר של נשיקה ופיתוי לרוקן את הכל! צריך לדעת שזה בנפשינו".

(נאמר על משמר עצמאות החינוך הטהור, פורסם בעיתון "יתד נאמן" יום שלישי כ' אייר תשע"ז)

"הנה היום היצר הרע מעמיד נסיונות של פרנסה, ומעמיד פיתיון ללכת ללמוד במקומות לא כשרים בשביל העתיד, כדי שאח"כ אולי יהיה פרנסה, להעמיד בית של תורה, אבל צריך לדעת שאם ההשתדלות להביא פרנסה הוא באיסור, אז כל יהודי מחויב להימנע ממנה ופטורים מהשתדלות.

ה'חפץ חיים' פוסק שחובה לעזוב מקום עבודה אם עלול להיכשל שם תדיר בלשון הרע או

באיסור דרבנן, וא"כ ברור שאסור ללכת למקומות עבודה פרוצים ומקולקלים, או מקום שיש שם אינטרנט וכדומה, **ופשוט שאסור לילך למקומות שנאסרו ע"י גדולי ישראל!** וההולכים לשם אינו בגדר השתדלות לפרנסה ולא יעזור להם כלום, רק יכול להזיק יותר, רח"ל...".

(בכנס חיזוק שהתקיים בשנת תשע"ט בענין מקומות עבודה כשרים)

מתוך דברי הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א ר"י "קול יעקב"

...במי שמכיר מעט את העניין, אני יכול לומר לכם, לא מקריאת ספרים ולא מפי סופרים, אלא **מידיעה והיכרות אישית**: בנות שהלכו לשם, החליפו צורה בכל המובנים. ואפילו נשים נשואות שהלכו ללמוד לתארים וכו', גם בהן היה הקלקול. באים אלי בעלים ואברכים ומתלוננים, כי מאז שיצאה האשה לעולם האקדמיה, היא מדברת אחרת, רוצה דברים אחרים ונראית אחרת...

וצריך כל הורה לדעת, כי **לפעמים יש הסבורים כי הם עוזרים לבנותיהם על יד כך שהבת תקבל תעודת בגרות ותואר. והם לא יודעים עד היכן הנזק מגיע**. הזכירו את הנזק הגדול שנעשה בעולם האמת, אבל חשוב לדעת, שגם בעולם הזה יש נזק. הבית לא זוכה לשלום ולשלווה, אין יישוב הדעת, הכל מבולבל, וכך מתעוות וגם חינוך הילדים.

ומתוך ידיעה אני אומר - כיום אין מציאות של מכון או אקדמיה או מכללה, שאי אפשר להתקלקל שם. אין מציאות כזו. אני אומר זאת מידיעה, מנסיון של אלו שכבר הלכו. אז מה הן הרוויחו? הן קיבלו תעודת בגרות, קיבלו תואר וקבלו צרה ושבר בבית. יש לי כבר נסיון של ילדים לנשים אקדמאיות שגם הם סטו מן הדרך...

כי כבר אמרתי, ואני חוזר שוב, לא זכיתי לראות אף לא בת אחת שיצאה ללימודים חיצוניים ונשארה כפי שהיתה, באותה מדרגה רוחנית.

...למרות העובדה שהדבר נוגע בפרנסה, אסור לנו להקל ראש. עם ישראל, לאורך כל שנותיו, התייסר בעוני ובקשיים, ובפרט בזמננו, כאשר הממשלה הכריזה עלינו מלחמה ורוצה לעשות אותנו עניים. היא אולי תצליח לעשות אותנו עניים, אבל היא לעולם לא תצליח להוציא אותנו מהתורה, גדלנו על עניות, יאה עניות לישראל.

(בכנס חיזוק לאבות תלמידות הסמינרים בירושלים בשנת תשע"ג)

מדברי הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א, ראש ישיבת חברון

"הגאון מוילנא אומר במשלי: **מי שקרוב לחכמות חיצוניות קרוב לכפירה**, עיקר תרבות יון היתה כפירה שהחלה מחכמות חיצוניות. משרד החינוך רוצים שהחרדים ידברו על 'מדע' וזבה להעמיד יסודות חיצוניות ולהביא את החרדים לכפירה ולעקור את האמונה. הם רוצים לעקור את האמונה כבר מהגיל הצעיר וגוזרים לא לספר לילדים בגנים על עקידת יצחק. המלחמה שלנו היא על החיים שלנו, לחיים ולמוות. אם נהיה מאוחדים ובכל גננת תדע שכל גדולי

ישראל מחזקם, אותה, ויש להם את כל הגיבוי, לא יהי שום כח שיוכל נגדנו, והעיקר לדעת שאנו הולכים עם בורא עולם - ובזה אנו חזקים יותר מכולם".

(דברים שנשא בכנס גדולי ישראל, פורסם בעיתון "יתד נאמן" כ' אייר תשע"ז)

"היום נושא הפרנסה קשה יותר, כי עויני הדת מתעקשים להפוך את בית יעקב למוסד אקדמאי. בית יעקב נוסד כבית הכשרה למורות וגונות, וגדולי ישראל קבעו, כי אם יכניסו השכלה אקדמאית, זה שוב לא יהיה בית יעקב. בית יעקב זה לחנך לתורה ויראת שמים, לימוד דרכי תורה, ורוח חיים של עבודת התורה, ולא הכשרה מקצועית. בגלל הבעיה הכלכלית, יש ההולכות ללמוד במכללות, ועוזבות את מקור המים החיים."

(דברים שנשא ביום עיון של איגוד הסמינרים בית יעקב - אב תשע"ג)

עלבונה של תורה

בס"ד

מוצאי שבת קודש פר' בהעלותך תשס"ג בני ברק

נתאספנו לטכס עצה לנוכח הסכנה המאיימת לערער את יסוד בית חיינו, וזאת בנוסף לפרצות המתגברות בתקופה האחרונה, שעל זה נאמר 'שאיין לך יום שאין קללתו מרובה משל חבירו'. אמנם האחרון הכביד על השמועה הלא טובה לפרוץ פרץ במעוזה של תורה הלא הם הישיבות הקדושות שהם קודש הקדשים של עם ישראל.

וכוונתנו למה שהתפרסם לאחרונה מטעם ה"מכון למורים" בירושלים, שהוחלט לפתוח בהכשרה יחודית לרמ"ם בשיבות שעם סיום ההכשרה והמטלות יקבלו רשיון הוראה לעל יסודי כתות ז - יב. **וייחדו בזה** לישיבות הקדושות רמ"ם אשר מלאו כרסם בלימודים זרים כפי דרישת זרים. תסמנה שערות הראש מתכנית נוראה זו אשר אחריה מי ישרנה ושכזאת לא נהייתה מעולם, שמרביצי התורה יחיו רמ"ם מולעטים בהבלי נכר ומוסמכים מטעם משרד החינוך הכפרי.

ומי שעובר מכון שכזה בוודאי שאין לו חלק ונחלה ונפסל להרבצת תורה.

באנו לזעוק ולהתריע על גודל הסכנה והחורבן שעלולים לצאת מתכנית זו. ואוי לנו מעלבונה של תורה. ויש בכך משום פריצת כל הגדרות, והדבר מהווה חוליה בשרשרת של פתיחת הדלת לזרם ה"השכלה" הזורם ממשרד החינוך, ששאיפתם להביא תרבות העמים והשכלתם לתוך מחנה התורה, כשהם מקציבים לצורך זה תקציבים ביד רחבה.

עוד דבר חמור מאוד נשמע בזמן האחרון **שקמו לפרוץ בדבר שהיה לחוק בל יעבור שלא להכניס שום לימודים חיצוניים לתוך הישיבות הקטנות**, שכידוע, עמדו על כך במסירות נפש גדולי ישראל מדור דוד, והנה קמו כעת לייסד מוסדות כאלו, בפקוח משרד החינוך, על מנת לקבל "תעודות בגרות".

לזאת התכנסנו להביע את זעקת התורה על ההתנכלות והסכנה לטהרת קיומה, ולהביע את כאב לבנו על ההתדרדרות הנוראה הזאת. וחובתנו כדת של תורה, למחות על הפרת תורה ולעשות מה שבידנו להקמתה, על ידי שנעמוד בכל התוקף והעוז להפר עצתם.

י. פוזן דיין בבית הדין ב"ב	דוב וינטרויב כולל חזון איש	ברוך יצחקי	יחיאל צוקרוב ר"מ ישיבת אהל משה
ארי' ליב אברהם ראש כולל תורת אברהם	פנחס שרייבר רב חניכי הישיבות אשדוד	דוד מיכאל שמידל ראש כולל בטבריה	דב לנדו מראשי ישיבת סלבודקה
שריאל רוזנברג כולל חזון איש ודיין ביה"ד ב"ב	יעקב פרץ דויטש ר"מ ישיבת סלבודקה	אפרים גפני ר"מ ישיבת סלבודקה צעירים	יהודה בויאר מראשי ישיבת בית שמעיה
ישראל מ. פרצוביץ	דוד מ. שניידר משגיח ישיבת גרודנא באר יעקב	צבי גרינהויז ראש כולל כנסת חזקיהו כפר חסידים	משה דוד ליפקוביץ ר"מ ישיבת בית דוד
מנחם שיף ראש כולל רעננה	מרדכי כהן ר"מ ישיבת סלבודקה	צבי רוטברג ראש ישיבת בית מאיר	ישראל אליהו ווינטרויב
נפתלי וינטרויב כולל חזון איש	שלמה אדלשטיין ראש ישיבת אהבת אהרן	חזקי' א. סנדר ארלנגר	מיכאל בודנהיימר ראש כולל בקרית ספר
אי"ש טורצ'ין ר"מ ישיבת קרית ספר	יוסף פלשניצקי ראש כולל כתר תורה ראדאמסק	יוסף ברטלר ר"מ ישיבת קול יהודה	צבי גולדשטיין ר"מ ישיבת סלבודקה

* החתימות, לפי סדר חתימתם

בס"ד

חשון תשפ"א

באנו בזאת לעורר ולהזכיר את הוראת גדולי ישראל שאין ללמוד כלל וכלל במוסדות שיש בהן לימודי אקדמיה. וזאת בגלל הסכנות המרובות הטמונות בהן, הן מצד עצם הלימוד שכולל בתוכו דעות כוזבות, הן מצד סגנון ומיקום הלימודים וסוגי המרצים והמרצות, הן בגלל התוצאות ההרסניות שאנו רואים, והן מצד פריצת גדר שגדרו גדולי ישראל, ובגלל זה נאסר לגמרי לימודים הקשורים לאקדמיה בכל מקום ובכל אופן.

זאת ועוד גדולי ישראל אסרו לקבל במוסדות החינוך מורים ומורות שלומדות לימודי אקדמיה.

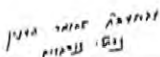
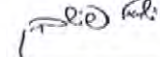
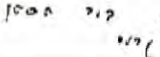
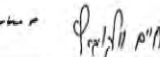
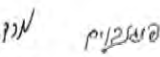
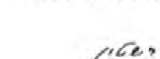
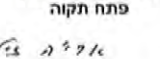
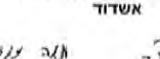
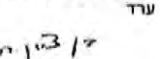
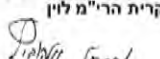
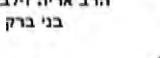
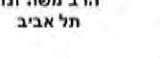
בזמן האחרון הפיתויים גדלים והולכים, כאשר למראית העין נראה, שעל ידי קבלת תואר אקדמי משתכרים פי כמה וכמה, והאפשרויות של פרנסה בריוח ובכבוד מצויות יותר ומגוונות יותר.

לכן באנו בזאת לשנן ולהבהיר שהאיסור שגדרו גדולי ישראל עומד בתוקפו, ואין היתר ללמוד לימודי אקדמי' או קבלת תואר אקדמי בשום מקום, בכל שם שיקרא, ובכל צורה שהיא אפילו אם הלימודים בבית, אף עבור תוספת שכר או קידום במקום עבודה.

נתחזק באמונה פשוטה ובבטחון בה' יתברך שמפתח הפרנסה בידי הקב"ה, כמאמר הפסוק, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, וה' מוריש ומעשיר. ואין בידי מעשה בשר ודם להוסיף או לגרוע מפרנסתו המיועדת לו מן השמים.

על אנשי חינוך ובעלי השפעה, להחדיר את האיסור בצורה גורפת בלבבות אנשי שלומינו ובעיקר בלבבות הדור הצעיר, למען יעמדו איתן, ולהחדיר להם חוסן נפשי להתגבר על הנסיונות והפיתויים של הרווחה, המתחדשים כל הזמן.

נסיים בברכה, שהקב"ה ישפיע על כולם פרנסה בהרחבה, ותזכו לגדל דורות של בנים ובנות המתנהגים בדרך התורה והיראה המסורה לנו מדור דור על ידי רבוה"ק.

 הרב נפתלי נוסבוים	 הרב ישראל פישבין פתח תקוה	 הרב שמואל דוד הכהן גרוס אשדוד	 הרב מרדכי חיים וולקוביץ ערד	 הרב נפתלי פיינגבוים ת"א - קרית הר"מ לזין
 הרב אריה זילברשטיין בני ברק	 הרב משה זנדר תל אביב	 הרב בני ציון בבציק קרית גת	 הרב גבריאל וולקוביץ חיפה	 הרב גבריאל אברמוביץ חצור
 הרב אריה צבי רוטנברג בית שמש	 הרב חיים בונם שץ ירושלים	 הרב אברהם נחמן גוטמן ועדות הרבנים - אשדוד		

הגאונים שליט"א רבני קהילת גור נגד לימודי אקדמיה

בס"ד

פסק הלכה אודות לימודי אקדמיה

לאחר שהתפרסמה ברבים דעתם של גדולי הדור מכל העדות והחוגים כי לימודי האקדמיה אסורים באיסור גמור הן לגברים והן לנשים והן לבנות, ובפרט בעת הזו כאשר נעשים מאמצים אדירים של השלטונות לדחוף את הציבור החרדי לאקדמיה כחלק ממלחמת תרבות, ומתוך מאמץ לקעקע את חומת הקדושה ויראת שמים של הציבור החרדי לדבר ה'.

ולאחר שגדולי ישראל שליט"א קראו לכינוס אדיר של קידוש ה' שהתקיים בכ' בכסלו באולם ארנה שבירושלים, ושם במעמד למעלה מרבה של תלמידות בית יעקב ובשידור חי לריכוזים חרדיים רבים ברחבי הארץ, הוכרזה קריאתם של גדולי ישראל הברורה והנחרצת, להעמיד מחדש חומה בצורה להוציא את לימודי האקדמיה לצמיתות אל מחוץ למחנה.

מעתה ברור כי עיתון חרדי ויהודי חרדי לא יעזו לפרסם ולקרוא לציבור לבוא וללמוד לימודי אקדמיה וכל פרסום כזה מהווה העזת פנים בגדולי ישראל שליט"א כמו כן התפרסמו בכנס הנ"ל דברי מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א שלימודי אקדמיה מהווים חילול ה' שהוא העוון החמור בתורה, משום שהם נעשים בפהרסיא תוך התעלמות מקריאתם של גדולי ישראל, וא"כ קל וחומר שפרסום לימודי האקדמיה בראש חוצות תוך התעלמות מהוראתם של גדולי ישראל, מהווה חילול ה'.

על כן: א. אסור למשרד פרסום חרדי, עיתון או עלון פרסום חרדי, לפרסם לימודי אקדמיה בשום צורה ואופן (לימודי תואר, או הכנה אליהם, מכללות, שלוחות של אוניברסיטאות וכדו'). ב. עיתון או עלון שיעבור מעתה על הדברים הנ"ל, יש לראותו כמכשול, ואין לו מקום בבית חרדי. ג. אסור למוסדות, ארגונים, בעלי עסקים וחנויות הפונים לציבור החרדי לפרסם בעיתון או עלון המפרסם לימודי אקדמיה לחרדים.

על החתום: (לפי סדר א-ב)

עזריאל אויערבך	צבי ובר	שריאל רוזנברג
שמעון בעדני	בן ציון מוצפי	שמחה ב"צ אייזיק
ישראל גואלמן	נפתלי נוסבוים	רבינוביץ
ישראל גנס	יהודה סילמן	ברוך שרגא
שמאי קהת הכהן	מנחם מנדל פוקס	שמואל אליעזר שטרן
גראס	משה צדקה	צבי שרלין

בס"ד

אל תגעו במשיחי

יחדר כל לב ותזעזע כל נפש על הבערה ללהב יצאת, על הגזירה הנוראה ה"ה **התוכניות ומזימות שהחלו מטעם משרד החינוך וע"י באי כוחם המכונים "אחיה" "מעיינות"** וכו' ב"הכשרת מורים" ו"מבחני מיצ"ב" ו"תוכנית הליבה" עפ"י דו"ח דברת, לימוד בגרות בישיבות לצעירים והופעת בוחנים ומפקחים מטעמם, ואשר בדרך חתחתים יחדירום בקרב בתי החינוך, וכבר שמענו על בתי חינוך שהחלו לבוא עמהם במגע ומשא.

ואשר על כן אנו גוזרים בכח תורתנו הקדושה שאסור למנהלי המוסדות לעשות שום שינוי בבתי החינוך הן של בנים והן של בנות מדרך המסורה לנו מדור דור. וח"ו להקדים לימוד כתיבה וחשבון ללימודי קודש.

וכל מלמד מורה או מחנך או יועץ חינוכי שמשתתף בהכשרת מורים לתואר מוסמך ממשרד החינוך אסור למסור לידו התשב"ר כי הארס המפעפע תעקור מלבות התשב"ר רגשות הקודש עד לחיק הכפירה והמינות רח"ל. והאיסור חל הן על ההורים והן על המלמדים ועל מנהלי בתי החינוך בין לבנים ובין לבנות

אשרי חלקם של בתי החינוך וההורים שיעמדו בעוז ובגבורה, שלא לעשות שום שינוי בכל עניני החינוך ועליהם נאמר "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת" ויזכו לראות רב נחת מצאצאיהם ותלמידיהם פרי עץ חי וקיים עד עולם נצח.

וה' הטוב ירחם על שארית פליטת בית סופרינו, ולא ירעו ולא ישחיתו בכל גבול הקודש ובין המצרים יזרח אור לישרים בב"א.

ועי' באנו עה"ח יום שלישי - ה' מנ"א תשס"ה לפ"ק פעה"ק ירושלם ת"ו

נאם **משה הלברשטאם**

נאם **משה שטרנבוך** ראב"ד

נאם **אברהם יצחק אולמאן**

נאם **מאיר בראנדסדארפער**

דברי הבד"צ האמורים הם יסודות בחינוך דורותינו. גם מובן שאסור להכניס שום לימודי חול לישיבות קטנות כמקובל מרבתינו. החותם בברכה לכל מרביצי תורה בטהרתה ותלמידיהם ד' עליהם יחיו

נאם **יצחק טובי' ווייס** רב אב"ד דפעה"ק ת"ו

בס"ד, יום שלישי כ"א חשון תש"פ

בעזרת השם יתברך

לכבוד ידיד נפשי המפואר בתורה וביראה טהורה ממצדיקי הרבים ככוכבים
הי"ו כל טוב סלה!

**על דבר התכנית המוגשת למנהלי התלמודי תורה בעירינו, להעביר קורס חינוך למלמדים
של לימודי חול שיתקיים באולם של "מכון אחיה".**

זוכים אנו למנהלי ת"ת רוחניים נפלאים, ולמלמדי תשב"ר טהורים, תכנית זו היא מלכודת
כפי הבעל שם הק'. אשר "קדשי קדשים שחיתתן בצפון".

מצויים אנו בעת מלחמה גדולה המתנהלת בארה"ק "להעביר על דת" בהתנכלויות
בערמוניות עצומה, בין היעדים - של הפושעים - המה מוסדות החינוך תלמודי תורה ובתי
יעקב, בין הנקודות שבמלחמתם היא להעלות את ערך לימודי החול ולהמעט את ערך לימודי
הקודש. תכנית זו מוסיפה נדבך לגזירה של "להעביר על דת" בהיותה מחזקת את דרכי
מלחמתם של הפושעים, את ה"שפחה נואמת לא כי בנך המת ובני החי".

**בהיות ו"מכון אחיה" הוא מהמקלקלים את מלמדי תשב"ר, בקלקולים נוראים אשר לא
יאומן כי יסופר שאול התחתית שאליהם הגיעו [כפי שהוסבר ב"ועידת אשרינו" ב' פרק י"א]
חייבים למחות בהם, ולא לייקר אותם, עריכת הקורס ב"מכון אחיה" והבאת מלמדים
טהורים לשם אסורה על פי תורתנו הקדושה [ק"ו שקרנא דתורה דאחיה קבורה ביה].**

ראוי לכל אחד ואחד מהמלמדים לשמוח שמחה גדולה שנתגלגלה זכות גדולה לידו לפרוש
מתכנית זו, ולזכות בזה בברכת התורה "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אותם" אכ"ר.

בברכה מרובה

יוסף מאיר אלטמן

מכתבו של הגה"צ גאב"ד חוג חתם סופר בני ברק

פרק ח

עדויות ממחנכים ומלמדי תשב"ר אודות הנעשה במכון אחיה

(1) עדותו של בוגר מכון אחיה סניף אלעד:

להלן, מתוך מכתב ששלח אברך ירא שמים בוגר "מכון אחיה" להנהלת המכון, שבדרך נס "הציץ ולא נפגע", וכשהבין לאן פני הדברים מובילים, ויתר על התעודה ה"יוקרתית" שהשקיע עבודה רבות, וברח משם כל עוד נשמתו היהודית בו.

ר"ח תמוז התשע"ו

לכבוד הרה"ח..... שליט"א

אחדשה"ט

כבוגר המכון באלעד, ניצבתי לאחרונה לפני קבלת תעודה ממכון אחיה, אך לאחר ששאלתי את פי מו"ר שליט"א, הורה לי לא לעשות זאת היות ויש בכך "השקה" עם הציבור החילוני.

א. חברה פסולה: בקורס לומדים זה לצד זה, מחנכים מכל קצוות קשת הציבור החרדי, אברכים חסידיים בני תורה לצד מודרנים יותר ופחות. השהות יחדיו 3 שנים, שעות על גבי שעות, יוצרת קירבה עד קשרי ידידות עמוקים. האם זה תורם לרמתם הרוחנית של החזקים יותר? לא אאריך בזה, אבל התשובה ברורה, וכידוע גודל השפעת החברה.

אציין דוגמא קטנה, אפילו שנראה לי שלמעלתכם הדבר מיותר. לחלק מבני הקבוצה יש אייפונים, ובזמן מלחמת "צוק איתן" הם הראו לכולם קליפים מהמלחמה. בקבוצה גם

השתתף תקופה, דתי לאומי בוגר צבא, מוכשר ורהוט, שנוכחותו בלטה מאד, וד"ל.

ב. פסיכולוגיה: אחד מהמקצועות הנלמדים זה "פסיכולוגיה". המרצה היה חרדי יר"ש לכאורה, שהתגאה שהוא מסנן לנו את דברי הכפירה ומגיש לנו חומר נקי. 'פרויד' מצונזר. היו בדבריו המדעיים כפירה גמורה במאמרי חז"ל ויסודות היהדות (בעניני שבירת המידות, התגברות על תאוות, בחירה). ניסיונותיו "להסביר" את חז"ל שיסתדרו עם הפסיכולוגיה, היו חיוורים. האם בכך מכשירים את מחנכי דור העתיד? או הורסים אותם בעצמם?

ג. היסטוריה: המרצה מזרחיסט בכיפה שחורה מתאר את התנאים הקדושים בדרכם של המזרחי. התנא הזה היה מדינאי ודיפלומט, והתנא ההוא היה דמות מרתקת והיה אוהב לריב עם חבריו וכו'. בוש אני שבעת שמיעת הדברים לא קמתי למחות.

אבל הבעיה מתחילה בשורש, הוא לא היה המזרחיסט היחיד בצוות המרצים. האם ציבור של יראים ושלמים, שאמורים ללמוד להיות מחנכים של צעירי צאן קדשים צריכים לשמוע שיעורים ממזרחיסטים ברוח מזרחיסטית? יש בזה קלקול של דור המחנכים לעתיד.

ד. הוראת הגמרא: מקצוע חשוב ביותר הוא "הוראת הגמרא". מכשירים את המלמדים כיצד להעביר את לימוד הגמרא לילדים. היה ברור שמעבר ללימוד עצמו, אמור המרצה לשמש גם כדוגמא של הדמות המתאימה ללמד ילדי צאן קדשים בתחילת למודם את הגמרא הק'. אמנם המרצה הסתובב עם אייפון (פרוץ לחלוטין) בלי בוש. ולא פלא שכולו שידר התנשאות, שפה זולה ורחובית. מי יתאר את גדול האבסורד?

ה. הכרת המחשב: מה עוד צריך כדי להכשיר את דור המלמדים, קורס להכרת המחשב? בזמן שהשאיפה של מלמד ירא שמיים אמיתי צריכה להיות, שלא יהיה לו שום קשר לכל הטכנולוגיה ואשרי מי שאין לו מחשב ועסק עם זה. ובקורסים של "אחיה" ישנם אברכים שזכו לכך, ומלמדים אותם קורס הכרת המחשב? ואנו מכירים גם עוד מושג, גלישה באינטרנט!

(אגב, ישנם אברכים מופלגים בתורה וחסידות ויראת שמים טהורה, שתפסו אומנות המלמדות בכדי להיות מנותק לגמרי מכל פגעי הטכנולוגיה, ולמרבה הצער הוכרחו דווקא ע"י הנהלת התלמוד תורה הנודע בשמו הטוב שבהם עבדו, להשתלם בקורס להכרת מחשב, ע"י מכון אחיה, וכדי בזיון וקצף.)

ו. סרטים פסולים: כמוכן שהמרצים קלי דעת אין להם שום בעיה להראות לציבור המחנכים מצגות שרואים בהם נשים! אחד המרצים הודיע שהיות שבכוונתו להראות לנו סרט עם ערכים חינוכיים, אך זה סרט גויי עם נשים, אז הוא ייראה את זה רק לקראת סוף הקורס, כך שמי שרוצה יוכל ללכת הביתה... איני רואה צורך להכביר במילים על תופעה זו.

ז. הוראת השואה: במסגרת הקורס על "הוראת השואה" נוסעים כולם ל"יד ושם", שם יש בעיות של יידישקייט, כידוע. מלבד ההיבטים ההשקפתיים בנושא זה שאיני דן בהם עתה.

ח. תעודת סטודנט: מה שעוד חסר למלמדים זה "תעודת סטודנט" אמיתית. עם תמונה!

אודה ואבוש שחשתי גאווה להסתובב עם זה בארנק. אני גם סטודנט ולא רק סתם מחנך עלוב. אוסיף גם שהממונה על הקשר עם התלמידים וההנהלה קורא לעצמו 'דיקן התלמידים' - כינוי אוניברסיטאי למהדרין!

ט. תוארים אקדמיים: עוד בעייה מורכבת ומסוכנת היא העידוד והחשק שמקבלים (אפילו בתת הכרה) לתוארים אקדמיים. קשה לי להצביע מאיפה זה הגיע, יתכן שאפילו דיברו על זה בקשר ל"יעוץ חינוכי", יתכן שמהעיסוק הרחב סביב התוארים האקדמיים. ואולי גם מכך שחלק גדול מהמרצים כשמצייגים את תעודת הזהות שלהם, הרי שמתחילים הם להתפאר בכך שיש להם תואר ראשון או שני וכו'.

דוגמאות אלו הם הבולטים שעלו בראשי, אך מי יספור וידע את כל שהיה בשלוש שנים, בהם התחלפו להם מרצים ממרצים שונים, ולמדנו ונבחנו על תורות שלמות בענייני חינוך ונוער של כופרים וגויים.

יצוין שהלכתי לקורס משום שהמוסד חייב אותי להשתלם ב'אחיה'. ובכן, מודיע אני בזה שאת התעודה עליה שילמתי כ-14,000 ש"ח אני משאיר אצלכם, על אף הנזק הכספי הישיר והעקיף.

בכבוד רב (- - -)

(2) עדותו של מחנך, ברשת החינוך "אל המעיין" משנת תשע"ג:

אני מחנך בתלמוד תורה בעיר תל אביב, מכיוון שהת"ת בו אני מלמד שייך לרשת החינוך של "אל המעיין" הרי שהייתי חייב ללמוד לימודים אקדמאים שיעניקו לי תואר "מורה".

במהלך לימודי במקום, נתקלתי לצערי בדברים תמוהים כגון לימודי אזרחות, היסטוריה, אנגלית, גאומטריה, ועוד דברים שאין בהם שום תועלת למי שמחנך ילדי ישראל. יצוין כי בבניין בו מתקיימים הקורסים ניצפים לא אחת מרצים חילונים שראשם מעוטר בקוקו או עגילים, הבאים להרצות בקורסים מסויימים.

במסגרת הלימודים במכון 'אחיה', קיים קורס להוראת ההיסטוריה, בהגיענו לנושא של לימוד השואה, הקרין המרצה סרט על השואה כאשר הוא הודיע לנו מראש שהסרט במקורו נערך על ידי אנשים לא דתיים, אך ההנהלה הרוחנית ב'מכון אחיה' עברה על הסרט וצינזרה אותו על מנת שיהיה מתאים לציבור המלמדים. אני לתומי חשבתי כי אין כל איסור לצפות בסרט זה, אך לצערי הרב, לא רק שהסרט לא היה מתאים [בלשון המעטה] לציבור החרדי, אלא אף נצפו בו מעשים מזוויעים ומצמררים כגון הוצאה להורג, הכאת אסירים בשוט עד כדי עילופם וכל גופם מתמלא בדם, גרדום התלייה, שימוש בגופות נרצחים הי"ד לצורך הפחדת האסירים ועוד דברים נוראים שאין כאן המקום להאריך.

מיד לאחר ההקרנה נגשתי לאחד מעובדי המכון ושאלתי אותו האם הוא "צנזר" את

הסרט? והוא ענה לי שהוא נתן הוראה למחוק מהסרט תמונות של נשים. כנראה גם הוא מבין שסרט חילוני לא יתכן לצנזרו מבלי שלא ישאר ממנו כלום...

ולגופו של עניין ברצוני להבהיר:

א. עצם לימוד הוראת השואה בתת"ם הינה דבר שלא היה קיים מעולם, ואף לא בתת"ם שנוסדו ונוהלו ופעלו מכוחם של גדולי ישראל זצוק"ל אשר הם עצמם היו אודים מוצלים מזרועה של החיה הנאצית, ובאיזה כח באים היום "המחנכים החדשים" להכניס לימוד זה לתוככי תת"ם הקדושים?

ב. גם אם קיימים בציבור החרדי הרצאות על נושא השואה, הרי שדבר זה מצריך דעת תורה אמיתית לגבי ההסתכלות שלנו על טרגדיה נוראה זו, ולא כל אדם ראוי להרצות על נושא זה.

ג. ידוע שהאדמו"ר הקדוש רבי אהרן מבעלז זיע"א, היה מורה להימנע להיחשף לנושא זה שיכול לגרום שאלות וקושיות בעניני אמונה והשגחה, שלא כל מוחא סביל דא. ודבר זה הוא משחק באש כפשוטו.

עד שאנו 'קנאים' על 'הצורך הדחוף' להקנות את 'הוראת השואה' לילדים, ואיך שמסרו נפשם על קיום מצוות, עלינו לחשוך בעצמינו שזה בא מכך שאנו מחפשים בלויים וחוויות מחד, ומאידיך המארגנים חותרים לגזור "קופונים" בהיותם קשורים למחלקה החרדית של "יד ושם".

(3) עדותו של תושב מודיעין עילית:

הגיע לידי עמוד ממבחן "מבוא ללוגיקה" של מלמד בת"ת, שנעשה במכון "אחיה" ע"ג מסמך רשמי של האוניברסיטה הכפרנית "בר אילן" (ראה צילום בעמוד הבא - ניתן לשער שאילו היה באפשרותם להעביר את המבחן ע"ג בלנק שלהם, הם היו עושים זאת, כדי שלא להמציא חומר מפליל ביד הציבור העוקב אחר מעשיהם).

גם תוכן השאלות שם מחריד לב בעומק נבזותו וקלקולו, איך שבחדא מחתא מציגים שאלות על נתניהו ומופז, השמאל ומרץ, על סטודנטים ופרופסורים, ולהבדיל אא"ה עד אין סוף, על הרי"ף, הרמב"ם, הב"י, הרמ"א וספר 'שמירת שבת כהלכתה'.

אין גבול לקלות הדעת של ראשי "אחיה" הממלאים את כיסיהם בתקציבים ממשלתיים בסכומים אגדיים, ומעטרים את עצמם בהילה וכתר, כמי שבזכותו יש לעם ישראל מלמדי תשב"ר מוצלחים.

החובה המוטלת על כל אב הדואג לעתידו ועתיד צאצאיו, לפעול בשלשה מישורים:

(א) לדרוש מהת"ת שבניו לומדים שם, שלא לקבל בשופו"א מלמד שעבר השתלמות

BAR-ILAN UNIVERSITY (RA)

Authority for Student Administration
Division of Examinations

Ramat-Gan, Israel 52900

5318538/5318576

אוניברסיטת בר-אילן (ע"ר)

מנהל הסטודנטים
מדור הבחינות

רמת גן 52900

ייעוץ המשפטי למנהל
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי
עזר אסורים או ייתפס בהעתקה
ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה

ב"ה, תשע"ב
סמסטר ב' - מועד א'
הנושא - מבוא ללוגיקה
מסי קורס - 31-105-07-08
המרצה - ד"ר שגאל יחודה
משך הבחינה - שעתיים
חומר עזר - אסור

ענו על חמש (5) מתוך שש השאלות הבאות:

א. תרגמו את הטיעונים הבאים, ובדקו אותם לתקפות:

1. או נתניהו או מופז יהיה ראש הממשלה. אם נתניהו יהיה ראש הממשלה, אז יהיו בעיות ביחסי חוץ. אם מופז יהיה ראש הממשלה, אז יהיו בעיות חברתיות. לכן, או שיהיו בעיות ביחסי חוץ או שיהיו בעיות חברתיות.
2. אם גם הרייף וגם הרמב"ם פסקו להתיר, אז השולחן ערוך פוסק להתיר. אם השולחן ערוך פוסק להתיר והרמב"ם אינו חולק, אז יהיה כתוב בספר שמירת שבת כהלכתה שכן ההלכה. אבל אין כתוב בספר שמירת שבת כהלכתה שכן ההלכה. לכן או חרייף או הרמב"ם לא פסק להתיר.
3. הבחור התקבל למשרה רק אם מסר את קורות החיים שלו וגם התראוין. אם הוא התראוין, אז או שעשה רושם טוב או שעשה רושם רע. לכן, אם הבחור עשה רושם רע, אז הוא לא התקבל למשרה.

ב. תרגמו את הטיעונים הבאים, והוכיחו שאינם תקפים:

1. כל תומכי מפלגת מרץ הם שמאלניים. פרופסורים אחדים הם שמאלניים, לכן תומכי מרץ אחדים הם פרופסורים.
2. רק חכמים מצליחים. כל סטודנט הוא חכם. לכן רק סטודנטים מצליחים.
3. כל מי שמפרסם מאמרים ונותן שיעורים מעניינים יהיה פרופסור. יש שמפרסמים מאמרים. יש שנותנים שיעורים מעניינים. לכן יש כאלה שיהיו פרופסורים.

בתצלחה!!

פי - 46-2012

מבחן "מבוא ללוגיקה" שנעשה במכון "אחיה" ע"ג מסמך רשמי של אוניברסיטת "בר אילן"

ב"אחיה", וכפי שכמה וכמה תנאים כבר מקפידים ע"כ מאז.

(ב) להביא בפני הרבנים בכל אתר ואתר את פרטי הדברים, על מנת שלא יתנו יד לסניפי "אחיה" הפרוסים ברחבי הארץ, כי לא "מכשירי", אלא מכשילי מלמדים - הם!

(ג) לפנות לעיתונים המפרסמים את המודעות של "אחיה" וגם מדווחים על האירועים שלהם, שיפסיקו לתת יד לירידה המתרחשת ע"י אנשים ממחנינו, באיצטלא של דואגים לחינוך התורני.

עלינו לדרוש מהם שלפחות ינהגו ב"שב ואל תעשה", ואם אין בכוחם לערוך מלחמה כנגדם ולעשות מה שמוטל עליהם וכפי שמרן הרב אלישיב זצ"ל היה מעורר נגד מכון זה, לפחות ינקטו בפלך השתיקה ולא יחששו לנזק הכספי של אי פרסום המודעות.

ולוהורים היקרים אנו פונים: אל תתנהגו כבת יענה, אל תאמרו, יהיה בסדר! לא כן הדבר, כי החיידקים והקלקולים שמלמדים אלו סופגים במכון "אחיה" - שאף אינו רואה צורך להסתיר את העובדה שהינו סניף האוניברסיטה הכפרנית "בר אילן" - יכול לתת את אותות הארס שלו על צאצאיכם היקרים ח"ו.

זכרו את דברי חז"ל על גודל מדרגתם של המלמדים תורה לילדי תשב"ר, שעליהם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", וודאי שאלו הקשורים לזנבות האודים העשנים של בתי כפירה ושמד האוניברסיטאיות, אין להם חלק ונחלה עם עניינים רוחניים גבוהים אלו.

(4) עדותו של מלמד בת"ת בעיר אלעד.

שמעתי בחדר המלמדים בחיידר ליטאי חזק בישוב אלעד, שלאחרונה כמה מהמלמדים החלו להשתלם במכון "אחיה".

מספר הרב... על מבחן אינטליגנציה שנערך במסגרת אחיה, ובו נשאל באחת השאלות מה המכנה המשותף בין אייפון, גלאקסי ובלקברי? וכן מה המשותף בין נשיאי ארה"ב הנשיא... והנשיא... המלמד אף לא זכר שמותם, וכדי בזיון וקצף.

מלמד אחר בשם... סיפר על מרצה באחיה שהסביר את החשיבות לתת לילדים תחושת עוצמה ושליטה במילים הללו: "במגזר הכללי זוכה כל ילד רבות לתחושת עוצמה ושליטה בזכות האינטרנט שהילדים מתעסקים בו רבות, מפאת שהם מחליטים, עכשיו בא לי לראות סרט ואז הוא מתחרט ומחליט לגלוש לאתר אנציקלופדיה, וכעת בא לי להכנס למשחקים. הילד הוא המחליט והוא מרגיש בעה"ב. אבל אצלינו שאין את הדבר הזה, מוטל על המחנכים לחפש דרכים איך לטפח תחושת עוצמה ושליטה בתלמידים".

מלבד עצם העיוות וההשפעה הרעה בהזכרת נושא האינטרנט, טמון כאן מסר קלוקל היפך דעת תורה, שילד צריך להרגיש שיש לו תחושת עוצמה ושליטה, ולא שצריך להיות נכנע

לשליטת הוריו רבותיו ומחנכיו.

אחזור למלמד הקודם שהזכרתי, שסיפר בזעזוע (במאמר המוסגר: חלק גדול מהשומעים נמצאים כבר בקהות חושים ואינם מזדעזעים כלל) שמרצה סיפר בלעג ובזלזול, כשגלשתי באינטרנט, מצאתי קריקטורה על אדם שהלך במדבר והתמוטט עקב איבוד נוזלים, ולידו מצא אייפון ולא הרימו לקרוא לעזרה, כיון שהרבנים פסקו "יהרג ואל יעבור" ... (כאן צריך לצחוק רח"ל). הארס הטמון בעקיפין ושלא בעקיפין במקרים הנ"ל, בכך שמרצים מתעסקים ב"אמצע" ההרצאה עם אייפונים ביד כשעל פרצופם חיוך זחוח ומשוחץ. עצוב מדי מכדי שנוכל לצחוק מהבדיחה השדופה הזו.

5 מתוך מכתבו של אב כאוב

אני מזועזע ממה ששמעתי עכשיו ממקור מוסמך, שכעת יושבים 70 מלמדי תינוקות של בית רבן, מלמדים שביום יום מעתיקים את השמועה מסיני לתינוקות של בית רבן, זו המסורה לנו מדור דור, ולומדים במכללה "חרדית" ידועה מכבר בבני ברק, לימודים לתואר אקדמי.

והזעקה גדולה ומרה, בשעה שכל גדולי הדור מכל העדות, כל מועצות גדולי התורה ומועצת החכמים יצאו חוצץ נגד הלימודים האקדמאיים, והנה מכיוון שמשדך החינוך נותן מלגות למלמדים חרדיים ללמוד בחינם אין כסף תואר אקדמי במהלך מקוצר, הלכו אנשי המכללה הידועה וגייסו 2 כיתות לומדים ללימודים אקדמאיים. והפלא הכי גדול שכיתות לימוד אקדמאיות אלו לא רשומים על שם המכללה הידועה, אלא, בערמה ב"סמינר" חילוני מובהק בתל אביב, וכלפי חוץ, המכללה הידועה בבני ברק רק מאכסנת את הלימודים האקדמאיים ומלווה אותם.

תסמרנה שערות הראש ותזדעזע הארץ ת"ק פרסה על ת"ק פרסה!

מלמדים אלו המשמשים בבתי החינוך על טהרת הקודש שלנו כמלמדים, ובסתר, מכרו את נשמתם למולך האקדמי. לב מי לא יירא, על מעשה זמרי הנעשה בסתר, מרחוק כמטחווי קשת מהנהלות הת"תים. האם אינם יראים את בורא כל העולמים הרואה וידוע כל נסתרות? האם אינם חוששים לחינוך בניהם אחריהם ולתלמידיהם?

הבו עצה!

השטן האקדמי משתולל אצלנו בבתי החינוך שנוסדו על ידי גדולי ישראל ובנשיאותם ואין פוצה פה ומצפצף? יש מי שיפטיר, העגלה תעבור והכלבים ינבחו ואחר כך ישתקו... אולם לא כך! בנפשנו הדבר!

6 עדותו של מחנך חשוב במספר תלמודי תורה

אני משגיח על ילדים ומפעם לפעם אני משמש גם במקומות אחרים כממלא מקום וגם

‘בעל מספר’, שמספר סיפורים בכל מיני מקומות ותהילה לקל הילדים נהנים מאד.

רציתי להתריע על סכנה גדולה המאיימת על כלל חינוך הטהור, כי מחמת היותי קרוב אל החלל עיניי רואות וכלות והולכות, מול החינוך הגויי הנכנס רח"ל בתוככי בית ספרינו.

למדתי פעם עם מישהו בכולל והוא יצא להיות מלמד במקום חרדי ביותר, והם משלמים לו ללימוד תואר שכל גדולי התורה אסרו, והדברים מבהילים על הרעיון להיכן הגיעה הת"ת מהחרדים ביותר, ורעדה תאחזנו ותאחזנו פלצות, מה יהיה עם ילדינו אם יקבלו חינוך גויי?!

לצערינו, התוצאות ניכרות כבר בשטח, כי אם מלמדים ילדים שעל כל דבר טוב מגיע להם ממתק, אז כשיגיע להם נסיון שזה יותר מתוק מהמתק, איך יוכלו להתגבר עליו? הרי לא לימדו אותם להתגבר! ולכל אלו שאומרים שהשתנו הדורות ולכן מותר ללמוד מהגויים, דברים אלו הם כפירה ממש, כי מה הם אומרים שגם אם כתוב בתורה כך וכך, אבל הדורות השתנו ולפי זה הם יכולים לבטל כל התורה כי הדורות השתנו רח"ל, עפ"ל.

ויש שטוענים טענה טפשית ומגוחכת שכתוב בגמרא "חכמה בגוים תאמין", והם שכחו שגם כתוב "תורה בגוים אל תאמין", וחינוך זה 'תורה'! כי יש הלכות שלימות על זה כגון הלכות מלמדים וכו', וגם כתוב ואל תטוש 'תורת'. הרי שקרא לחינוך בלשון 'תורה', גם אם נאמר שזו חכמה (זה אינו כך כנ"ל אבל גם לפי שיטתם הקלוקלת), ברור שלא התכוונו במקום שהתורה אומרת אחרת, אלא רק התכוונו לחכמה שאינה מוזכרת בתורה, כגון רפואות וויטמינים, אז 'חכמה בגוים תאמין', אבל חכמה שהתורה כתבה, אין בגוים! ומי שאינו מאמין כך הוא כופר ואין לו חלק באלקי ישראל.

ואם כתוב בנביאים "חושך שבטו שונא בנו", כיצד יכולים לומר שהדורות השתנו?

ולא לחנם אמרו על דורינו "ייתי ולא אחמיניה", כי איך נוכל לראות כבלע את הקודש! איך יכולים גויים מלאי תאוות ללמד את בנינו כיצד להתגבר על התאוות? חינוך של תורה שורף את היצה"ר! וחינוך של גויים מלבה את היצה"ר!

ופה אני רוצה להגיע לעיקר הדברים, סיפור שהתרחש איתי וזעזע אותי נוראות:

הגעתי לת"ת שהכל הולך שם עם תעודות תואר, לשמש כמילוי מקום. לפני שהגעתי אמרו לי שכל הממלאי מקום שמצליחים מאד במקומות אחרים, בורחים משם אחרי הימים הראשונים, מרוב החוצפה המתחוללת שם. ואכן כשהגעתי לשם ראיתי ושמעתי שם דברים שלא ראיתי באף מקום. ניגשתי לאחד מהצוות ואמרתי לו הנה ראה זה הפסיכולוגיה ואלו תוצאותיה!

הדברים שהשיב לי החרידו את כל ישותי, וכך הוא אמר לי: "מה אתה חושב שהילדים שלנו סגורים. מה פתאום! הם פתוחים! אי אפשר לעבוד עליהם בעינים!!!" עניתי לו, אכן, הם פתוחים ליצר הרע. ואז אמר לי משהו שזעזע אותי מאד והכאיב לי ביותר: "אתה חושב

שאצלכם זה לא יקרה?", והתחיל לפרט לי כמה וכמה תלמודי תורה שיש שם מלמדים שכבר למדו תואר, ולא יקח זמן רב וכל הילדים ייראו כך ולא יהיו "עבדים" למלמדים.

(7) עדותו של חבר למלמד דרדקי

חברי היקר ת"ח מלמד דרדקי הר"ר... הלך להשתלם בבית "אחיה", ואמרתי לו שיש להמנע מלילך לשם, אך הלה ענה לי שצריך הוא לפרנסתו, ואינו מבין מה החסרון של אותו מקום. שלחתי לו חומר הסברתי שפורסם בנושא אך לצערי לא חזר בו.

בשבוע זה נפטרה אמו, ונסעתי לנחמו, פתח פיו ואמר לי ש'בית אחיה' הינו מקום גרוע, והינו חילוני בלבוש חרדי, ומראים שם סרטים וקלות ראש, ואמר לי שהעיר על זה לאחראי שם אך לא שינו דבר, והוסיף שהוא אינו עובד בבתי הספר ה"מוכרים" אף שיש לו תעודה מבית 'אחיה' שיכול להרוויח משכורת גבוהה, כי אין רצונו ללמד אלא במקום הצועד בדרך המסורה לנו שהמנהל ירא שמים.

(8) עדותו של מנהל ת"ת במודיעין עילית

פסיכולוג מהשרות הפסיכולוגי העירוני (שפ"ע), פנה אלי שאשלב את המלמדים בת"ת בתכנית ההשתלמויות של "מכון אחיה" למלמדי תשב"ר ("מוסדות פטור"), שנערך ע"י העירייה בשיתוף הג'וינט, ואדגיש כי ישנם מלמדים מתתי"ם שונים שכבר נכנסו לתכנית.

(9) עדותו של מחנך ותיק

מספר מחנך ותיק מאחת מחצרות החסידויות, שלמד במחזור הראשון של בוגרי מכון אחיה, שבאחד הקורסים הגיע לשם מרצה חילוני, ופער פיו על הבעש"ט הק', ואמר בזלזול שכל הסיפורים עליו לא היו ולא נבראו והם פרי המצאתם של ספרים וסופרים, והעיד המחנך שהוא היה שם עם קבוצה של אברכים חסידיים, ואף אחד מהם לא הגיב לדברים אלו במאומה. הוי אומר, שהללו כבר הושפעו עד כדי כך, שכבר לא הרגישו פגיעה בדבר הקדוש והיקר בעיניהם.

פרק ט

שינויים יסודיים בבתי התשב"ר שהוחדרו ע"י מכון אחיה

התתי"ם שבהם המלמדים, המשגיחים וכו', הוכשרו במכון אחיה, הוכנסו בהם שינויים רבים בכל יסודי החינוך. תכלה היריעה מלהביא דוגמאות, וכבר הבאנו בפרקים הקודמים הרבה מהם, אך כאן נפרט כמה שינויים דרמטיים שילמדו על הכלל כולו:

ונתחיל עם השינוי שהביא מכון אחיה בעשרות תלמודי תורה ברחבי העולם היהודי בארץ ובחו"ל, והוא, **השינוי באופן לימוד קריאת האותיות עם הילדים הטהורים**. כידוע השיטה המסורה לנו מאבותינו הק' דור אחר דור היא, שבתחילה לומדים היטב עם התינוק את האותיות בלבד, ורק לאחר מכן כאשר הוא כבר מכיר היטב את אותיות הא"ב וצורתם, עובר המלמד עמו לשלב לימוד הנקודות.

המלמד מתחיל ללמדו את הנקודות, באופן שהמלמד מקרה לו: קמ"ץ אל"ף אָ, קמ"ץ בי"ת בֿ, וכו', וכך ממשיך המלמד והולך בכל האותיות ובכל הנקודות, פת"ח, סגול, ציר"י, וכו', ובכל פעם הוא חוזר בשנון וחזרה מתמדת, פת"ח אל"ף אָ, סגול בי"ת בֿ, וכו', וכו', והמלמד משנון וחוזר עם התלמיד ישר והפוך ומעורב, כל האותיות וכל הנקודות, הכל בערבוב, ובשינון, עד שהתלמיד יודע הדק היטב את כל האותיות צורותיו, ונקודותיו, עד שמגיע מצב שהתלמיד כבר יכול לשבת בעצמו עם סידור או ספר כלשהו, ומקרא לעצמו קמ"ץ שי"ן שֵׁ, חול"ם למ"ד לֵ, וכן הלאה. התינוק קולט בראשו על כל אות ואות, שהוא בנוי על שם האות משולב בשם הניקוד, כלומר: במוחו מצטייר בעת ראיית אות כלשהי עם ניקוד מתחתיו, שכאן כתוב: "קמ"ץ אל"ף" וזה במח, ובפיו הוא קורא "אָ".

ויש לציין, כי השינון בצורה הנ"ל של ביטוי האות עם שם הנקודה שלו, הוא גישה יסודית

בשיטת הלימוד הישנה כמסורה לנו, וכמובא בגמ' (נדרים לז:): כי התנט"א (תגין, נקודות, טעמים, אותיות) מסורה היא לנו **הלכה למשה מסיני**, ואת זה מעבירים המלמדים לתלמידים כאחד מיסודי הדת.

בשלב זה, כאשר המלמד מרגיש שכבר שינן את הניקוד בצורה מספקת, הוא מתחיל ללמד לתינוק את חיבור האותיות למילים שלימות, וכשמתיילים ללמוד עברי (מילים שלימות) מתרגל התינוק מעט מעט לומר העברי מבלי להוציא בפיו שמות הנקודות קמ"ץ פת"ח, וגם אז ישנם ילדים שעדיין צריכים להזכיר לעצמם מתחלה בלחש בשעת אמירת העברי, זהו קמ"ץ אל"ף אָ, זהו פת"ח אל"ף אַ וכו', ויש ילדים שדי להם לחשוב רק במחשבתם קמ"ץ אל"ף אָ, מבלי שיצטרכו להזכיר בפיהם שמות הנקודות. כך לומדים עם התינוקות הלאה עד שמגיעים למדרגה שאינם צריכים עוד להזכיר שמות הנקודות כלל.

גם במשך כל זמן לימוד חיבור התיבות, המלמד ממשיך לשנן שוב ושוב את האותיות עם הנקודות, כגון תיבת 'אָנָא', הוא קורא את האות, ומזכיר לתלמיד כי כאן יש: קמ"ץ אל"ף אָ, וקמ"ץ נו"ן נָ, וביחד התיבה יוצאת: "אָנָא", וכשעוברים לתיבה המשולבת משני נקודות, כגון 'אָתָה', הוא מפרט לתלמיד: פת"ח אל"ף אַ, קמ"ץ תי"ו תָ, וביחד הם 'אָתָה', וכן הלאה על זה הדרך.

אולם השיטה המחודשת של מכון אחיה שלוחת אוניברסיטה בר אילן, היא ע"פ הנחת היסוד, שהדור חלש והתלמידים מתקשים להחזיק ראש לשנן וללמוד מגוון רחב כל כך של אותיות עם נקודות, שכן אם לומדים את כל הכ"ב אותיות כל אחד עם כ-10 סוגי הנקודות הרי זה מסתכם לסך הכל של מעל למאתיים סוגי צורות והברות, ומאחר ומוחו החלוש של התלמיד אינו מסוגל לקלוט חומר רב כל כך, לכן הם בנו "שיטה" כדלהלן: שלא בלבול את התינוק בקריאת שמות האותיות והנקודות, כגון אל"ף, ביי"ת, קמ"ץ, פת"ח, ולאחר מכן הבלבול נעשה מורכב יותר קמ"ץ אל"ף, פת"ח ביי"ת וכו', אלא מיד מלמדים את התינוק לקרוא את האות עם הברת הניקוד, דהיינו שמיד יאמר אָ בָ גָ דָ בלא הקדמת "קמ"ץ אל"ף אָ", וכדי שהתינוק יקלוט את ההברה מלמדים אותו קודם את היגוי האותיות בלבד, ובשלב זה לא נורא אם הילד אינו יודע את שם האות, העיקר שהוא יודע לבטא את האות בצליל המבוקש.

בשלב ב' מלמדים אותו בנפרד רק את היגוי קולות הניקוד בלא שם האות ושם הניקוד, ולכן בשלב זה המלמד משלב את סוגי הנקודות רק על אות אחת, כדי שהתינוק יחשוב רק על היגוי הניקוד ולא גם על האות. גם בשלב זה ממחישים את זיהוי הניקוד באמצעות צורות ודמויות שונות, כדי שיקלוט היטב את היגוי הניקוד.

ולדוגמה, המלמד מראה לילד תמונה בה נראה רופא המורה לילד לפתוח פה גדול ולעשות אהה (לראות אם אדום לו בשקדים) הפה הוא ה"פתח", וההברה היוצאת מהפה היא הברת ה"פתח". באופן זה ממחישים לילד כל נקודה בשני אופנים: 1) מציירים דמות וקובעים עליה כי היא צורת

הניקוד. 2) בפעולה שאותה דמות מבצעת יוצא קול הברה הדומה להברה של אותו ניקוד.

וכך מעסיקים את התינוק בציורים, בדמויות ובזיהוי קולות ההברה, עד שיקלוט היטב את הברת הניקוד המדובר, ולאחר שהילד קלט את שני השלבים הללו, שלב היגוי צליל האות ושלב היגוי הניקוד לבד, משלבים סוגי הניקוד לכל האותיות, ומראים לילד את האות עם הנקודה, ושואלים אותו אין קוראים זאת, והתינוק מצרף במחשבתו את היגוי האות יחד עם היגוי הנקודה ואומר את הברת האות עם הניקוד מיד, כגון בקמץ אלף אומר מיד "אָ", בלי לומר "קמץ אלף אָ", ולאחר מכן מצרפים אות לאות ומתחילים עם לימוד קריאת התיבות.

במבט החיצוני ניתן לחשוב, שאדרבה עשו בזה שינוי למעליותא, כטענתם הנ"ל וגם שע"י שהתינוק קולט את קריאת האות עם הניקוד ללא הקדמת "קמץ אלף א" יותר יהיה לו קל לצרף את האותיות לקריאת התיבה.

אך כשנעמיק נשכיל להיווכח בעיוות הדבר בתועלת הקריאה באופן זה, בהיות שמפרידים את לימוד הנקודות מלימוד האותיות לא נקלט היטב קריאת האות עם הנקודות במוחו של התינוק ולמשל עלול לקרות שהילד יטעה ובקמץ ח' ה' במקום לקרות ה' כהוגן הוא קורא הָאָה, כיון שלא למד מעולם שְקמץ ח הוא הָ, רק צריך כל פעם לצרף היגוי האות עם היגוי הניקוד, ולכן כאשר ברצונו לקרוא את האות עם הניקוד אומר קודם ה - שהוא היגוי האות, ואח"כ מסיים אָה שהוא היגוי הניקוד.

גם בשיטה החדשה של 'אחיה' עלול הילד יותר לשכוח את הניקוד, כי כאשר לומדים בדרך המקובל קמץ אָ אָ ע"י ריבוי החזרות, נחרט עמוק במוחו של התינוק ולעולם לא ישכח, ואפילו יתחיל קצת לשכוח הברת אות מסוימת או ניקוד מסויים, יוכל בנקל לחזור מהתחלה ע"י קמץ אָ אָ, קמץ ב' ב' וכו' עד שישכח ויזכר באות ובניקוד ששכח.

אך כאשר לומדים באופן שטחי דרך תמונות וציורים, עלול יותר לשכוח, כי בעצם לא למד את הניקוד באופן יסודי, כי אם באופן של המחשת ציור, ובשעת מעשה אכן רואה הילד את התמונה הממחישה לו את הניקוד, אך כעבור זמן מה עלולה ההמחשה להישכח מלבו, וממילא שוכח גם את ההיגוי של הניקוד, וגם אם יזכור את התמונה, אך את ההמחשה הבאה בעקבות הציור, שזה כבר יותר מורכב, עלול הוא לשכוח.

ומלבד זאת, לטענתם הדרך הישנה קשה לזכירת התינוק, מאחר ועליו לשנן ולזכור ריבוי אותיות ונקודות כנ"ל, אך כאשר נתבונן ניווכח ההיפך הגמור, בדרך החדשה קשה הרבה יותר לתינוק, מאחר ועליו לזכור את כל התמונות והדמויות סביב הנקודות, והענין נעשה יותר מסובך ומורכב עבורו.

וכן המציאות בשטח הוכיחה מעל לכל ספק, שהתלמידים הלומדים ע"פ השיטה הישנה המסורה לנו, מצליחים מעל ומעבר, ואחוזי התלמידים הזקוקים לסיוע מיוחד הוא קטן מאד, ואילו הלומדים ע"פ השיטה החדשה, האחוזים של הילדים שזקוקים לעזרה הם פי כמה וכמה,

וכפי שמעיד מלמד תשב"ר (כיום בחו"ל) במכתבו, כאשר לאחר שמעתיק מדבריהם של גדולי הדורות על עצם החטא לשנות את דרכי החינוך, מתייחס למציאות בשטח מנסיונו הרב בתחום, ואלו הם דבריו:

"...מלבד כל אלו, הרי גם בשטח הפרקטיקה, **השיטה לא הוכיחה את עצמה!!!** ולראיה:

(א) ר' א. ז. מתלונן שנכדו נ"ו, קורא את האות בנפרד ואת הניקוד בנפרד, ועוד כמה טעויות שמקורם בשיטה זו, ולו היה לומד בשיטה הישנה היה חוסך עגמת נפש זו.

(ב) בת"ת פלוני בב"ב, ישנו מלמד שעבר את הקורסים של "אחיה", ולא הסתפק רק בזה והוסיף ללמוד אצל דוד אונגאר, הנחשב לאחד המומחים הגדולים של המכון, ובכל זאת עתה אחרי שכבר הוא מלמד שם כעשר שנים, מרגיש שדרך זו לא מצליחה דיה, וישנם מהתלמידים שבכיתות הגבוהות שכחו את ה"עברי", ולכן הולך עתה להוסיף וללמוד את השיטות החדשות של "אחיה" מה שהתקדמו בעשר שנים האחרונות, אך כלל לא עולה על רעיונו, שמא טעות היא מעיקרא, וכל השיטה היא בסימן שאלה גדול עד מאד (אפילו בחלק הפרקטיקה), ולו היה מלמד בדרך הישן, הרבה קושיות שלו היו מתורצות... כמו"כ העיד בפני הגאון רבי - - - שליט"א, שמגיעים אליו מידי יום הורים, שילדיהם מתקשים בקריאה, כאלה שלומדים אצל מלמדים שעברו השתלמויות במכון "אחיה", והבעיה שבדבר, שבכיתות הגבוהות כמעט ולא ניתן לתקן הדבר שנשתרש במוחם של הילדים, והסיבה לכך כי כאשר לומדים קבוצת א' א' אפילו כששוכחים, יכולים לחזור לזה, אך כאשר הניקוד נלמד באופן שטחי, ע"י תמונה של אמבולנס, או פח זבל עם חתול שחור בתוכו, ושאר הבלים, שבשעת מעשה זה מעניין את הילד, והוא זוכר, אך כעבור תקופה נשכח הדבר מלבו (שהרי שמע סיפורי הבל יותר יפים ומעניינים מאלו). מה שאין כן כשלומדים בדרך הישן והמקובל, וחוזרים על זה אין ספור פעמים, **נחרט תורת האמת עמוק עמוק במוחו של התינוק, ולעולם לא ישכחנה**, וכמו שמעיד המלמד ר' ה. ר. שגם התלמידים שתקופות ארוכות לא למדו כדבעי, והיה להם בעיות עם הקריאה, כאשר החליטו לשנות דרכם, **חזרו לזכור** מה שלמדו, ובעצמם הצליחו בס"ד לחזור לתלמודם.

(ג) למשפחה מסויימת ישנם ילדים המתקשים בקריאה. אחד מהם למד בת"ת פלוני אצל מחנך המלמד בשיטת "אחיה", והשני למד אצלי. הגדול יותר שלמד בת"ת פלוני מתקשה עד היום הזה בקריאה, וכפי שנוכחתי בעצמי כאשר בחנתי אותו, וכך גם הסכים עמי אביו שיחי, ואילו הקטן יותר, שאף הוא כאמור התקשה בקריאה בכתה א', אחרי שלמד אצלי ע"פ שיטת המפקח, ובכתה ב' כשלמדתי אותו באופן פרטי והתחלתי עמו מהתחלה בדרך הפשוטה הישנה, ב"ה שתוך זמן קצר התחיל לקרוא, וידע את היסודות כדבעי.

(ד) המפקח עצמו סיפר לי, שבמקום שהוא משמש כמלמד (ת"ת ז. ה.), בכל מחזור ישנם ילדים חלשים במיוחד, והוא שולח אותם ללמוד באופן פרטי, ואילו המלמד ר' ה. ר. מצליח להביא את כל התלמידים שלו לדרגה שיוזעים, ואינם צריכים מלמד פרטי. ומעשה שהיה

בילד גדול שהתקשה בקריאה, והוריו הלכו עמו לכל מיני מכונים ומלמדים מומחים, ושום דבר לא הועיל, וכאשר באו אליו, אמר להוריו שישלחו אותו אליו בשנית לכתה א', ולמדו אותו מהתחלה קמין א' וכן הלאה, ובס"ד כעבור תקופה קצרה, שלחו אותו חזרה ממקום שבא, כשהוא יודע לקרוא היטב.

חס ליבי בקרבי, בהגיגי תבער אש, על שניים רעות: א) אותי עזבו מקור מים חיים. ב) לחצוב להם בארות בארות נשברים. שאם היו לכה"פ רואים הצלחה מסחררת בדרכים החדשות, עוד היה אפשר לומר שזה בבחינת "נסיון", אך למרות שהמציאות היא להיפך, בכל זאת "אותי עזבו", ובמה בחרו ב"בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים", שיטות שכלל וכלל "לא יכילו המים" לא הוכיחו את עצמם, ואדרבה גורמים לבעיות חדשות שלא ידענו עליהם עד הנה" - ע"כ דברי המלמד.

*

מלבד מציאות הדברים שלא הועילו מאומה בשיטה החדשה כי אם להיפך, הרי שכאמור, טמון בזה ארס וקלקול בעיקרי יסודי התורה, ונפרט הדברים:

א. שיטה זו אינה חדשה וכבר המציאות המשכילים מלפני כ-200 שנה, וכבר אז צווחו על כך גדולי ישראל שאינו ע"פ התורה* ועיקרי ההשגות העולים מכולם הוא, שהם מדמים את לימוד הא"ב לשאר לימודי שפה ולשון העמים ח"ו, שאינו מטרה כשלעצמה כי אם על מנת "להכשיר" הקריאה והכתיבה, וזה עיוות נורא ופגיעה חמורה ביסודי התורה, שהרי מפורש בכמה מקומות שלימוד הא"ב **הן הן כגופי תורה ולימוד ומטרה לעצמו**, וכמו המקרא שהוא גם מכין למשניות והמשניות לגמרא והגמרא להלכה, וכי נאמר שאין המקרא "גופי תורה" ח"ו, כי אם ה'הלכה'? אשר ע"כ החובה ללמד את התינוקות בדרך המסורה לנו מימות משה רבינו ועזרא הסופר ע"ה, ועוד שלפי שיטתם אינם מוציאים שם הנקודות מהפה ונמצא שאינם לומדים כלל את הנקודות. ועוד דעצמיות האותיות והנקודות יש בהם קדושה כמבואר באריכות דברים בספר בני יששכר ובהם נבראו השמים והארץ, ונארגה בהם תורתנו הק', והאותיות הם שמותיו של הקב"ה כמבואר במהרש"א (שבת קד) ויש בהם סודות ורזין עליונים בצורת הכתיבה והקריאה כמבואר באריז"ל ועוד. וא"כ האין יזיד איש לעשות שנוי כל שהוא בקריאתן. ועיין עוד בדבריהם הנ"ל שאר ההשגות על שיטה זו.

ב. עצם השינוי הוא זלזול במסורת אבותינו הקדושים וקירוב דעת לשיטות האפיקורסים והמשכילים אשר כל מטרתן לקעקע קדושת התורה רח"ל, ועל ידי זה עלולים ח"ו התינוקות

* ראה ספר משכיל אל דל - להגה"ק ר' הלל מקאלאמיא זיע"א (ח"ג כלל ט' פ"ה). ובספר דרכי הישר והטוב (דף כ"ד). ובספר הכנה דרבה - לבעל הערוגות הבושם (אות י"ט). ובשו"ת חבצלת השרון - להגאון ר' מנחם מאניש באב"ד ז"ל (ח"ג סי"ב). ובאגרות רש"ב מליובאוויטש זיע"א (ח"ב סי' תקמה). ובספר אגרות מבית לוי נעתק קונטרס עם תקנות מהגאונים ר' אלי' חיים מייזל אב"ד לאדו' זצ"ל, והגר"ח מבריסק זצ"ל, שם באות ד'. ובספר מכתב אליהו - להג"ר אלי' דסלר זצ"ל מכתב ג'. ובספה"ק אמרי חיים לכ"ק האדמו"ר מויזניץ זיע"א.

לינתק ממקור הקדושה וכמובא באגרות רש"ב (ח"ב סי' תקמ"ה) וז"ל: "וע"י לימוד האותיות והתיבות בקדושתן נשרש בו אור הקדושה ויש לקוות שילך בדרך התורה והמצות, אבל בהלקח מאתו כל הנ"ל ומלמדים אותו האותיות והתיבות כסדר אשר סדרו אנשים הרחוקים מהתורה ובדרך חדשה, אינו נשרש בו אור הקדושה, ולעומת זה נשרש בו כח הפועל המחדש חדשות ומוליך אותו אל הדרך החדשה ר"ל, אשר אחריתה עדי אובד".

ג. הדמויות והציורים בהם ממחישים את הנקודות לתינוק, מלאים בליצנות וזלזול באותיות הקדושות של הא"ב אשר תסמנה שערות ראש, ונביא כמה דוגמאות: בניקוד "היריק" - מראים תמונה של תינוק המשליך באשפה חפץ 'עגול' שדומה לצורת 'היריק' והתינוק אומר 'איכס'. בניקוד "שורוק" - מראים ליצן עומד ומתלוצץ ומשליך כדורים בצורת שורות 'שורוק' וכולם מבטאים בצחוקם את ההברה של הניקוד שורוק "א" (בהברה חסידית), בניקוד "חולם" - מראים זקן המתכופף על מקלו שנראה גבו כעגול על המקל כצורת 'חולם' ומתאנח ואומר ההברה של הניקוד חולם "א" וכן הלאה ע"ז הדרך רח"ל, הכל במכוון לגשם את אותיות הא"ב הקדושות ולקרר את תינוקות של בית רבן מכל זיק של קדושה.

ואע"פ שלפעמים יש להמחיש לתינוק דמויות וציורים באופן שמתקשה לקלוט את הקריאה (וכמובא בספר מאור עינים - ליקוטים), מ"מ אין דרך זה נוהג לכל הילדים רק למתקשים, ואפילו להם אין לשלול את הלימוד בדרך המסורה לנו כדעת גדולי ישראל כנ"ל, רק יש לצרף גם המחשה לתינוק, ובודאי ע"י דמויות וציורים כשרים ורצויים, ולא ע"י ציורים שנובע מהם גנאי וזלזול באותיות הקדושים כדרכו של 'מכון אחיה'.

ולאחר שמכון אחיה הטילו פגם בקדשים בדרך לימוד הא"ב, במסווה של שיפור ותועלת לקניית הקריאה, ולדאבון לב הצליחו להכניס שיטתם בהרבה תתי"ם, גרם הדבר לעליית מדרגה בכמה תתי"ם המצויים תחת השפעת המכון, לשנות חלקים נוספים בדרכי לימוד תורה"ק, ונביא כאן דוגמא אחת מת"ת במודיעין עילית שהמנהל עשה על דעת עצמו שינוי מחפיר בדרך לימוד ה"חומש" אשר תצילנה אזניים משמוע זאת (ואילולי התועלת היה אסור להביאו כאן):

בפרשת בראשית - על התיבה "ויאמר אלוקים" מציירים סמוך לה ציור של "שפתיים" כדי להמחיש הדבר לתינוק; בתיבה "וירא אלוקים" מציירים תמונה של "עיניים"; בתיבה "ויכל אלוקים" מציירים "בקבוק ריק של תינוק"; בתיבה "וישבת" מראים "מיטה", וכן הלאה, רח"ל. ילאה הקולמוס מלהביע אף מקצת שבמקצת את החוצפה והעזות לחולל שואה רוחנית על נשמות קדושים וטהורים אלו, לקצץ בנטיעות ולהשחיל ליצנות וכפירה בעיקרי האמונה הטהורה, אשר לא עלה על דעתם אף של האפיקורסים והמשכילים הקודמים.

ועתה נבוא להיווכח כיצד לומד מכון אחיה עם ילדי ישראל, את "מגילת אסתר" שנכתבה ברוה"ק. גם פה נעתיק רק כמה לדוגמא: על 'ליהודים היתה "אורה"' - יש להם משחק "כיבוי נרות" - מחשיכים את החדר ומדליקין נרות והילדים צריכים לזרוק חפצים על הנרות לכבותם; על

"אסתר" - משחק "מחבואים"; מתנות לאביונים - מעמידים קופסא והילדים צריכים לזרוק דבר מה מרחוק ל"קליעה למטרה"; **"ויקצוף"** המלך - עושים כמין **קצפת ממי סבון**, וכן הלאה ע"ז הדרך רח"ל. כך מרוקנים מהתינוקות הטהורים כל לחלוחית של קדושה מתורתינו הק' ובתמורה משחילים ללבם הרופס מושגים זרים וחילוניים.

לאחרונה התפרסם כי לקראת חג השבועות הציע 'מכון אחיה' לכמה תלמודי תורה, להכניס נושא הקשור לשבועות והוא **"קליעה למטרה"**, ללמד על גדלות דוד המלך מצאצאי רות, שיידע לקלוע למטרה ולהרוג את גלית. לא אמונה! לא בטחון! לא תורה! לא מתיקות התורה! כי אם **"אומנות הקליעה"!!!**

המורה מטעם 'אחיה' הביא לילדים המתוקים כלים מכלים שונים שעמהם קולעים למטרה, ולימד את החניכים כיצד להשתמש בהם. ובכן דור לתפארת... יודעים לקלוע למטרה! כך נחרט בלבם שחג השבועות ודוד המלך, זה קליעה למטרה!

אכן, הם קלעו למטרה לפגוע בחינוך הטהור של ילדינו הטהורים.

דוגמאות אלו, הם כטיפה מן הים, אחד מיני אלף מהתוכניות הזרות ש"מכון אחיה" מחדיר לתוככי התתי"ם, הן לכל מעגל השנה והן לתקופות החגים, וכך תמורת להחדיר את ערכי היהדות והמצוות, מלעיטים את הפעוטים בערכי מדע ושאר מושגים חילוניים. כל זאת עקב פיתויי כספי העתק שהשלטון מזרים למכון על מנת שיהיו המוציאים לפועל את זממם לחולל שינוי בציבור החרדי (וראה עוד לעיל פרק ה').

כמו כן מחדיר 'מכון אחיה' תכני "התעמלות" בגני התשב"ר, מושגים שתפיסת מקומם היה עד לאחרונה אך ורק אצל החילוניים והגויים.

לסיום הדברים נביא בזאת עדות ממלמד בת"ת ידוע בירושלים הנמצא תחת השפעת מכון אחיה, כיצד מלמדים שם את התינוקות בכיתות גן ומכינה את ענין "תקיעת שופר" בחודש אלול כהכנה לקראת ר"ה. זאת למודענו דאילולא שמענו מפי עדות הבע"ד בעצמו, לא היינו מאמינים להיכן יכולים להתדרדר.

וכך הוא מספר: היות והמושג של תקיעת שופר 'עלול להביא טראומה וחרדה לילדים', לכן אי אפשר לדבר על השופר כרגיל, אלא מייצרים מפלסטלינה שופר גדול על הרצפה וכל הילדים קופצים עליו בסגנון הדומה לתקיעה ושברים ותרועה, ושרים יחדיו "איננו מפחדים מהשופר" וכו', ע"כ. כל מילה מיותרת!

פרק י

מכון אחיה מציג חלון ראווה מזויף

ראינו לנכון להקדיש פרק מיוחד, כיצד המכון מייחצן את עצמו שכאילו מדובר במכון חרדי למהדרין ללא שמץ ופקפוק, וכאילו כל הנעשה שם הוא בפיקוחם של גדולי ישראל.

בשנת תשע"ו הוציא המכון גיליון צבעוני מהודר בשם "הדר החינוך", בו הוא קורא למחנכים והורים להשתלם בלימודי המכון, כשבסופו יקבלו תעודה מוסמכת מטעם משרד החינוך ובכך יגדילו את משכורתם.

למרבה הפלא הופיעו בגיליון תמונותיהם של גדולי ומאורי הדור יחד עם ראשי המכון, כשהמסר המועבר מכך הוא, שכביכול גדולי ישראל סומכים ידיהם על השתלמויות וקבלת התואר, דבר שנאסר ע"י כל גדולי ישראל בעבר ובהווה (ראה לעיל פרק ט).

למעשה מדובר בתרמית והונאה, מאחר והתמונות הינם מתקופת ראשית פעולותיו של המכון, שהוקם בשעתו במטרה מוצהרת להתפתחות ילדים מיוחדים, מעין קופת חולים (ראה בארוכה לעיל פרק ב), כאשר כל בר דעת מבין, שאותם רבנים המופיעים בתמונות המהודרות שהם מציגים בגיליון, לא עלה על דעתם שברבות הימים ייהפך המכון לאוניברסיטה לכל דבר וענין, עם לימודים פסולים ותוארים שנאסרו ע"י כל גדולי ישראל, כולל אלו שהם מנפנפים עם תמונותיהם.

משל למה הדבר דומה, לקצב שפתח איטליז כשר למהדרין מן המהדרין, ולמעמד הפתיחה וקביעת המזוזה הזמין את הרב המכשיר, המרא דאתרא, ורבנים נוספים. הוא דאג מראש להזמין צלם מקצועי, שתיעד את האירוע ובמיוחד דאג להנציח את נוכחותם של הרבנים.

חלפו שנים לא רבות, ואותו קצב החליט שה'הכשר' עולה לו מידי ביוקר, והוא מיותר עבורו. אומר ועושה, מיני אז החל להכניס לאטליזו בשר ללא הכשר. תוך ימים ספורים נודע הדבר ברבים ותהום כל העיר, היתכן הקצב מכשיל את הציבור הקדוש במאכלות אסורות!... הקצב לא טמן ידו

בצלחת, מיהר לגרפיקאי הכי מקצועי שבעירו, מסר לידו את אלבום התמונות המפואר המלא וגדוש ברבנים שהשתתפו במעמד פתיחת האיטליז, ושילם לו ממיטב כספו וזהבו שיפיק חוברת מהודרת ויקרא שמו בישראל "הדר האיטליז"... מיד כשהחוברת יצאה ממכש הדפוס, דאג להפיצה בכל תיבות הדואר ברחבי העיר.

והנה הפלא ופלא, העיר כמו נחלקה לשתיים, חלק מהתושבים אכן הבינו על אתר שמדובר בבדיחה מכוערת ותו לא, שהרי מה ענין שמיטה להר סיני, מה מעידים תמונות מהזמן שהיה איטליז כשר, לעתה כאשר הוא מוכר נבלות וטריפות?!... אך למרבה הפלא נמצאו לא מעט תמימים, שהתפעלו מהתמונות המהודרות, וטענו כלפי הציבור שזעק 'חמס', מה לכם כי נזעקתם, ראו נא ראו את החיוך הרחב של המרא דאתרא זצוק"ל כלפי הקצב, איזה ידידות הוא מפגין כלפיו. לא יכול להיות שאדם שזכה להכשר מרב פלוני הנודע בגאונותו וצדקותו העצומה, יכשיל את הרבים...

זה בדיוק מה ש"מכון אחיה" עושה, הוא מוציא מהארכיון תמונות של רבנים שהשתתפו במעמדים שונים של המכון, מהתקופה שעדיין לא נודע טבעו, וכל עיסוקיו היה אז (עכ"פ רשמית) עם ילדים מיוחדים, שדינם שונה בתכלית מילדים רגילים, ובעיקר מנפגעים הם ב"הסכמתו" כביכול, של **הרב ואזנר זצוק"ל** למכון, מאחר והגאון זצוק"ל היה מקובל על כל חוגי היהדות החרדית, ונחשב מאז ומתמיד לעמוד ההוראה, בכך מדמים הם להשתיק את המקטרגים עליהם.

אך מי שהכיר את הרב ואזנר ולו מקופיא בלבד, מי ששמע את דרשותיו חוצבות להבות אש נגד כל פרצה בחומת היהדות בכלל ובחומת החינוך בפרט - לא יטיל ח"ו מום בקדשים, להיות פתי מאמין, שהגאון זצ"ל נתן את הסכמתו ללימודי אקדמיה להכשרת מורים! לא יאמין שהצדיק הנודע זצ"ל יתן יד ולו בעקיפי עקיפין בקלקול החינוך הטהור של ילדי התשב"ר בהשחלת לימודים זרים וחילוניים, וליתן פתח להתערבות השלטון ומשרד החינוך לתוככי המוסדות והתתי"ם בהכנסת תכנית הליבה ושאר תכנים פסולים! אשר "מכון אחיה" הוא זה העושה את כל הנ"ל, והורס ומחריב עד היסוד את בתי התתי"ם בהפיכתם לבתי ספר על כל המשתמע!

השימוש החצוף בשמו של פוסק הדור מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל, לאשר את המהפכה שהם עושים בדרך חינוכם של ילדי ישראל, היא עזות מצח, רשעות והוצאת לעז על ענק התורה, ועל כך בלבד, גם ללא כל החורבנות הנוראים שהם מעוללים, אין להם מחילה לא בזה ולא בבא!

די אם נעתיק אחת מדרשותיו חוצבי הלהבות, על מנת שניווכח מה היתה עמדתו האמיתית בנושאים אלו. להלן **דרשת שבת הגדול** שנשא בישיבת "חכמי לובלין" זכרון מאיר בני ברק בשנת תשס"ד:

"הסטרא אחרא, המסיתים ומדיחים, מתאמצים בכל כוחם על צעירי הצאן, לדאבוננו. מהשלטונות יש מגמה לתבוע תמורת כסף של תמיכות, דורשים הם להיות במקצת הבעלים שיהיה להם הדעה בחינוך של צעירי הצאן, ילדי תינוקות של בית רבן, ובחורי החמד של

ישיבות קטנות.

אנו מחוייבים ועומדים, שח"ו - מנהיגי הישיבות הקדושות. שבעיני, כולם יראים מרביצי תורה צדיקים במעשיהם, שלא יתפתו ממחשבת ירבעם בן נבט להפקיד את החינוך של ילדי ישראל והחינוך של צעירי הצאן, בעבור בצע כסף.

כשם שישראל קדושים החזיקו מעמד אלפיים שנה, כך גם בא"י יחזיקו מעמד גם הלאה בע"ה.

אני בטוח שילדי התשב"ר בארה"ק יתקיים בהם מש"כ מרן החת"ס זיע"א בלשון קדשו בצוואתו: "ולא יעלה עליהם פורץ גדר לעולם", עכ"ל.

גם כלפי ההסמכות הממשלתיות האקדמאיות למיניהם, ניתן לראות את עמדתו במכתבו (תשרי תשס"ב) דלהלן:

ב"ה - הריני מצרף עצמי לדברים הנ"ל, כי ידוע ומפורסם כי השכלה גבוהה ע"י אקדמיות - ואוניברסיטאות וכו' - נאסרו מדורות עולם - כי הם מהרסים בתי ישראל - וחינוך הדורות - וחובה לעמוד בפרץ.

וע"ז באעה"ח - מצפה לישועה

שמואל הלוי ואזנר

כאמור, ההטעיה המכוונת של "מכון אחיה" בעניין, מעידה כאלף עדים על מגמתם הזדונית להחדיר את ההשתלמויות האסורות בקרב שלומי אמוני ישראל, גם במחיר של שקר גס ושימוש לשווא בשמותיהם של גדולי ומאורי הדור צוק"ל.

הם מערימים על הציבור באמצעות הבאת גדולי ישראל לביקורים, כשהם מראים להם רק את החלקים הטובים שהם אכן פועלים, אך מסתירים בפניהם את הסוד המר שמדובר במוסד אקדמאי רשמי, שלוחה של אוניברסיטת בר אילן, שהרבנים המבקרים בעצמם אסרו זאת.

כמו"כ פועלים בעוד דרכי ערמומיות, כשהם דואגים להשחיל בכל קורס "תלמיד" חרדי למהדרין, שבחזותו החיצונית נראה חסידי ירא שמים, אך בפנימיותו הוא רקוב לחלוטין, כאשר תפקידו הוא להרגיע את החניכים החדשים שעדיין אינם רגילים למשמע דברי בלע וכפירה ובשמעם זאת יוצאים הם מכליהם, ואותו "חסיד וירא שמים" מרגיעם שאין צורך לקבל את דבריו בנקודה זו וכדומה, וכשחביריו לכתה שומעים את הדברים יוצאים מפיו של ה'חסידיש' יונגערמאן הם נרגעים...

מלמדים חסידיים המשתלמים ב"אחיה" מספרים, שיש מי מהקשורים ל'אחיה' שמעדכן אותם מדי פעם בפעם על הרצאות שיתקיימו ביום ובשעה פלונית שלא כדאי להם להגיע, מפני שהמרצה האמור להגיע בשעה זו, הינו חילוני או חילוני למחצה שכמובן ישחיל בתוך דבריו דברי כפירה ואפיקורסות ובמקרה ה"טוב" דעות כוזבות ומעוותות. הסיבה שהלה נשלח ליידע את

המלמדים היא, על מנת שלא למתוח את החבל יותר מידי ולגרום בכך לסערה רבתית העלולה להוציא את הכביסה המלוכלכת החוצה, מה שעלול לחבל באימון שהציבור התמים רוכש להם.

אמצעי נוסף שמכון אחיה משתמש בו, הוא באמצעות ארגון **קורסי ערב וימי עיון למלמדים והורים**, בהם מעניקים להם כלים מעשיים ויידע שיסייע להם במלאכת הקודש, ובפרט לילדים קשי קריאה או לשאר בעיות בהתפתחות הילד, ובהם דואגים הם להביא דרשן או רב למסור שיעור בחינוך ע"פ השקפת התורה, כשהמטרה להעמיד מצג "חרדי" למהדרין, אך באותה הזדמנות משחילים הם בערמומיות הצעות ופיתויים להשתלמויות בקורסים של אחיה ולהוציא תעודה מוסמכת מטעם משרד החינוך - תואר אקדמאי מטעם אוניברסיטת בר אילן.

פרק יא

דעת התורה בענין הכשרה למלמדים ע"י שיטות האקדמיה וחכמות זרות

בפרק זה נצטט מעט מזעיר מדברי קדמונינו גדולי הפוסקים אשר מפיהם אנו חיים, דעת תורתנו הק' בענין ההתעסקות בחכמות זרות על מנת להוציא מכך תועלת לחינוך, לפרנסה וכדומה, אשר נכלל בזה מה שנוגע לזמנינו למלמדים, להשתלם בקורסי חינוך המושתתים בחכמות הגויים והאפיקורסים.

עיקר מעלתם של מלמדים - יראת שמים שלהם

מון החפץ חיים בספרו "חומת הדת" (חתימת הספר אות ב'), כותב דעיקר מעלתם של מלמדים לתשב"ר הוא היראת שמים שלהם ודקדוקם במצוות, וז"ל:

"לחזור אחרי מלמדים הנודעים למומחים באומנתם וידועים ליראי ה' ומדקדקים במצות ובמילי דרבנן שיהיו האבות בטוחים בהם שיחנכו את בניהם באהבת תורה ויראת שמים במוסר ובמדות טובות ובאהבת המלך וחוקיו. ושישגיחו להרגיל את הבנים במשמרת המצות והמנהגים לפי דרכם כגון בברכת הנהנין ובעניית אמן, ואמן יהא שמיה רבא, ובתפלה ונטילת ידים וכדומה, באופן שההרגל מילדותם במצות ה' יהיה בהם לטבע קיים עד שגם כי יזקינו לא יסורו ממנו וכמו שכתוב חנוך לנער על פי דרכו וגו'.

כשם שמצוה על כל אדם לקבוע עתים לתורה, לשמור זמן קריאת שמע, ותפלה בצבור ולעסוק ולקיים כל המצות הנעשות בצבור וביחיד, כן מצוה וחובה עוד יותר על כל אחד להקדיש עת מעתותיו לפקח ולהשגיח בחינוך בניו שיתחנכו בדרך שהלכו בהם אבותינו ורבותינו מעולם. והיא שעמדה לנו ולתורתנו שלא נשתכחה, מישראל.

ובזמן הזה שבעונותינו הרבים שרבו המכשולים והמכשילים מוטל עוד יותר על האבות

להזהר במלמד שאינו הגון, ובסדר הלימוד שאינו כלל מדרכה של תורה.

והחובה על כל יראי ה' להיות נדברים איש אל רעהו לפקח ולהשגיח על זה שיבחרו מלמדים וותיקים בעלי מדות ישרות שידעו ויבינו **שיראת ה' היא ראשית דעת הנצרכת לטעת בנפש הילד** יחד עם התורה שילמדוה ורק בדרך הזה יזכו שיאמרו לבניהם ישראל אשר בך יתפאר.

וגם להאמהות ולהמונים מצוה לבאר את הדברים האלה היטב כי **בחינוך הישר והכשר תלויה יהדותם של הבנים**. ומצוה על המגידים והדרשנים הישרים לבאר לשומעי דרשותיהם את נחיצות ההשגחה של ההורים בחינוך בניהם בתלמוד תורה דווקא בדרך שהלכו בה אבותינו מעולם.

וזכות המצוה הגדולה של ושננתם לבניך תעמוד לכל המדריכים את בניהם בדרכה של תורה שיקויים בהם לכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי.

דברי הצעיר שבכהונה עבד לעבדי ה'
הכו"ח לכבוד ה' ותורתו וכו"

ספר חסידים (סי' קנ"ה) וז"ל:

"כשיגיע בןך ללמוד, אל תקנה לו אלא רב חכם **וירא שמים**, שנאמר (משלי א) יראת ה' ראשית דעת. וזהו כדי להכניסו ביראת ה'".

החתם סופר בחידושו (ב"ב כא.) כותב דברים מבהילים, דמלמד שאין בו יראת שמים מרבים, מחריב את הנער ומלאכתו ברמיה, וז"ל:

"נראה בתקנת המלמדים נמי הוא **שיהיה ירא שמים יותר מדאי** בשעה שמלמד עם הבנים, כי דברים היוצאים מן לב ירא וחדד נכנסים ללב ומלהיבים כאש בוער ביראת ה' ואהבתו בלב הנער. ועל דרך זה יתפרש (דברים י, ו) והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך, ואז - ושננתם לבניך. וההיפוך אפילו דייק וגרים ואין לבבו נכון עם ה' **מלאכתו רמיה ומחריב הנער**, ודבריו כעכס מוסר אויל".

ונסמך לכך את דברי הגאון הגדול רבי **ראובן גרונובסקי** זצוק"ל, שנשא בפני ועידת 'תורה ומסורה' (מובא בספר 'בעיות הזמן', עמ' צ"ב-צ"ה) שהחובה על מנהל תלמוד תורה להעדיף **מלמד בן תורה וירא שמים אע"פ שלקוי בחלק הפדגוגי** (מומחיות לחינוך), ממלמד שהינו מומחה בפדגוגיה אך לקוי ביראת שמים, ואלו דבריו הברורים:

...ולמשל, תקיעת שופר לא ילמדו ממומחה לחצוצרה וחליל, וכל שכן לא מ'אשה חפץ... (כנר יהודי מפורסם). ושוחט שיאמר שהוא קצב יהודי אסור לקבלו לשוחט. וכן סופר סת"ם לא

ילמד אומנותו ממשרטט, שהאומנות שלו לכיין התגין ו'מוקף גויל' ו'חק תוכות' ועוד. **וכל שכן במלמדות**, שצריכים ללמוד הדינים, אפילו של תורת האומנות, מרב מומחה, ואפילו הרגל המעשה לכל הפחות ממלמד ירא שמים, להשמר ממה שאסור. ובפרט כי המילי דעלמא לענין מצוה ואיסור, גדרים אחרים לו, כגון 'אינה חיה' בטרפות אינו שייך לרופא, ותערובת אינו שייך לכימאי. ואם בשחיטה וכתובת ספר-תורה כך, בלימוד תורה עצמה לא כל שכן, שהן אינן אלא הכנה למצוה, והמלמדות היא המצות עשה של 'ולמדתם'.

מנהל שלפניו מורה פדגוג ולקוי ביראת שמים, ובן תורה אבל לקוי בפדגוגיה, לא יהיה ספק במי לבחור, כי כשצריכים רופא מעדיפים את הרופא היותר קטן על עורך-דין היותר מומחה במלאכתו. **והגר"מ (מנחם המפץ חיים)** אמר שאם יש שתי עגלות לפניו, אין נוסעים עם זו שנוסעת טוב ומרר וישיבתה נוחה, אם אינה מובילה למחוז חפצו, אלא נוסעים בזו שמובילה למחוז חפצו אפילו היא גרועה".

* * *

העוסק בחכמות זרות שיסודם בגויים ואפיקורסים פסול למלמדות

ובפרט אחד שעוסק בחכמות החיצוניים שיסודו מגויים ואפיקורסים, וכהיום מי שהולך להשתלם בקורסי חינוך בשיטת האקדמיה, ודאי שפסול מלהיות מלמד תינוקות, דמאחר שפיטם מוחו בטומאת העמים, ללא שום ספק שנתקרב אצלו היראת שמים, ומלאכתו רמיה ויחריב את הנער (כדברי החת"ס הנ"ל).

בספר **שומר אמונים** (מאמר אמונה פ"ד) ז"ל:

"עובדא היה אצל רבינו הקדוש בעל נועם אלימלך, כי היה לו פעם אחת מלמד עם בניו (ואיני זוכר אם אצל בניו או נכדיו), **והיה מלמד ירא שמים ולמדן** כמובן, כי אם זכה בגורלו להיות נשכר אצל רבינו ר' אלימלך, לא היה איש פשוט. ובני רבי ר' אלימלך לא רצו ללמוד אצלו, הגם כי הכה אותם ויסר אותם לא הועיל להם כלום, ובא בתלונה אצל ר"ר אלימלך איך בניו אינם רוצים ללמוד אצלו, והתחיל לחקור אחר מהות המלמד, וחקר ומצא כי הוא ירא שמים ועובד ה', והיה פליאה בעיניו, וקרא להמלמד ושאל אותו מי היה מלמדך בקטנותך, והתחיל לחשוב אחד לאחד, עד שחקר ומצא כי **המלמד שלמד עמו דודקי היה לו ידיעה בספרי החיצונים**. וכששמע זאת ר"ר אלימלך, אמר תדע בני כי זה הגורם שבניי אינם רוצים ללמוד אצלק, כי זה המלמד בידעו ספרי החיצונים ולמד עמך, השריש בך בקטנותך חלק הרשעות וטומאה, והגם כי כבר תקנת מעשיך, אבל זה השורש הרע של זה המלמד בילדותך לא עקרת עוד, וזה מרגישים בניי, לכן לא יחפצו ללמוד אצלק מגודל קדושתם, ולא מרוע לבבם ח"ו".

ומסיים שם בזה"ל:

"ולכן כל מי שקצת יראת ה' תקוע בלבו, צריך למסור ממש כל מה שבידו לילך ולחזור

אפילו על פתחים ולעשות כל מיני מסירת נפש ללמד את בניו אצל מלמדים יראי שמים מפורסמים מנעוריהם, כי בזה נבנה שורש גדול בבנים".

רבי יוסף יעבץ מעיד על גירוש ספרד, שהיה בסיבת ה'מורים' שלמדו חכמות זרות וז"ל:

"ואף אותם המורים הפילוסופים אשר ראיתי אני העני בעיני, הרבה מהם אשר הם היו סיבת אבידתנו".

* * *

אל תאמין בעצמך שאקח רק חלק הטוב

ואפילו אם המחנך יאמר שכוונתו לקחת רק חלק הטוב שיש בהם כגון עצות טכניות ורעיונות למשמעת של התלמידים והסברה יותר איכותית וכדומה, ולא יתן את לבו לדברי האפיקורסות היוצאים מפי המרצים, אעפ"כ אסור ע"פ התורה להשתלם בקורסים אלו, כי אפילו להכנס באקראי לבית המינות אסור, שמא ימשך אבתריהו, ואפילו על מנת להציל נפשו ממיתה אסור כמובא בגמ' (שבת קטז). "שאפילו אדם רודף אחריו להורגו ונחש רץ להכישו, נכנס לבית עבודה זרה ואין נכנס לבתיהן של אלו, שהללו מכירין וכופרין והללו אין מכירין וכופרין", ק"ו ב"ב של ק"ו ללכת ולשמוע דברי המינות והאפיקורסות שלהם.

אבות דרבי נתן (פ"ב) וז"ל:

"איזהו סייג שעשו כתובים לדבריהם, הרי הוא אומר 'הרחק מעליה דרךך ואל תקרב אל פתח ביתה', הרחק מעליה דרךך זו מינות, שאומרים לו לאדם אל תלך בין המינים ואל תכנס לשם שמא תכשל בם. ואם אמר בטוח אני בעצמי שאף על פי שאני נכנס לשם איני נכשל בם, שמא תאמר שומע אני את דבריהם וחוזר בי, תלמוד לומר 'כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים' (משלי ב, יט)".

שו"ת הריב"ש (ס"מ"א) וז"ל:

"ולא אמר רבי עקיבא 'המאמינים' בספרים החיצונים', אלא אפי' 'הקורא אותם', פן יטו את לבבו להאמין בדבריהם. כמו שקרה לאלישע אחר, דאמרינן בפרק אין דורשין (חגיגה ט"ו): אמרו עליו על אלישע אחר בשעה שהיה עומד מבית המדרש, הרבה ספרי מינין נושרין מחיקו".

רבינו יונה באבות (פ"ב מ"ד) וז"ל:

"ואל תאמין בעצמך עד יום מותך לאמר אשמעם ואת הטוב אקבל ואת הרע לא אקבל שלא תסמוך על דעתך וכו'".

ואם ישאלך אדם הרי התנא רבי מאיר למד תורה מאחר, ואיתא בגמ' (חגיגה) דר"מ "מצא רימון וטחו אכל והפסולת זרק", וא"כ גם אנו נאחז בשטתו...

כמה תשובות בדבר: א) דמי האיש שיוכל בימינו להתיימר שהגיע לדרגת ר"מ שיודע להבחין מה לקבל ומה לא לקבל. ב) כבר פסק הש"ך ביו"ד (סי' רמ"ו) דאנן לא קי"ל כר"מ, והיינו דקאמרי הש"ס דקוב"ה לא קאמר שמעתא משמיה דר"מ, הואיל וגמר שמעתי מפומיה דאחר. ג) דהש"ך הנ"ל מביא מתוס' (שם בחגיגה) דרק ר"מ היה מותר, אבל אנשים קטנים אסורים, דילמא ממשכי, ומסיים הש"ך וז"ל: "דכ"ש בזמן הזה (בזמנו של הש"ך) שכולם נחשבים קטנים, כדאיתא בגמ' אם ראשונים כבני אדם אנו כחמורים, וא"כ בזמן הזה אין חילוק" עכ"ל.

הרי דאפילו דברי תורה אסור ללמוד מפי אדם שאינו הגון, ק"ו ענייני דעות והשקפה שהסכנה בהם יותר, ודאי שאסור לשמוע מפי מינים ואפיקורסים וק"ו של ק"ו, לשמוע מהם דברי מינות ואפיקורסות להדיא.

וכן מבואר במהר"י יעבץ:

"גם הרודף אחרי החכמות החיצוניות יאמר **איני רודף אלא בעבור הדבש שנמצא בהם אבל לבי יהיה בטוח באמונת ה' ובתורתו**, אני אקרא ולא אטה. והודיע שלמה ע"ה בחכמתו כי הם בוטחים אל דבר שקר, כי יצרו של אדם אם משביעו רעב ואם מרעיבו שבע וכו'... וכן אחרי אשר תמצא חן החקירה בעיני החוקר וכו' תטה לבו כי אין אלקים בארץ ולית דין ולית דיינא ישמע ויקשיב. וכו' [כין] הנכשלים במינות אחרי המשכם לעריבות ההקשים **לא ישוב לבית תורתו אחד מני אלף**, ולא יכיר עוד מקומו של עולם, על כן חיבר פרשה אחרת ועתה בנים שמעו לי וכו' כי רבים חללים הפילה ועצומים גדולים בכמות ואיכות, כי הזונה החיצונה לא תהרוג כי אם הפתאים מעמי הארץ, **אמנם הפנימית תהרוג תלמידים חריפים אשר הגיעו להוראה**."

בעל ההפלאה בספרו "פנים יפות" (פר' ויקרא) עה"פ "אל תפנו אל האלילים", שכותב שאפילו לעיין בספרי מינות על מנת לבזותם וללעוג עליהם נמי אסור, דבעל כרחך זיקקו למאד. וזל"ק:

"אל תפנו אל האלילים וגו'. פירש"י לשון אל כלא הוא חשוב. בתורת כהנים (שם) ר' יהודה אומר אל תפנו לראותם. נראה פירושו שלא יאמר אדם כיון שהוא יודע ומכיר שאין בהם ממש וכלא הם חשובים, אם כן **ירצה לראותם לבזות אותם** ועל זה הזהירה התורה להרחיק מפתח ביתו עבודה זרה. וכן לקרות בספרי מינות **אף על פי שיודע שהם הבל וכדי לבזות וללעג עליהם אעפ"כ מזיק מאוד**. וזהו שאמר משה רבינו ע"ה בפרשת נצבים (דברים כט, טו-יז) כי אתם ידעתם וגו' ותראו את שיקוציהם וגו' פן יש בכם וגו', פירוש שע"י שראו את שקוציהם אף על פי שהם יודעים שהם דברי הבאי והבל, אפ"ה חשב שמא יש בכם איש אשר לבבו פונה מחמת שראה אותן אפילו לגנאי. וכן מצינו באמציה (דברי הימים ב כה, יד) שאחר שכבש את אדום 'ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים', **שבתחלה לקח אותן לבזות שלא הצילו את אדומים מידו, ואח"כ עבדם**. וכן אמרו חז"ל (חגיגה טו:) באחר שגרם לו מפני שהיו ספרי מינות נושרים מתוך חיקו. אף על פי שבתחילה היה צדיק, מ"מ גרם לו מה שקרא בהם. וזהו שאמרו חז"ל

(שבת קמט.) אל תפנו אל מדעתכם שלא יפנו בהם אע"פ שיודעים בדעתם שאינם כלום".

* * *

חכמת הפסיכולוגיה והפדגוגיה היום סתירה ליסודי התורה ומצוותיה

ואפילו אם ירצה מחנך לשמוע חכמות זרות ושיטות חינוך של גויים, מה שנקרא כיום 'פסיכולוגיה', 'פדגוגיה' וכדומה מפי אדם הגון וגם אם החומר נקי מאפיקורסות (אם שייך כדבר הזה...), גם כן אסור, כמבואר בהדיא **בדרשות חתם סופר** (דרוש ל"ז, אד"ב תקצ"ב, דף קס"ה) וז"ל:

"כשם שאין זית וגפן מקבלים הרכבה, כך אין ישראל מקבלים הרכבה (ירושלמי כלאים פ"א). הרכבה הוא הרכבת פרי באילן אחר-כגון אתרוג בלימון, שאז הפרי הגדל מורכב משני המינים, וזה לא ימצא בישראל, **שלא ימצא בנו ח"ו איש מלמד על דרכי הגוים ובחוקותיהם, ולא תצייר כלל מי שהוא מורכב מחכמתם וסברתם עם סברת התורה הקדושה שיהיה בכלל ישראל, כי כבר יצא זה מכללינו**, ואתרוג המורכב פסול, וכשם שאין זית וגפן מקבלים הרכבה כך אין ישראל מקבלין הרכבה, וכל באיה לא ישובון וגו', ועל כן ואתם הדבקים בה' אלוקים "חיים" כולכם היום, אבל מי שאינו דבוק אלא שיש קצת הפסק והרכבה לא ישיגו ארחות "חיים", ואינו בכלל חיים כולכם היום".

וכך העיד הגאון רבי **יוסף בנימין ואזנר** שליט"א ראש ישיבת חכמי לובלין, שבזמנו הציעו לו שילמד **גרפולוגיה** כדי שיבין טוב את נפש הבחור ויוכל לטפל בו כראוי, והלך לשאול את זקנו מרן בעל שבט הלוי זצ"ל, והוא לא הסכים לזה מחמת ג' טעמים, כאשר טעמו הראשון והעיקרי היה כי **"קבלה בידו איש מפי איש עד מרן החתם סופר שכלי קודש לא ילמדו חכמות חיצוניות"**.

וידוע המכתב מהגאון רבי **חיים עוזר גרודז'נסקי** מוילנא שכותב דרך החינוך המסור לנו הצליח בעם ישראל ולא הפדגוגיה הנכרית (מובא בספר 'דרכה של תורה' עמוד כא) וז"ל:

"הנסיון הורה לנו, אשר **רק החינוך המקובל באומה מסורת מדור דור, הוא שעמד לנו, והוא סוד קיומנו**. רק אלה החניכים אשר יינקו משדי תורה הקדושה הכתובה והמסורה בעודם באיבם, כל רוחות שבעולם לא יזיזום ממקומם. רק מהם תצא תורה ואורה".

גדולי רוסיה וליטא כותבים במכתב ההיסטורי שפרסמו בשעתם (מובא בספר הנ"ל עמ' ו'), וז"ל:

"בדרך החינוך הקדוש הזה זכו האבות להקים דורות ישרים ברוכים לה' ולתורתו ולישראל אחיהם, מפני שבסדר החינוך והלימוד **לא עשו כפי חפצם ורוחם ונטות דעתם, כי אם כפי הסדר הנמסר לנו מדור דור מרבותינו הראשונים נשמתם עדן**".

והא דמובא בגמ' "חכמה בגויים תאמין - תורה בגויים אל תאמין", לא נאמר על השקפה ודעות בעניינים רוחניים, דוגמת חינוך הילדים, הדרכות ועצות לשלום בית וכדומה. דהני, גופי תורה נינהו, ותורה בגויים אל תאמין, דחכמה בגויים היינו, עצות ורעיונות טכניים בעולם העשיה

כגון בנאות, חקלאות וחקירות שונות על החיות והעופות, חכמת הרפואה וכל כהאי גוונא, כמו שכתב בפירוש הגאון **רבי חיים סופר זצוק"ל** מגדולי תלמידי מרן החת"ס זיע"א בתחילת ספרו "שו"ת מחנה חיים" (חלק ב' בשער המחנה) ונעתיק כמה קטעים משם:

"עמדו וגדרו להרחיק כמטחוי קשת מחכמת אנשים מלומדים ומלמודי נבוני האפיקורסים, ושמו לחוק בישראל לדעת שכל היוצא מן הטמא טמא וכו', כי התורה שלימה הפוך בה והפוך בה דכולא בה שלא חסר ממנה מאומה, הן מדיעות ישרות הן ממידות טובות, הכל בה מה שצריך להשלמת הנפש בקרבת אלקים לנשמת אדם".

"והטיבו אשר דברו חז"ל במדרש רבה איכה וז"ל, יש חכמה בגוים תאמין וכו' יש תורה בגוים אל תאמין וכו', הודיעו קשט דברי אמת יש חכמה ותבונה בגוים, עמדו בהם גדולי חקרי לב לחקור כוחות הטבע ולהשתמש בהם, עין רואה ותעידה כי חקרו לשום בים דרך לעשות ספינות גדולות ונוראות וכו', והתחכמו לקדר בהרים ולחקוק בסלעים ולעשות נתיב כדי ברזל אשר התנור עשן ירוץ בו וכו', או להמציא חוט ברזל מונח על הנס לשלח בשורה מקצה הארץ ועד קצה הארץ וכו', הן כל אלה וכאלה דרשו וחקרו חכמי האומות להרבות תענוגי בני אדם, ועל זה נאמר חכמה בגוים תאמין".

"אבל שיאמר איש ירא אלקים, בלי חקירות ודיעות ומחשבות ובחינות אשר חקרו חכמי האומות ודרשו נבוני הגוים לא היה יודע למצוא פשר דבר בכתב יושר דברי אמת בספר הישר זאת התורה אשר שם משה לבני ישראל, זה כוזב ושקר, ואמרו תורה באומות העולם לא תאמין, אין התורה הקדושה צריכה עזר מחכמי האומות, נהפוך הוא מהתורה יוגלה נסתרות וצפונות ונעלמות בכל החכמות, כי היא נקראת צפנת פענח שמגלות הנעלם מעיני השכל האדם והבן זה".

"חכמי ישראל הנודעים בשמם התפארו שמעולם לא פתחו פיהם בחקירה ומחשבה שלא נשאבה ממקור ישראל וכו', התורה הקדושה אשר חפרוה שרי צבאות ישראל וכו', וביותר חלילה לחשוב שלא תהיה תורה שלימה שלנו כשיחה בטלה שלהם, הם מלהזכיר שחסר שום דעה ומחשבה השכלה וחקירה מאמרות ה' טהורות, נהפוך הוא הנעלם מעיני חכמי האומות אם ידרשו בספר תורת אלקים יאיר עיניהם ויפתח לבבם, כי היא רחבת ידים וממנה יזל מים חיים המשביע נפש שוקקה וכו'".

"ויאמר נא הבר לבב אם נכון הוא שהאיש הדובר בשם ה' לקרב בני ישראל לאביהם שבשמים יעטוף פסוקים מגביאים וכתובים בחקירות ומחשבות ודיעות אשר מפורש יוצאים מפי עזי נפש המחריפים ומגדפים מערכות אלקים חיים ולמדו לשונם לדבר בה' ובמשה, יהמו ככלבים עזי נפש אשר לא ידעו שבעה כנגד כל חכמי ישראל, הכי נמצא באיש כזה אמון בו אם יביא בבית המקדש קרבן מאתנן זונה ומחיר כלב וכו'".

"מחשבות ודיעות ומידות כאלה מוסיפין חטא על פשע וזדון על רשע, טמא יטמאנו אותו,

כי כל היוצא מטמא טמא ומשורש נחש יצא אפעה, השומע יבדל ממקור הקדושה ויורחק ממעיין היראה ולא ישיג אורחות חיים עד שיזל עליו טל אורות הצדיקים ויזזה עליו מים חיים טהורים מפי כהן צדק אשר שפתיו ישמרו יראת ה' טהורה", עכ"ל.

הרב ברטנורא בריש מס' אבות וז"ל:

"אומר אני לפי שמסכת זו אינה מיוסדת על פירוש מצוה ממצות התורה כשאר מסכתות שבמשנה, אלא כולה מוסרים ומדות, וחכמי אומות העולם ג"כ חברו ספרים כמו שבדו מלבם בדרכי המוסר כיצד יתנהג האדם עם חבריו, לפיכך התחיל התנא במסכת זו משה קבל תורה מסיני, לומר לך שהמדות והמוסרים שבזו המסכת לא בדו אותם חכמי המשנה מלבם אלא אף אלו נאמרו בסיני" עכ"ל.

זאת אומרת, דדרכי הנימוס של הגויים הינו סתירה גמורה לעם ישראל, דכל שאיפתם ותכליתם להגיע להנאות העוה"ז בשלימות, וכל המושגים של 'בחירה' ו'שבירת המידות' אינם תופסים מקום כלל אצלם, וכל החינוך שלהם סובב על ציר הנימוס והליברליות, שיוכל האדם לחיות עם חבריו בלי להתקוטט עמהם, ושאר רעיונות למיצוי תענוגי העוה"ז, אשר כל כולו סתירה והיפך ליסודי התורה ומצוותיה, שיש בה בחירה ושבירת היצר, והחינוך הוא לשנוא הבלי ותענוגי העולם ולהשקיע את כל אהבתו באהבת התורה ומצוותיו.

וכבר כתב **מרן הגרא"א דסלר** זצוק"ל (בספרו מכתב מאליהו ח"ג, עמ' 360) אודות ה"חינוך" של הגויים וז"ל:

"הם סוברים כי צריך לפתח בילדים את העצמאות, וזו היא טעות גדולה למדי, לא עצמאות צריך לפתח אלא הכנעה, גם כשיפתחו בו ענוה והכנעה, ילמד מעצמו גאווה ורציחה, אבל ללמד לו 'אני ואפסי עוד', זוהי תורת אדום"

ועיין עוד דברים מחרידים המובאים בספר **"דגל מחנה אפרים"** (פר' עקב) שהעתיק מה שהשיב הרמב"ם ע"י תלמידו ר' שמואל אבן תבון וז"ל:

"ע"פ חכמת הטבע כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם ומהדם יורד אל הכבד ומהכבד עולה הברירות אל הלב ומהלב עולה המובחר והדק אל המוח ושם שורה השכל וחיות של האדם, ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין ויש לו לב טהור וכו', ומי ששומר עצמו יותר ומקדש את אכילתו ע"פ דרכי ה' ותורתו נעשה מזה בנין אב והוא השכל לכל רמ"ח אבריו ומתקדשים ומתטהרים, וכן להיפוך ח"ו נעשה בנין אב שכל עכור ומעופש בדעות זרות וכו' ורמ"ח אבריו נטמאים, טמא טמא יקרא לכל דבר וכו' ונופל לדעות זרות.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה, הם שמרו נפשן שלא יתגעלו בפת בג המלך הזקן וביין משתיו, ולכן האירו אור שכלם והיה שורה עליהם רוח"ק וכו', אבל אנשים

הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאים, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים ע"פ שכל אלקי עולם ומלך עליין וכו", עכ"ל.

הרי מבואר דכל דעותיהם נובעים ממקור הטומאה שאין לו שום שייכות לעם ישראל קדושים וטהורים.

* * *

חכמתם של העמים שווה כקליפת השום

מלבד זאת לא די שהפסיכולוגיה ושאר שיטות הגויים אינם מתאימים ליהודים חרדים, אלא אף זאת שכל חכמתם שווה כקליפת השום ואינה פועלת כלל לטובה, וכפי שאנו רואים בחוש התוצאות המבישות של חינוכם הקלוקל בכל מקום, אשר רובם ככולם גנבים ונואפים, חדלי אנוש מקטנם ועד גדלם, מלבד מה שבכל יום ויום מחליפים חכמתם ושיטתם, ע"פ חשבונותיהם האישיים, אם לכבוד, ממון או תואר, ואף חכמות המוסכמות שלהם מחכמי הגויים הקדומים, סתרו ופרצו כשרירות לבם ותאוותם.

וכבר שם לאל מרן **החתם סופר** עה"ת (פר' קדושים), את טיפשותם וז"ל:

"דזקני עמי הארץ מלבד שהם בעצמם מתטפשים, אף חכמתם שבימי בחורתם מתטפשת לדורות הבאים אחריהם, כי כן דרכם בחכמת העוה"ז, שלעולם דוחים דברי ראשונים ואומרים שלא עמדו על הטבע והאחרונים התחכמו יותר, נמצא הוא עצמו מתטפש וחכמתו תסרח בחייו שרואה תלמידיו הבאים אחריו ישימו לאל מילתו וכו', אך בחכמי ת"ח אינו כן, אלא כל זמן שמזקינים הם בעצמם מתחכמים יותר, ולא עוד אלא תלמידים הבאים אחריהם לעולם יכבדו דברי הראשונים ואומרים עמהם תמות חכמה, ואם הראשונים כמלאכים אנחנו כבני אדם וכו", עכ"ל.

וא"כ איך נסמוך על שיטותיהם ודעותיהם, אם למחר מתקומם לו איזה בעל תואר, ויסתור את ה"שיטה" וישימה ללעג וקלס.

* * *

גדולי ישראל בכל הדורות אסרו לעסוק בחכמות חיצוניות גם אם אין נראה בהם המינות בגלוי

ובאמת עצם ההתעסקות בחכמות חיצוניות, אף שאין נראה בהם המינות והאפיקורסות להדיא, אין לכך שום היתר ע"פ דעת תורה"ק, וכמו שנאסר ע"י קדמונינו בכל הדורות, וכידוע שזו היתה דרכם של המשכילים שעסקו בספרים חיצוניים ועקב כך התדרדרו לבאר שחת. ק"ו ב"ב של ק"ו שאין שום היתר בעולם להשתתף בקורסי אקדמיה אפילו לצורך פרנסה וכדומה, הגרוע פי אלף מחכמות חיצוניות, באשר כל כולו מושתת על כפירה ואפיקורסות, ונעתיק מעט מזער מדברי הקדמונים בענין זה.

ספר הישר לר"ת (שער השישי) וז"ל:

"יש חכמות משחיתים האמונה, כגון חכמות החיצוניות וחכמות האפיקורסים וחכמות הפילוסופיה, וכל אלה אין צריך לעובד אלקים לשקוד עליהם, רק ירחק מהם בכל כחו, כי בטרם שישגיג מהם תועלת יאבד אמונתו", עכ"ל.

עוד שם (בשער השלש עשרה), וז"ל:

"אם יתעסק בחכמות חיצוניות אשר מחייתו מהם, צריך לבקש עסק אחר שתהיה מחייתו ממנו, וישליך זה העסק אחר הגיו, כי יותר יהיה ההיזק הבא עליו מן התועלת אשר ירויח בו, כי כל המשחיתים אמונתם המאבדים תקותם מהעוה"ב הם אשר דבקו בחכמות החיצוניות ואשר התחברו ללימודיהם, ואם יחשב נפשו כי הוא חסיד וכי לא יוכלו החכמות להשחית אמונתו, אין הדבר כאשר ידמה, אבל הוא מתרחק מעט מעט מהאמונה ואינו מרגיש, ויחשוב שהוא מתחזק בתומתו והוא לא ידע שהוא רחוק ממנה מאוד", עכ"ל.

שו"ת מהר"ם שיק (או"ח סימן ע) כתב וזה לשונו:

"אמת נכון הדבר לכל מי אשר יבחן קירות ומעמד דורינו, עין בעין יראה שמעת שנטו ישראל מדרך אבותינו וחשקו בידיעות נכריות וחכמות חיצוניות, ובילדי נכרים יספיקו ולשונות לאומים יגו, נתמעטה התורה מישראל ונשתכחה מהרבה נערי בחורי בני ישראל, והמצות והיראת שמים פרחו מלבם, והרבה פרעות בישראל אפיקורסים ופושעי ישראל ועבריינים ויצאו מהם מה שיצאו. וכולם לא התחילו ברשעות ההם אלא בלשונות לאומים וחכמת נכרים להם, הם גרמו את כל הרעה הזאת, הם הם שחנקו ונטלו חיי התורה והמצות.

ואם אמרו חכז"ל (סנהדרין מה): סודר שחנקו בו ואבן שהרגו בו אסור בהנאה וצריך קבורה, ראוי שנקבל על עצמינו ועל בנינו אחרינו שכל הנ"ל שהרגו וחנקו התורה והמצות והיראת שמים שהם חיינו ואורך ימינו, לאסור ולקבור אותם ולא יהא להם שארית בישראל.

אמנם לא זו בלבד מה שכבר הרסו, הרי הנסיון מעיד שבכל יום ויום חללים רבים הפילו. שהרוב מהחושקים והדבקים בידיעות נכריות אין בהם יראת שמים. והרא"ש כתב להחכם ר' ישראל מטילטולא על לימוד הפילוסופיא, בריך רחמנא די שיזבן מינה, כי בא האות והמופת להסיר לב לומדיה מיראת שמים. וכבר האריך הרא"ש בתשובתו (כלל נה) איך היא מרחקת האדם מתורה ויסודותיה".

מן החתם סופר בספרו תורת משה (הפטר פר' מטות) כותב:

"וילכו אחרי ההבל ויהבלו (ירמיה ב, ה). שמעתי מאמו"ר הגאון בעל הפלאה זצ"ל, כי ידוע שדברי תורה מזככים את הנפש ומקרבים את לבו לאביו שבשמים. ואם עסקנו במשנה ובתלמוד, בתורת רבינא ורב אשי ובדברי רבותינו הראשונים ואחרונים זצ"ל, אזי ישפיעו עלינו טהרה וקדושה מרבותינו הקדושים מחברי אותן הספרים אשר בארץ החיים המה, ויגרום

דביקות בה' ובתורתו. ואם יעסוק בספרים חיצוניים בדברי הבל, הגם שאין בהם מינות וליצנות, אזי נאצל רוח הטומאה מהמחברים הללו עליו, ולא ידע כי נפשו יטמא, ויטמטמו את לבו וירחיקו אותו מדביקות אלוקי. וזה שאמר הנביא 'וילכו אחרי ההבל ויהבל' וזהו להזהירם לידבק בצדיקים היינו התלמידי חכמים ובתורתם הקדושה, כדי שיזדככו ויטהרו, ויעבדו השי"ת בטוב לבב מרוב כל טוב לבית ישראל אמר".

ספר מקרי דרדקי (פר' ויקרא) הביא בשם הקדוש רבי צבי מזידיטשוב זללה"ה, שאמר שמלחמת גוג ומגוג יהיה שיטריח להסית על לימודי חכמות זרות. ודבר זה יומתק למה שמפרש השל"ה כוונת מאמר חז"ל שיאמר (גוג ומגוג) אני אזדווג לפטרונם, היינו שיסית את ישראל להדיחם בדרך כזה שלא יהיה להם פטרון. משום על ידי לימודי חכמות זרים באים לכל מיני הריסות התורה ח"ו.

שו"ת חבצלת השרון (ח"א, הקדמה דף ה ע"א) וז"ל:

"המלמד את בניו חכמות חיצוניות ממיתם מיתת הנפש, ועובר על מעביר בניו באש למולך, ומקיים ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן. אך בזמנינו פשתה מספחת אחרת, שמטעים את עצמם ומסמים עיני הבריות, שלומדים החכמות החיצוניות במלבושי ישראל, ואומרים שלא יזיק להם ליראת שמים. אבל שקר בימינם כי כל באיה לא ישובון ולא ישיגון אורחות חיים, כי חכמות הטבעיות וחכמת התורה הקדושה הם מתנגדים זה לזה. ואי אפשר לאדם להיות תורתו זכה ולבו נכון ונאמן לה' בלי סיג ודופי כשלומד חכמותיהם הטבעיות המטילים ספק באמונת ה' ותורתו".

ועוד כתב שם:

"ואולי ימצאו איזה יחידים שלמדו חכמתם ועם כל זה הם שומרי תורה ומצוות, מלבד שמי יכול לעמוד על סודם, ומה יש בפנימיות לבבם. אבל אפשר גם זאת הוא פעולת היצר הרע, להטעות בהם את הבריות לומר שאפשר לקיים שניהם, ומזה וגם מזה אל תנח ידך, אבל רובם נלכדים ברשת הכפירה וסופם לצאת מן הדת הם או בניהם ובני ביתו".

ועיין עוד בשו"ת **טוב טעם ודעת להגאון רבי שלמה קלוגר** (סי' פ"ז) באחד ששאלו באם מותר לעסוק בחכמות חיצוניות לצורך פרנסה, והשיב לו בזה"ל:

"ידידי הקשה לשאול ממני דבר כזה, כי אני מקיים בנפשי מאמר חז"ל (שבת לא.) 'דעלך סני לחברך לא תעביד' אצלי הדבר שנאוי מאוד כמאמר 'שקץ תשקצנו' (דברים ז' כו). וכמו שאמר הכתוב (משלי ה, ח) 'הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה' כי לדעתי 'כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים' (משלי ב, יט). ואף דיש דומין בנפשם כי לא יזיק להם, הנה נאמר (אבות פ"ה מ"ה) **אל תאמין בעצמך** וכו', ושלמה המלך ע"ה היה חכם מהם ואמר 'אני ארבה ולא אסור' (סנהדרין כא.). ולדעתי כל הנוגע בה לא ינקה, ואף אם שוין בחוץ נראים בפנים, כי לא כימים הראשונים אנחנו, בימים הראשונים היה הרשעות במעשה, אם ראו באיש אחד

שאינו פרוץ בעריות וכדומה ידעו שהוא כשר, לא כן עתה הרשעות תלוי בלב, ויתכן שיהיה מקיים כל התורה ובלבו ישים ארבו, ויש בלבו שמץ אפיקורסות, והוא גרוע מן הרשעים הראשונים שהיה בהם כמה חטאים".

הגה"ק רבי הלל מקאלאמיי בספרו שירי משכיל (כלל ט פרק א) כתב: דהעוסקים בחכמות חיצוניות גרועים מן העוברים עבירות חמורות לפי שע"י כך יוצאים מדת ישראל, וזה לשונו:

"מעתה אהובי הקורא הנעים, לא יהיה עוד תמיה בעיניך על צדיקי כל דור ודור אשר צווחו ככרוכיא בתוכחתם שירחיק כל אדם את בניו ולא יגדלם על ברכי חיק נכריה, מה גודל הרעש הזה.

מאחר שגלוי ומפורסם לכל מודה על האמת שכל המתעסקים בחכמות זרות, אחד מהם לא נעדר שפורקים מעליהם עול תורה ומצותיה, וכופרים בכל עיקרי אמונה או בהרבה מהם, דהיינו בהשגחת השם שהוא עין רואה, ככתוב אשר עיניו פקוחות לכל דרכי בני אדם, ובתורה מן השמים, ובשכר ועונש, ובתחית המתים. ואם יש מהם שאינם כופרים לגמרי, אבל גרמו להם ידיעת חכמות אלו להסתפק מיהת באמיתתם".

ומעיד **הבני יששכר זי"ע** בשם הגאון מהר"י יעבץ שהיה בין גולי ספרד, שאז בשעת הזעם של גזירות השמד, כל אלו החכמים שבישראל שעסקו בחכמת פילוסופיא לא עמדו באמונתם, והמון העם שהיה להם אמונה פשוטה בה' מסרו נפשם על קדושת שמו יתברך.

* * *

גם במקום פיקוח נפש, אין היתר לעסוק בחכמות חיצוניות שיש בהם מינות

בספר **קובץ שיעורים להגאון רבי אלחנן וסרמן זצוק"ל** (ח"ב סי' נ"ז) דאפילו במקום פיקוח נפש וק"ו בשביל רווח או הפסד ממון, אסור לעסוק בחכמות חיצוניים, וז"ל:

"אם ההתעסקות הזאת מביאה לקריאת ספרים שיש בהם מינות אסור, והקורא בספרים כאלו עובר בלא תעשה דולא תתורו אחרי לבבכם ואל תפנו אל האלילים, כמבואר ברמב"ם (פ"ב מהל' ע"ז) לענין ספרי עבודה זרה, וקל וחומר לספרי כפירה החמורה יותר מע"ז, שהרי עובד עבודה זרה נידון בבית דין וצריך התראה והרודף אחרי ע"ז לעובדה לא ניתן להצילו בנפשו, ואילו כופרים מצוה על כל אדם להורידן, ואינו צריך התראה ולא ב"ד, ונראה דכיון דאסור להתרפאות בעצי אשרה אפילו במקום סכנה משום דילמא אתי לאימשוכי אחרי ע"ז, אם כן הוא הדין בקריאת ספרי מינות שייך הטעם הזה דילמא אתי לאימשוכי אבתרייהו, ולשיטת הרמב"ן דאיסור הנאה מע"ז הוא בכלל אביזרייהו דע"ז, הוא הדין לאו דאל תפנו את האלילים הוא גם כן בכלל אביזרייהו דע"ז. ולפי זה הקריאה בספרי מינות אסורה אפילו במקום פיקוח נפש, וכל שכן שלא הותרה בשביל ריוח או הפסד ממון.

כספר ברכת שמואל להגאון רבי ברוך בער לייבוביץ' (קידושין סי' כז) בשם הגאון רבי חיים עוזר מוילנא בעל שו"ת אחיעזר, שהעיד ששמע מפי מרן הגר"ח מבריסק, שעל אף שהתיר

לאחד לשלוח את בנו למקום שיצטרך לחלל שבתות כדי להצילו מן הצבא, ומשום פיקוח נפש שדוחה את כל התורה, מכל מקום אסר לאחד לילך לגימנסיה (כעין אוניברסיטה) כדי להינצל מללכת למלחמה, על אף שהוא פיקוח נפש, משום שהאיסור הוא משום מינות ואסור להתרפאות בזה".

הסטייפלר זצוק"ל בספרו **קריינא דאיגרתא** (ח"א סי' קי) וז"ל:

"ליהוי ידוע לו שזהו איסור חמור נורא ואיום, והוא מאביזרייהו דעבודה זרה שדינו ביהרג ואל יעבור. ואין שום דבר ושום מצב בעולם אשר מחמתו יהא צד היתר בזה. ובדאי מחוייבים להתחזק במסירות נפש שלא ללמוד ולא לקרות אותן ספרים ארוכים, אפילו אם על ידי זה יצטרך לחזור על הפתחים חלילה כל ימי חייו".

ונסיים במה שמובא בקובץ "קול התורה" (קובץ מ"ד, עמ' ל"א) שרבי יהושע קרלינסקי מעיד מה ששמע מפי הגאון רבי יחזקאל אברמסקי שאמר: "יעדער שטודירטער האט אין זיך דעות כחבות" [כל מי שלמד באוניברסיטה יש לו דעות כחבות]. וכן היה אצל הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן שאחד שלמד באוניברסיטה הביע את דעתו בעניני השקפה ודעת תורה, ונענה רבי אליהו ואמר: "יהודי שלמד באוניברסיטה אינו יכול להביע דעת תורה...".

ויש עוד הרבה פסקים ותשובות משאר גדולי הפוסקים על האיסור החמור ללמוד חכמות חיצוניות, ומפאת אריכותם קיצרנו והבאנו רק מקצת מהן.

אך די והותר באלו להיווכח מה היא דעת תורתנו הצרופה, שעצם ההליכה לקורסים של חינוך בשיטת הגויים והאפיקורסים, הינו איסור חמור מאד והוא ביהרג ואל יעבור כג' החמורות, ואף גרוע מהם, מאחר וקורסים אלו מושתתים באקדמיה הכפרנית הגרועה פי אלף מע"ז (ראה פרק ז') ואפילו אם היו הקורסים נקיים ממינות ואפיקורסות ג"כ היה אסור דכל כולם בנויים על שיטת הגויים שהם חכמות חיצוניות, העומדים בסתירה גמורה לדעת והשקפת התורה הקדושה.

אשר ע"כ יהודי שרגליו ורגלי אבותיו עמדו על הר סיני ושמע מפי הגבורה אנוכי וגו' וכל הדברות בלבתי אש, ודעת התורה נר לרגליו, ודאי שלא תדרוך כף רגלו על מפתן ביתן של מכונים אלו למיניהם, דוגמת מכון אחיה, ויקיים הפסוק "הרחק מעליה דרךך ואל תקרב אל פתח ביתה" וכדדרשין 'הרחק מעליה דרך - זו מינות', שאפילו להכנס לשם בלבד אסור שמא תכשל בהם.

והנזהר בזה יזכה בס"ד להעמיד תלמידים הגונים הצועדים בדרך התורה והיראה.

פרק יב

עמידתו האיתנה של מרן החפץ חיים זי"ע על משמר החינוך הטהור

ראשית יש להקדים שהמלחמה נגד המתחדשים למיניהם, לא אתמול נולדה... זה למעלה מ-200 שנה שגדולי ישראל זיע"א קידשו מלחמה בקמים על החינוך הטהור להטותו מיני דרך.

המאבק החל בעת שההשכלה הארורה פשטה בכרם בית ישראל ועשתה שמות בקרב הדור הצעיר. גדולי ישראל מצוקי ארץ זיע"א שבאותו הדור, חגרו כלי מלחמה ויצאו במלחמת חרמה נגדם, והצילו מה שהצילו, ועל אף שלדאבון לב רבים מאחב"י נתפסו ברשתם והלכו לאבדון רח"ל, אך לולי מלחמתם העיקשת והנחושה של גדולי ישראל, לא היה נותר שאר ושארית לבית ישראל חלילה.

עיקר מאבקם של גדולי ישראל נגד המשכילים היה בשדה החינוך, כאשר המשכילים בצביעותם ובערמימותם הגיעו כדואגים לעם, בהצעות לשפר החינוך ע"י שיטות שונות ומשונות, שמקורם בדרכי הגויים והאפיקורסים. בכך קיוו לקעקע את עם ישראל מאמונתו ח"ו, כי אם אין גדיים אין תיישים וכך הדור הבא יהיה כולו שלהם.

בעוה"ר מעשה שטן הצליח וברוב מקומות פזורי ישראל עלה בידם לתפוס שליטה על מוסדות החינוך ולהכניס מורים שהוכשרו על ידם, ובאמצעותם הכניסו שינויים בדרכי החינוך המסורה לנו מדור דור, כאשר התוצאה הייתה שאותם צעירים שהתחנכו על ידם, פרקו מעליהם עול תורה ומצוות לגמרי ר"ל, ולא ארכו הימים עד שהתערבו בגויים ואבדו לגמרי מעם ישראל.

המעט שנשאר מעם ה', היה בזכות המלחמה העקובה מדם שגדולי ישראל ניהלו בחירוף נפש להציל את שארית הפליטה מידי הזוממים לבלעה, אם זה בפרשבורג ע"י הלוחם הגדול מרן

החתם סופר זצוק"ל, ואם זה בפולין ע"י מרן החפץ חיים זצוק"ל, ואם זה ע"י הנצי"ב בוולאז'ין זצוק"ל אשר כידוע סגר את ישיבתו עקב הדרישה להכניס בה שעת לימודי חול, ואם זה ע"י רבי שמשון רפאל הירש זצוק"ל בגרמניה, ובארץ הקודש היה זה הארי שעלה מבריסק עמוד האש מרן רבי יהושע לייב דיסקין זצוק"ל, אשר שם כל מעייניו לשמור על צעירי הצאן לבל יהינו לפגוע בטהרת חינוכם, וכארי לחם בעוז ותעצמות בכל אלו שניסו לנגוע בבבת החינוך ולשנות בו שינוי כל דהוא.

גם לאחר שההשכלה פשטה את הרגל ושבקה חיים, הארס וההרס שהם הותירו אחריהם, הוליד ממשיכים לדרכם הנלוצה, אלא שהללו הגיעו בשינוי השם, אם זה 'חובבי ציון', 'ציונים', 'מזרחים' וכדומה, כשהמכנה המשותף בין כולם היה, לכבוש את החינוך החרדי ובכך להשתלט על דור העתיד.

לדאבון לבנו, בעשרות השנים האחרונות הסיפור חוזר על עצמו, אם כי הפעם עלה בידם להופיע במסווה של 'חרדיות', וזאת באמצעות משתפי פעולה מתוך המחנה דוגמת "מכון אחיה" ודומיו, הנותנים יד להרס החינוך המקובל, בהכניסם זמורות זרות לתוככי קודש הקדשים - בתי התלמוד תורה, כשהם מסווים את פעולותיהם בהסוואות שונות ובשמות שונים, וכשלאמיתו של דבר הם אינם מחדשים דבר, כי אם מעתיקים את אותה השכלה ארורה שעשתה שמות בעם ישראל, וכפי שניתן להיווכח בפרקים הקודמים.

מצאנו לנכון לגולל את מאבקו הנחרץ של **מרן החפץ זיע"א** על שמירת טהרת חינוכם של תשב"ר, על מנת שנדע את הדרך נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, וצאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים:

"בשנת תר"צ קמו מסיתים ומדיחים מזרע ישראל, שהסיתו את השלטון במדינת פולין שידרשו מבתי הת"ת ללמד את שפת המדינה, ובמקביל לחייב את כל המלמדים לעבור השתלמויות, כדי שיוכלו לקבל הסמכה להוראת השפה הפולנית.

בשלב ראשון החליט מרן החפץ חיים זצוק"ל לשגר משלחת של ראשי ישיבות לוורשא לנסות להעביר את רוע הגזירה, אך כאשר הפעילות לא הניבה פירות, החליט החפץ חיים לצאת בעצמו לוורשא, למרות שהנסיעה היתה כרוכה עבורו בסכנה.

מפאת זקנותו המופלגת חששו בני ביתו לשלוחו וניסו להניאו. הח"ח לא נאות להם, והתבטא: **כאשר ישנה מלחמת מצוה מחוייבים למסור הנפש על כך. וכשיצא מהבית אמר שהוא מוכן "מ'זאל מיר אראפ נעמען דעם קאפ!"** (מוכן אני שיסירו את ראשי מעלי!!!) ובאמרו כך הראה על צווארו.

לפני שיצא לוורשא אמר שהוא מתחרט על עזב את רוסיה בסוף מלחמת העולם הראשונה, ולא מסר את נפשו על קידוש השם נגד אלו הרשעים שעשו מלחמה גלויה נגד הקב"ה ונתחלל כבוד השי"ת בפרהסיא לעיני כל, ואפשר היינו מחוייבים לעשות מרידה

(וכלשונו "מאצט אויפשטאנד") אע"פ שבדרך הטבע לא היה מקום לנצח, כי זהו מדרכי התורה שבמקום גזירה של שמד צריכים ללחום אפילו אם אין אפשרות בדרך הטבע לנצח, ואז הקב"ה מצילנו למעלה מדרך הטבע, ולא היה עלינו לעזוב יותר משלש מיליון יהודים ברוסיה.

ועכשיו כשאני נוסע לוורשא אם לא ירצו לבטל את הגזירה, אני מוכן ומזומן לעשות מרידה "מאצט" ולמסור נפשי על קידוש השם, ואפשר שבזה יכופר מה שלא עשינו מרידה ולא מסרנו נפשינו בהיותנו ברוסיה.

עם בואו לוורשא נפגש עם כ"ק האדמורי"ם מגור, בעלז ואלכסנדר ועוד אדמורי"ם וראשי ישיבות, והוחלט על אסיפה ביום שני ר"ח שבט תר"ץ. באסיפה הסביר את גודל המערכה ואמר, **זהו ענין של כבוד השי"ת, הננו מחוייבים למסור את נפשינו למענו, אין בזה כל מקום לויתורים, והזהיר שאף אחד לא יעזוב את שדה המערכה! ומי שינטוש את המערכה ויברח מכאן, ידע ויזהר שגם בעולם הבא ירחיקוהו מהמקום שהיה מיועד לו...**

בהתייחסו להצעת גזירת התענית, אמר הח"ח: "רבותי, רוצים כאן לגזור ביטול לתורה, ועל גזירה צריך לקבל תענית, אני מקבל תענית תיכף ומיד".

לפני שנכנס לפגישה עם ראש הממשלה ברטל, שאל הח"ח את הרבי מגור זצ"ל (שגם הוא היה נוכח בפגישה זו) אם הוא מוכן למסור נפשו אם לא ירצו לבטל את הגזירה.

בפגישה עם ראש ממשלת פולין, דיבר הח"ח באידיש ואמר: "המדרש מספר, כורש זכה לבנות את בית המקדש, משום שהתאבל על חורבנו. לפני ששים וארבע שנים היית עד לכך, שהובילו על פני עירתי פולנים שנכבלו באזיקים. קוזאקים וז'אנדארמים של הצאר הרוסי הצליפו בהם וגרשום לסיביר. המראה העצוב הזה דיכאני. נכנסתי לחדר מיוחד, בכיתי על גורלם והתחננתי למענם: "רבונו של עולם, הלוא צודקים האנשים האלה, הפולנים. הם רוצים לחיות בארצם, בנחת ובשלוה, כלום זה לא מגיע להם?" הצטערתי אז על כשלון המרד ("מייאטעזש") הפולני. לכן זכיתי לראות בתקומתה של פולין.

ואתה, ראש הממשלה, כלום תרצה שעוד הפעם יהיה עלי להצטער בגלל פולין?

כתוב בקהלת: "והאלקים יבקש את נרדף". **חס לכם להיות עתה רודפים של כלל ישראל. דע לך, ראש הממשלה, שיבוא זמן שגם העם היהודי יוושע והקדוש ברוך הוא יפדה אותם מהמציקים הפולנים, שהם עצמם נשתחררו ממעניהם, צריכים לדעת להתייחס כהוגן אל היהודים. חלילה לכם להפריע לנו בשמירת מסורת חיינו המקוריים".**

כשרצו לתרגם את דבריו של הח"ח לשפת המדינה, השיב ראש הממשלה, כי **"אין צורך, מכיון שדברים היוצאים מן הלב, מוצאים את מקומם בכל לשון"** והגזירה התבטלה.

מובא בספר "מאיר עיני ישראל"

עוד כתב הח"ח במכתבו לנשיא פולין, שמחנך המלמד תורה לתינוקות ואינו שם דגש מיוחד

על האמונה ועל יראת שמים 'טוב ממנו העדר' וכמובא בגמ' אם הרב דומה למלאך ה' וכו' יבקשו תורה מפיהו ולא לאו לאו.

הגאון רבי מאיר שפירא זצוק"ל ראש ישיבת חכמי לובלין, בהספידו את מרן החפץ חיים זיע"א הביא הערה מאלפת משמו, שיש בה לקח מאלף אודות חובת השמירה על טהרת החינוך, וכך סיפר:

"ראיתיו בוורשא באסיפת הרבנים בשנת תרפ"ט, בשעה שראה גזירות יוצאות על בתי התלמוד תורה, שיהיו המלמדים מצויידי ידיעה בשפת המדינה וכדומה, וכשיצאה הפקודה מאת הממשלה, אזר כגיבור חלציו, ובקול שאגת ארי אסף אז הזקן בן התשעים את כל גדולי ישראל וצדיקי הדור, לא אמר אז "לא תעלה במעלות", וכשאמרו לו גדולי ישראל "נראה על כל פנים לעשות פשרה עמהם שלא יהיו צריכים ללמוד בהת"ת עשר שעות בשבוע רק חמש או פחות", צוות על זה הזקן בפסק הלכה שלו מהלכות בכורות "הבכור שהוא קדוש מרחם, קדושתו אינה בשאלה, ואם יש בבכור חלק אחד לנכרי, אפילו באזנו, כבר בא על זה ציווי התורה שאינו קדוש בבכורה, וכי אין זה פלא? לישראל יש רמ"ז איברים ולנכרי רק חלק באבר אחד וכבר בא ציווי השי"ת שאינו קדוש בבכורה? כמו כן הוא עם התינוק הישראלי, שכולו קודש מרחם אמו, לא נוותר על כלום כי אין להיות לנכרי חלק בו"

³²⁹ 'רבי מאיר שפירא' עמ' 329

הרב נחום דוד הרמן ז"ל מספר:

"הגאון הצדיק רבי ברוך בער ליבאוויץ זצוק"ל מקמניץ בעל ברכת שמואל, כשהתאכסן בבית אביו הרה"צ ר' יעקב יוסף הרמן זצ"ל, בעת ביקורו בארה"ב, סיפר בין השאר:

באסיפת הרבנים בשנת תר"צ שנקראה ע"י הסבא קדישא החפץ חיים' בוורשא ע"ד גזירת לימודי החול, והיו שם גדולי גאוני הדור דעה ההוא, אמר החפץ חיים: **גזירת המלכות להכניס לימודי חול בישיבות היא גזירה שצריך למסור עליה את הנפש, והוא ביהרג ואל יעבור!**

וסיפר ר' ברוך בער, שאחר שאמר הח"ח דברים אלו, התחיל להיות באולם רחש לחש, ואחד שאל את רעהו, מאיפה הח"ח לוקח את זה שהוא ב'יהרג ואל יעבור'? יש הרי ג' עבירות חמורות שהם ביהרג ואל יעבור, וכעת הח"ח אומר שגם זה להכניס לימודי חול בחדרים ובישיבות זה גם יהרג ואל יעבור.

נהיה רעש, זה שאל את זה, וזה שאל את זה... עד שמישהו הציע שישאלו את החפץ חיים בעצמו. ניגש אחד מהגדולים בהכנעה וענוה אל הח"ח לשאול, ואמר: **רבי, שואלים פה, מאיפה המקור לזה?** החפץ חיים לקח את היד הקדושה שלו, כך שמעתי את ר' נחום דוד מספר ששמע מר' ברוך בער, הוא פתח את הקאפעטע [מעיל עליון] שלו, ושם את היד הקדושה שלו על לבו, ואמר: **דא שטייט דאס!... [פה זה כתוב'!!!] ויהי המראה לחרדת אלוקים.**

משמר הלוי

רבי זאב (וועלוועל) **איידלמן** מצדיקי ב"ב, מיוצאי העיר בריסק וממקורבי הרב מבריסק מספר:

באחת האסיפות שקרא אליו (החפץ חיים) בראדין את גדולי ראשי הישיבות החל הח"ח לבכות, נגש אליו הגאון רבי ברוך בער מקמניץ זצ"ל ואמר לו בזה"ל: 'רבינקה', למה אתה בוכה? והשיבו הח"ח, אני רוצה שכל מי שנמצא כאן יקבל מסירת נפש. ענה לו הגרב"ד: 'רבינקה', מיר זיינען אלע גרייט צו זיך מוסר נפש זיין על קוצו של יוד פון די הייליגע תורה' (כולנו מוכנים למסור נפש על קוצו של יוד מהתורה הק').

סיכום

המכונים ה"חרדיים" דוגמת 'מכון אחיה', 'מקור המעיינות', 'מכללת ליפשיץ', מכוני ההשתלמויות של הסמינרים ועוד, משמשים כזרועות ישירות של השלטון, לבצע שינוי ומהפך בחינוך החרדי, ואט אט להכניס עוד ועוד לימודים זרים ופסולים, שישינו מהיסוד את דור העתיד ח"ו.

מכונים אלו עושים זאת באומנות וערמה, עד שרבים מהלומדים והעובדים שם, כלל אינם מודעים לעובדה שהם נהפכו להיות סוכני שינוי בחברה החרדית, ובתמימותם עוד בטוחים שהם עושים חסד לעזור לילדי התשב"ר דרך הכלים המתודיים והפסיכולוגיים שקיבלו במכוני ההכשרה הללו, ואינם יודעים שכל מה שלמדו שם, נוגד את כל מהותו של החינוך החרדי.

כל המכונים המכשירים צוותי הוראה במגזר החרדי המוכרים ע"י משרד החינוך, חייבים להיות מסונפים לאוניברסיטה כל שהיא, שמשמעות הדבר הוא שחייבים ללמד שם את כל מגמות הפסיכולוגיה והפדגוגיה החילונית בדרכי החינוך כאשר גם לימודי המקצוע השונים נלוו להם מתודות ותובנות פסיכולוגיות ופדגוגיות ודוגמאות מהעולם המזוהם, כפי שידוע כיום בבירור, כשהתוצאה היא אחת - חינוך חילוני בלבוש חרדי!

מכון אחיה המפורסם ביותר בקרב צוותי ההוראה בחברה החרדית, תחילת הקמתו היה לילדים בחינוך מיוחד, ומכוחם יכל להתהדר בתמיכת גדולי ישראל, אך מהר מאד עבר לעסוק גם בתחום התתי"ם הרגילים, כך שמלמדי תשב"ר למדו את המקצוע שלהם בשלוחה של אוניברסיטת בר אילן, ומאז כל גדולי ישראל יצאו נגדו, והבהירו שלמעשה הינו מכון חילוני בלבוש חרדי. כך מכון אחיה וכך גם שאר המכונים החרדיים הפועלים תחת משרד החינוך.

ה"אליאנס"

פעילותם של מכונים אלו מזכיר את החורבן שעוללו אנשי ה"אליאנס" מלפני כמאה וחמשים שנה במדינות שונות ברחבי העולם. ראשית דרכם היתה בעיר הבירה הצרפתית פריז, שם הקימו 'בית מדרש לרבנים', שהכשיר רבנים ומורים בהשכלה, ומשם נפוצו הללו ברחבי העולם היהודי, כאשר בכל מקום בואם נטפלו למוסדות החינוך, ובדרכי ערמה השתלטו עליהם והחדירו שינויים דרסטיים. כמו"כ הקימו בתי ספר פרטיים מטעמם ופיתו הורים לשלוח לשם את ילדיהם. לא חלפה תקופה ארוכה ובכל מקום בואם עלה בידם לחולל שמות בדור הצעיר, כאשר רובם ככולם עזבו את שמירת התורה והמצוות.

כאשר הגיעו הללו לירושלים, במטרה להקים גם בה סניף, יצאו גדולי ירושלים במלחמה עזה כנגדם, וכך נכתב בעיתון "הלבנון" מיום כ"ו חשון תרכ"ח:

"ויהי ביום כ"ז טבת העבר כרזא קרא בחיל מטעם אנשי אמת בכל בתי הכנסיות להתאסף כאיש אחד אל בית הכנסת הגדולה, ובאזני כולם הוכרז חרם חמור מאד מאד לאמר, כל איש אשר ייתן את בנו או את ביתו אל בית ספר יהיה מוחרם ומובדל מעדת ישראל ותרבץ בו כל האלה הכתובה בספר התורה. ואחרי כן תקעו והריעו תקיעה גדולה ופתחו הארון והדליקו נרות שחורות וקראו "ג מידות. אחרי כן הכריז השמש כי למחר יתענה כל מי שיש לו כוח, וגם יקומו לראש האשמורה השלישית לאמר סליחות ותחנונים".

יצוין, שגם אנשי ה'אליאנס' השתמשו בשיטות דומות, בהם משתמשים המכונים למיניהם כיום. גם הם הציגו עצמם כמי שדואגים ל"שיפור החינוך", עד כדי כך שאחד מהרבנים שישב בבגד דרש בשבחם, ורק לאחר שנודע קלונם והחורבן הנורא שהם גרמו, יצא במלחמת חרמה נגדם, אך אז כבר היה מאוחר מידי.

לא כאן המקום להאריך על השתלטות ה'אליאנס' על מוסדות התורה ברחבי העולם, רק נביא דוגמה אחת מפיו של יהודי בן 90 מיוצאי מרוקו, מה שמספר על מה שאירע בעירו בימים ההם, וכך הוא מספר:

"במרוקו חיו באותם הימים כ-700,000 יהודים, כולם חרדים ונאמנים לתורה ולמצוות, מעולם לא נראה חילול שבת בכל מקומות מושבותיהם של היהודים, ואם מאן דהוא תקפו יצרו לעשן בשבת, היה יוצא למקום מושבם של הגויים, כי באם היה עושה זאת בתוככי הישוב היהודי היו פשוט סוקלים אותו באבנים.

כל זאת עד שהגיעו שליחי האליאנס (כ"ח = כל ישראל חברים) שחדרו לתוככי מוסדות החינוך והכניסו בהם שיטות חדשות, ואט אט השתנה החינוך מהדרך שהיתה מקובלת אצלנו כל השנים, עד שהגיע למצב שהדור הצעיר כבר לא המשיך בדרך אבותיו, ותוך 30 שנה בלבד, התדרדר שם מצב היהדות מאד מאד, וכמעט שכבה אור התורה והמצוות מיהדות מפוארת זו, שהצליחה להחזיק מעמד בין הגויים מאות בשנים, ואף הוציאה מתוכה גדולי עולם וצדיקים נשגבים".

כך מעשיהם במרוקו, וכך בכל מקום אליו הגיעו.

הסמינר למורים בברלין

כמו"כ ידוע שהמשכילים הקימו "סמינר למורים" בברלין להכשיר מורים ורבנים בשיטתם הקלוקלת - ההשכלה הארורה, ואח"כ גם הם התפזרו בכל מקום לתוככי מוסדות החינוך להפיץ צחנתם ולקעקע את יסודי התורה ומצוותיה.

לדאבון לב, בדרך זו צועד כיום מכון אחיה ושאר המכונים שלוחי השלטון, שבאמצעותם מבקש השלטון לקבל שליטה מלאה על כל מוסדות החינוך, וכך יעלה בידם חלילה לשנות את

אושיות החינוך ולהביא לחילון הציבור החרדי.

לצערינו, כבר עלה בידם לא מעט, כאשר בכמה וכמה מוסדות כבר קבלו שליטה מלאה על כל המשתמע, והורים רבים מבכים את גורל צאצאיהם, שתמורת שמלמדים יראי שמים יהיו המחנכים של ילדיהם כשאיפתם כל הימים, נהפך עליהם הגלגל, שהמלמדים של ילדיהם הם כאלו שינקו את שיטות החינוך שלהם מאקדמאים חילוניים או מזרחיסטים, הווי אומר שלמעשה החינוך המושרש בילדים הטהורים, הוא חינוך חילוני למהדרין, והתוצאות בהתאם.

קורא נכבד, אחרי שקראת חוברת זו, אין ספק שנחרדת נוכח המזימה המתקמת על היקר לך מכל - צאצאיך היקרים! ויתכן כי הרהורי ייאוש תוקפים את ישותך, באשר הנך חושב, מה כבר אוכל לעשות כנגד ממסד חזק השולט שלטון ללא מיצרים, וכי אוכל לשנות את המציאות, וכי מנהל תלמוד תורה אנכי, מי ומה אנכי הקטן, בסך הכל אבא לכמה ילדים, האם ביכולתי לשנות?...!

אז ברצוני להבהיר לך שאין מקום לייאוש, כי בידך הדבר! הא כיצד? כשם שלפני שאתה רוכש דירה, או כל חפץ שהוא, אתה בודק קודם לכן האם אכן הדירה ראויה לשמה? האם האזור מתאים לך? האם כיווני האוויר טובים? האם השכנים נחמדים? וכו' וכו'. דומה כי עתיד צאצאיך חשוב לך לא פחות. לכן, לפני שאתה מחליט לאן לשלוח את צאצאיך, וודא שמדובר בתלמוד תורה שהמלמדים שלו נקיים מפגעי המכונים, ושיינקו את דרכי החינוך אך ורק ממקור מים חיים כמסורה לנו מדור דור זה אלפי שנים, ולא חלילה מלמדים שמקורם מעיין נרפש ומקור משחת, שיטות החינוך והמתודות שנלקחו היישר מהגויים והאפיקורסים (שאגב, די בהצצה קלה במה שמתחולל בחינוך החילוני המבוסס על מתודות אלו, לראות את פשיטת הרגל הטוטאלית של שיטות חינוך אלו).

ובאם הנך מלמד, או שברצונך להיות כזה, ואתה מרגיש שאתה צריך הדרכה ושיטות חינוך נאותות על מנת להצליח בתפקידך, שמור רגלך והרחק כמטחוי קשת מהמכונים והאקדמיות למיניהם, כי מוות בסיר. שיטות אלו לא יקדמו אותך במילימטר בדרך העולה בית קל, כי אם להיפך. ואם אכן ברצונך להשתכלל, עליך לקבל הדרכה / שימוש מהמלמדים הוותיקים, שב"ה עלו והצליחו וגם עשו פרי הילולים, ואשר מהם קמה וגם ניצבה היהדות התורתית, על ישיבותיה, כולליה ומוסדותיה, הפורחים ומשגשגים לשם ולתפארת בית ישראל.

די אם נציין, שכאשר הגיעו מייסדי ת"ת תשב"ר בבני ברק לפני רבן של ישראל מרן **הרב מבריסק** זיע"א וסיפרו לו על רצונם לפתוח ת"ת בבית מרן החזון איש זיע"א. ושאלוהו כיצד ובאיזה דרך לנהל את החיידר. ענה להם מרן זצ"ל: **"ווי חיידר עץ חיים, און מיט די גרייזן"** (כמו חיידר 'עץ חיים', וגם עם הטעויות...).

וגם אם ברצונך להשתלם במכונים אלו, אך ורק על מנת לקבל תעודה כדי להגדיל את משכורתך, אך בשום פנים ואופן לא תיישם את השיטות הפסולות שלהם הלכה למעשה, דע, כי הנך עושה את טעות חיין! איך אמר המקובל הגאון הקדוש **רבי שלמה אלישיב זצוק"ל** בעל

ה'לשם שבו ואחלמה' (סבו של הגרי"ש אלישיב זצוק"ל): **"עוד לא נברא הסבון שיכול לנקות את המח ששמע דעות כוזבות"**. לא יתכן לשבת שעות וימים ולשמוע דברים הנוגדים את תורת ה', מבלי לספוג מאומה. המציאות אף היא הוכיחה, שכל מי שעבר את המסלול הזה, המח שלו התהפך (וכבר הבאנו לעיל בפרק י"א האיסור הגמור לשמוע מינות ואפיקורסות גם אם כוונתו לקחת רק חלקים שאין בהם מינות).

עוד יש להזהר שלא להתפתות למודעות "תמימות" למראה, הקוראות להשתתף בהרצאות וערבי חינוך של מכון אחיה ודומיו "לקבלת כלים מעשיים ופרקטיים בחינוך הילדים" וכדומה, שבהם אכן מגיעים רבנים או מחנכים ידועי שם שמטבע הדברים מעבירים מסרים חינוכיים חיוביים וטובים, אך המארגנים מנצלים הזדמנות זו למכור את מרכולתם, כאשר לאחר הדרשות מפתים הם את המשתתפים להירשם לקורסים הפסולים שלהם, שאחריתם מר כלענה.

ונסיים בשיחתו של כ"ק מרן האדמו"ר **רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל**, שאמר על דברי **רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע** הכותב בספרו **'נועם אלימלך'** על הפסוק (בראשית ו, ט) "אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו", שלכאורה, 'בדורו' היה ראוי לכתוב?...

"ונראה לי דבא לאשמעינן, דהנה בכל דור ודור יש שורש לתקן מצוה מיוחדת יותר משאר מצות, למשל בדור הזה, יש שורש לתקן מצות ציצית יותר משאר מצוות, וכדומה בכל דור יש שורש להחזיק במצווה מיוחדת יותר משאר מצוות. ובא הכתוב לאשמעינן שהיה נח צדיק תמים בדורותיו, רוצה לומר בכל דור שהיה חי היה מחזיק ומתקן אותו שורש המצווה המיוחד יותר לאותו הדור" עכ"ל.

המשיך הבעלזער' רב ואמר, בדור שלנו המצוה המיוחדת היא **"החינוך בטהרתו וקדושתו"**...

עוד מבואר בספר **"דברי נפתלי" מטשאקווע**, ששמע מפי קדשו של הבעלזער רב, בעת ה'תורה' הראשונה שאמר עם בואו לארץ הקודש, עה"פ "ויקרא ה' אל משה וגו'" ע"פ מה דמבואר במדרש שמתחילים ללמוד עם התינוקות פר' ויקרא, שהתיבה 'ויקרא' א' זעירא, ונמצא האותיות הפשוטות 'ויקר', המרמז על התפילין, לומר שכמו שבתפילין אסור לשנות אפילו זי' כ"ש ממה שקבלנו ממשה רבינו בסיני, וכל שינוי אפילו קל פוסל את התפילין, כך גם בלימוד התורה עם הילדים או בדרך חינוכם למצוות, אסור לשנות בשום דבר ממה שקבלנו מאבותינו הק' דור אחר דור, וכל שינוי אפילו קטן עלול להטעות התינוק מדרך הישר לדרך העקלתון.

יתן ה' ובזכות שנשמור על בבת עינינו - חינוך צאצאינו - ונקיים בהם "אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן", נזכה שלא נבוש לקבל פני משיח צדקינו יחד עם צאצאינו הממשיכים בדרכי אבותיהם ואבות אבותיהם בדרך המסורה לנו מדור דור.

דברים חוצבים להבות אש

אודות המלחמה הנטושה בשדה החינוך הטהור בארה"ק כאשר ראשי השלטון ומשתפי הפעולה מנסים בכל כוחם לערב זמורות קוצים וקמשונים להחריב ולהרוס כל חלקה טובה, שנאמרו על ידי פה מפיק מרגליות

הגאון הגדול רבי יוסף בנימין ואזנר שליט"א

רב שכונת זכרון מאיר בני ברק וראש ישיבת חכמי לובלין

נכדו של מרן בעל שבט הלוי זי"ע

באסיפה הגדולה לכלי הקודש מנהלי המוסדות ומלמדי תינוקות

ערב חג השבועות תש"פ באולמי תמיר ירושלים

כינוס לשם הערבים לנו / הקריאה מעוררת הזמן לתשובה / עלבון התורה כשמחפשים עצות מבלעדיה / בכל אחד תלוי אלפי דורות / איש ראש לבית אבותיו הוא / צאי לך בעקבי הצאן / אשמנו מעם כי בושנו מדור / אין מלומדות הגוי שייך בנפש יהודי / הבעיות והנושאים אינם בסיבת החינוך / גם כשנצרך, חכמה חיצונית אסורה בהחלט / יוסיף דעת יוסיף מכאוב - כפשוטו וכמשמעו / מחובתנו לעסוק גם בעשה טוב

כינוס לשם הערבים לנו

ברשות הציבור החשוב, רבנים דיינים מלמדי תשב"ר החביבים.

מובא במדרש על הפסוק "משכני אחריו נרוצה" אמר רבי מאיר בשעה שעמדו ישראל לפני הר סיני לקבל התורה, אמר להם הקדוש ברוך הוא וכו', אלא הביאו לי ערבים טובים שתשמרוה, ואני נותנה לכם. אמרו לפניו רבוננו של עולם, אבותינו ערבים לנו. אמר להם אבותיכם צריכין ערבים, למה הדבר דומה לאחד שהלך ללוות מן המלך, אמר לו הבא לי ערב ואני מלוה אותך, הלך

והביא לו ערב אחד, אמר לו ערבך צריך ערב, הלך והביא לו ערב שני, ואמר לו ערבך צריך ערב, כיון שהביא לו ערב שלישי אמר תדע כי מפני זה אני מלוה לך.

כך בשעה שעמדו ישראל לקבל התורה אמר להם אני נותן לכם תורת הביאו לי ערבים טובים שתשמרוה ואתננה לכם, אמרו אבותינו עורבים אותנו וכו', אלא הביאו לי ערבים טובים ואתננה לכם, אמרו הרי בנינו עורבים אותנו. אמר הקדוש ברוך הוא הא ודאי ערבים טובים, על ידיהם אתננה לכם, הדא הוא דכתיב (תהלים ת, ג)

לתשובת המשקל בענייני החינוך, הן אותן העומדים על הפרק והן הנוגעים בחיי היום יום.

עלבון התורה כשמחפשים עצות מבלעדיה

במס' אבות (פרק ו' משנה ב') מובא: ריב"ל אמר בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, עלבונה של תורה היא כי לתורה יש עלבון גדול מכך שאין סובלים אותה, עלבון נורא הוא לתורה כשנתבונן שמחשבתנו היא שהתורה אינה נותנת לנו די עצות הדרכות וכוחות הנפש שפה ברורה ממנו נוכל להשתית ולבנות את דורותנו, כשאנו עדיין חושבים שבאם נלך לרעות בשדות זרים ליקח משם עצות והדרכות זוהי עלבון לתורה, התורה 'ווערט באליידיגט' - 'האם אין לי מה להנחילך?', אין לי מה לומר או להוסיף לך עד שאתה הולך לחפש במקום אחר.

א"כ וודאי ווודאי מתאים מאד בימים כאלה להתאסף ולהתבונן קמעה בנושא זה. מחובתנו להאמין באמונה שלימה - והרי אנו מאמינים אמונה שלימה, רק שטרדות הזמן משכיחים וצריך לחזור ולשנן זאת היטב, כי כמו שהתורה הק' היא נצחית, הדרכים לקניינה גם הם נצחיים, ועל אותם הדרכים ועקבי הצאן, על ברכיהם חניכנו והקנינו התוה"ק לבנינו בדורות עברו, אותם דרכים וקניינים באופניהם הם - הם נצחיים גם כהיום הזה, התורה היא אותה תורה, נשמת ישראל חלק אלוך ממעל הוא בדומה, הדרכים להגיעם הם דומים ושונים, תחילתם בתורה ציוה לנו משה מורשה

"מפי עוללים וינקים יסדת עז" ואין עז אלא תורה.

כשאנו עומדים עכשיו בימי ההכנה למתן תורה מה מתאים יותר כינוס קדוש כזה אשר הוא למען בנינו, אלו הערבים לנו, בזכותם ובהמשך קיומם אנו נתלים בקבלת התורה.

הקריאה מעוררת הזמן לתשובה

במכילתא דר' ישמעאל (יט, ב') "ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני". והלא כבר נאמר בפרשת מסעות (במדבר ל"ג, ט"ו) "ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני", ומה ת"ל ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני? הקיש נסיעתן מרפידים לביאתם למדבר סיני, מה ביאתם למדבר סיני בתשובה, אף נסיעתם מרפידים בתשובה.

בסדרה של השבוע הקרב אנו נכנסים בעז"ה לימי 'ויבואו מדבר סיני', כעת אנו עומדים בימי 'ויסעו מרפידים' וכך מקובלנו [הקריאה מעוררת את הזמן] מן הקדמונים אשר בעבר כן הוא עתה בימים ההם - בזמן הזה¹, אין בנמצא בכל דבר שבקדושה דבר שהיה ואיננו יותר היום, ובכל שנה ושנה מתעורר שוב ההשפעה של מתן תורה מחדש, ובוודאי שכל ה'ויגשו' אל מתן תורה גם הוא חוזר על עצמו בכל שנה מחדש, וכעת הוא הזמן בבחינת כשם שביאתם לסיני בתשובה כך נסיעתם מרפידים בתשובה.

נראה אם כן לקבל על עצמנו ולפעול

1. ראה קדושת לוי (מועדים) בימים ההם בזמן הזה - הרבה ניסים היו לישראל ולא נקבע מועד אלא לאלו שכבימים ההם בזמן הזה נתעורר שוב הנסיונות והגזירות דאז והכח לנצח.

אבותיו הוא', והקשיתי פעם על ענין זה באשר הוא פלא, איך שבטי י-ה ראובן שמעון לוי ויהודה וכו' נקראים בלשון תורתנו שבט או מטה, או שבט ראובן שבט שמעון וכו' או למטה ראובן למטה שמעון וכו', הרי אנו יודעים שלשה"ק אינה הסכמת האומות כדברי הרמב"ם ריש נדרים שבדו האומות לשונם איך שולחן יקרא כך וכסא כך, ובלשון התורה - לא שאנו מבינים זאת אך כך מקובלנו - לשון הקודש כאשר יקרא לשולחן שולחן, הרי הוא מהותו עצמו ופנימיותו, ובאותיותיו הרי הוא נלקח משורש אותיות ש'ל'ח'ן' שזהו מהותו, ולמה נקראו השבטים בלשון זה אשר לשונו כלשון מקל חובלים, שבט הוא מקל 'חושך שבטו' (משלי י"ג כ"ד) וכו', מטה גם הוא מקל 'את המטה הזה תקח בידך (שמות ד' י"ז) וגו'', למה נקראו השבטים בלשון מטה ושבט, הלא דבר הוא, ובפרט כדברנו שלשון התורה מהותה היא?

התירוץ הוא (ובדרך אפשר), אין לבר ישראל אפשרות להעמיד עצמו מבלי מקל חובלים על ראשו, האדם נזקק כסדר למוכיח מחזק ומורה דרך מבלי הפסק², וכן בקורות דברי הימים מסופר על הרבה צדיקים שבזקנותם שכרו לעצמם מוכיחים שיאמרו להם מה לעשות ומה לפעול, וזו מורה לנו התורה"ק.

*

וכן דרכי לשנותה תמיד בפני אברכים: למדתם בישיבה או בבתי הוריתם, היו אז האב והאם, מחנכים, ראשי ישיבה, מגידי שיעור, משגיח קטן וגדול, ראש חבורה ועוד,

מהא"ב שלומדים עם התינוקות בבית רבן קמץ א' אה, הכל בהכרח שיהיה כבקדמותו כמסירתו וכפי שקיבלנוהו.

בכל אחד תלוי אלפי דורות

דוד המע"ה אומר בתהילים (פרק קיח פסוק כו) 'ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה'', שמעתי רבות מפי זקני מורי זללה"ה שעמד על כך מדוע התייחס דוד המע"ה בלשון יחיד 'ברוך הבא' ולא 'ברוכים הבאים' לשון רבים כסימו של כתוב 'ברכנוכם מבית השם'!?

ולענייננו תירוצו מתורץ בעניין דידן באופן נפלא:

יושבים כאן באסיפה יחידים רבים, כל אחד עולמו ויחודו, ועליו נאמר 'ברוך הבא בשם השם', אך בד בבד בקולרו של כל אחד תלוי כיתה של 20-30 תלמידים, ובכל שנה תלמידים חדשים, הוי אומר כאשר מתאספים לכאן כמאתיים מלמדים יש כאן בעצם במקום אסיפה זו אלפים אלפים של נשמות ישראל אשר תלויים בו על פי דרך הטבע בחינוכו של מלמד ומורה דרך זה.

אשר על כן בעת נדרוש בשלומו של היחיד ה'בא בשם השם' אך ה'ברכנוכם' הוא ברכה לרבים, כי כל אחד רבים הוא, בכל יחיד שיושב כאן מחוייבת הרצינות והשימת לב להתבדל מכל מחשבה אחרת שתפנהו מלהתרכז בנושא המדובר כאן היום.

איש ראש לבית אבותיו הוא

ונקדים לענייננו הקדמה קטנה:

בפרשתן, הסדרה (במדבר א' ד) 'ואתכם

יהיו איש איש למטה איש ראש לבית

2. אדר"נ פרק כ"ט "אהוב את המוכיחך ושנא את המשבחך" וכו'.

ראש ישיבה, ובאמת אין בזה נפק"מ ראש למי הוא, אין בנמצא שיהיה ראש כאשר אינו שייך למקום מסויים והוא חי בדרך סלולה, הרי מה אתה מוסר לדורות אחרים, האם מלומדות או חינוך של מלמד או מגי"ש - אין בזה נפק"מ וחילוק - הרי היא צורך פרנסה גרידא וכל מי שאין לו פרנסה בצורה אחרת הרי הוא מציע את עצמו לתפקיד זה!

הרי בוודאי ובוודאי שאינו, חינוך פירושו שתילת ובניית נשמות ישראל, והעמידו תלמידים הרבה - פירושו כשלומד עם התלמיד הרי הוא מעמידו על רגליו, כבר מעת לימוד הא"ב מציבים אותו על רגליו, ועל זה התנאי כפול ומכופל באם הוא שייך למקום מסויים והוא קשור וחי עם דרך סלולה וממשיך אותה, הרי שמלבד הזכויות שיש מאלו שהתוו ויסדו דרך זו, אשר בעבר ובהווה כוחם סגולי ועומדים הם בראש מהלך זה, חוץ מכך יש לנו דרך סלולה, וכפי שאמרנו מקודם כי בתורה יש מוצא חיים לכל מבקש ולכל דבר שיבוקש.

צאי לך בעקבי הצאן

המטרה של אסיפה כזאת היא להביא בהכרת תודעתנו, שנדע שתורה שבכתב ושבע"פ שקיבלנו ממשה רבינו ובכל המשכת הדורות המסורה אשר קיבלנוה איש מפי איש שם טמון הכל וכפי שהזכרנו מקודם. וכדרך שמחפש אדם מטמון ואוצר הטמון בתחתיות ארץ שחופר אחריו ביגיעה עצומה, כך צריך לחפור ביגיעה עצומה לגלות האוצר של יראת שמים הטמון בעמקי עמקות התורה ואם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת השם.

ועל ראשיכם צוות שלם, ומה נשתנה ביום שנהיה כבן י"ח או י"ט ואמר 'הרי את' ומכאן והלאה מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל, אב ואם שיתערבו במעשיו - לשאול בן אחרי נישואיו מדוע הוא קם בשעה כה מאוחרת זהו כבר הס מלהזכיר, חלילה השם ישמרנו, מי יאמר לו? נותנים בידיו בית שם יביא בעז"ה נשמות קדושות, ואין אף אחד שיוכל לומר לו מאומה, מה נשתנה? הרי עד אתמול היה זה בן הי"ח נזקק למורים מדריכים מחזקים ומעוררים, וכיון שזקנו צימח אינו נצרך יותר לכלום?! הרי פי כמה הוא זקוק כעת כאויר לנשימה למי שיתווה את דרכו ונתיבתו.

אומרת התורה: באם 'ואתכם יהיו איש איש למטה', אם לכל אחד מכם יהי שייכות וזיקה למטה כלשהו, שבט או קהילה אשר היא מקל בתקנותיה והדרכותיה יסודותיה ודרכה הסלולה, באם שייך אתה למקום כזה הרי 'איש ראש לבית אבותיו', יש לך באפשרות לבנות בית נאמן בכרם ישראל. אך סכנת נפשות באם אינו שייך למקום כזה אלא 'ואנחנו עמך' וביום הוא מתפלל כאן ובערב כאן, הולכים לאן שחפצים ובאים לאן שחפצים, אין מי שישאלנו היכן היית אתמול בתפילה, כאשר תשובתו ציד בפיו שהוא מתפלל הכא והתם, ואולי אין זה אמת ולא התפלל בשום מקום אלא לכותלו של בית?

אם 'אתכם יהיו איש איש למטה' אזי 'איש ראש לבית אבותיו', ולא, השם ישמרנו.

כמו כן לענייננו, מי שהוא ראש, אם באשר הוא נקרא מנהל ת"ת, או הנקרא בלשון חז"ל ריש דוכנא - מלמד תשב"ר או

ואספר:

כששימשתי רב ואב"ד בעיר הבירה לאנדאן כדומ"ץ קיט"ל דסאטמאר יצ"ו בעת שהתחילו שם השלטונות לגזור גזירות, בנסיון להטמעת זמורות זרים בנטעי כרם החינוך והמסורה, ביקשתי בשעתו מכמה עסקנים כי ברצוני להתוועד עם שר החינוך דשם ולהעמידו על חומרת העניין, ויביאוהו לפתחי.

שוחחנו ארוכות וכפי שהוברר לי במשך השיחה היה הוא גם שר המשטרה שם, ודיברנו על העניין משלל ההיבטים, ונזהרתי מאד בדבריי כאשר לא יכולתי לומר לו ברורות שדרכנו היא דרך נכונה והם בדאים - הרי 'איש בער לא יידע וכסיל לא יבין את זאת', ובחסד השם נפל ברעיוני ואמרתי לו כך:

ברצוני לשאלך דבר, היכנס נא לביבליאטעיק (ספריה) ובדוק בשלשלת ספריכם אתם, מהו מספר שנותיו של הספר העתיק ביותר שלכם? חשב קצת וענה על ספר מסויים של 600 שנה שזהו העתיק ביותר בשיטתם וחכמתם.

אמרתי לו כאשר אני מצביע על ארון הספרים שבביתי: ראה נא גם ראה, לפניך ארון ספרים מלא וגדוש מקיר אל קיר, בכאן ישנם ספרים שעתיקים הם ג' אלפים שנה, ומאז ג' אלפים שנים נכתבו עוד ועוד ספרים על חינוך ועל כל צעדי ושעלי התנהגותו של העם הישראלי, הרי פשוט שיש לנו נסיון רב יותר ממכם, אך נסיון רב לנו מאשר לכם, דרכנו סלולה זה אורך ג' אלפים שנה, בתורה שבכתב ושבע"פ, בכל המשכת התורה שנכתבה ונמסרה מראשונים ואחרונים בעלי המוסר ותלמידי

הבעש"ט הק', הרי ישנם עצות מחכימות ודרך סלולה לכל דבר, ופשוט וברור כי רב ועדיף הנסיון רב השנים שלנו בתחום. כרגע נשתומם ואיבד את לשונו, אחר התעשת נענה ואמר: ומה נעשה ויש לנו מוסלמים ובעלי כיתות גם הם בשלהם כי יש להם שיטות בעלי ג' אלפים שנים ויותר?

אמרתי לו, תעלעל נא בקורות האלפים שנים עליהם הם מדברים וראה מה העלו הללו בחכתם, הרי לא העלו אין ואפס, ומה יש להם מתחילת הג' אלפים ועד כעת, הרי אינם מחדשים חדשות בשיטתם ואין להם במסורת שלהם כלום, כי אם אותם גיבווי דמיונות שחוזרים על קיאם, ויבן על נקלה והודה לדברי.

כאשר ראיתי כך המשכתי והסברתי לו על זה הדרך:

בקהל עם דרי הארץ כ-60 מהאחוז (0.60) הם יהודים, הבט נא והכר דבר אמת האם בכל בתי הסוהר שלך בכל ממלכת אנגליא האם אחוז השישים מהם הם יהודים, ועל שפתיו בת שחוק ויאמר: כלל וכלל לא! מאד רחוק מכך.

עניתי לו: הרי אתה נוכח כי חינוך דידן ישנו בנסיון רב יותר, פחות מאחוז השישים הם אלה אשר יושבים בבתי הסוהר, האם אין בכך כלום לשפוך אור על תעלומת החינוך המסורה דור דור?!

ואתם יושבי האסיפה הזאת היוכחו, מה שהגוי אשר בשר חמורים בשרו השכיל והבין, עאכו"כ עלינו בני ישראל אשר בשר קודש בשרנו ונשמנתו קודשה בוודאי עלינו להבין שנסיון רב יש לנו, ובתורתנו סם חיים ודרך סלולה לכל מבוקשנו.

אשמונו מעם כי בושנו מדור

זקני אבי אמי ה"ה רבי אברהם אלי' מייזעס זללה"ה אמר פעם בדרשתו בגזירת הבריכה ליד מאה שערים, אמר זקני כך: תמיד התפלאתי על מה שאנו אומרים בוידי דיוהכ"פ 'אשמונו מכל עם בושנו מכל דור', היתכן? איך אנו אומרים שקר כזה בפני בוכ"ע ומקטרגים על עצמנו קטרוג כזה של אשמונו מכל עם, האם ישנם אצלנו כל כך הרבה גנבים ורוצחים, כ"כ הרבה אנשים נחותי דרגה כמו אצל הגוים אשר אשמונו גדול מהם, והיאך נאמר אשמונו מכל עם?

ותירץ בדרך פשוט, ממנו נוכל להשכיל לענייננו:

אשמונו מכל עם כי בושנו מכל דור, מה אשם הוא הסיני שהוא רוצח? הרי גם אביו היה כן?!, מה אשמים שאר בני חם שנפש ירודה להם ושפלות היא חייהם הרי במתכונתם וערש ילדותם לא ראו התנהגות אחרת, אך אנו בני ישראל על מה שפכו אבותינו את דמם, אנו בני ישראל מה ראינו אצל אבותינו, מה קיבלנו מאבותינו, אשמונו מכל עם - כי בושנו מכל דור, כך היה תירוצו. ולענייננו, ניתן לומר אותו דבר, אם אנו מסוגלים ללכת לשמוע הדרכה בחינוך מאומות העולם או שאומרו יהודי שלקח משם, או שלקח מאחד שלקח משם הרי לנו אשמתנו מכל עם כי בושנו מכל דור, האם בדורות עברו לא השכילו עצה להתמודד עם בעיות.

האמת נגיד ולא נכחש כי משנה לשנה אחוזי התלמידים הבעייתיים במוסדות התורה הולך וגדל, אם פעם היו תלמיד או שנים מכיתה שהם בעייתיים, כהיום חמש או שבע או שמונה ואפילו יותר עונים לשם

זה, - זהו אמת, והסיבה לכך אכמ"ל והוא נידון בפני עצמו.

והנה אך כעת שהמצב הוא כזה - הבה נחזור אל התלמיד או שנים שתמיד היו בעייתיים מעצם טבעם והיותם חלושים, האם נעשו ח"ו רוצחים? נעשו גנבים? הרי הותקנו בעצה לכך, אכן הם לא היו העילויים אך העמידו אותם בדרך מלך והעמידו בתים יראים לה' ולתורתו, אם כן מה לנו איפוא להתבזות כ"כ מדורות עברו ולילך לבקש אצל אומות העולם עצות?!

אין מלומדות הגוי שייך בנפש יהודי

עוד רציתי לומר, מרנא החתם סופר הק' בחידושי מס' שבת בסוגיא דקבלת התורה בעניינא דיומא בפרק ר"ע (פ"ו ע"ב), וכן הוא בתשובה ביו"ד (תשובה קנ"ח) כותב כי אין לסמוך על הרופאים ואפילו רופאי ישראל כי הם למדו ונשתלמו באוניברסיטאות העולם על גופים של גוים משוקצים, והגמ' בשבת אומרת כי הגוים הואיל והם אוכלים נבילות וטריפות חבלי גופייהו - גופים שלהם שונים וכחבולים, ואיך יתכן גוי או יהודי שלמד דאקטאריע אצל גוי היאך הוא מבין על גוף יהודי? [זה שהיום כן סומכים על הרופאים זוהי סוגיה בפני עצמה, ואכמ"ל], אלו תוכן דבריו של מרנא החת"ס.

[וז"ל החת"ס שבת פו: ד"ה ואם תמצי לומר: קשה לי לסמוך בשום הוראה על רופאי זמנינו וכו' דכל מומחיותם ע"פ ספרי רפואות שנעשו ע"י ניסיון שהיה להם ע"י גופי אומות העולם וכו' דחביל גופייהו ואין מזה ראייה לגופי בני ישראל. ואין לדון מדבריהם להקל בשום איסור כי אם לענין חילול שבת ואכילה ביום הכיפורים, דלא יהא אלא ספק פיקוח נפש נמי דוחה שבת, אבל להאמין ממש אין

נראה לי, עכ"ל].

- הולכים לרופא אפילו כשיודעים שכל תרופה יש לפעמים אשר היא טומנת בעצמה גם נזק, השם יחוס וישמור.

כך ואף יותר מכך, כאשר לתלמיד יש בעיה במידות או מה שהרבה הרבה, תלמידים יש להם קושי בריכוז המחשבה, אין הם יכולים להתיישב או להתרכז, מיד רצים אל הרופאים, מיד נותנים ריטלין, מיד מבקשים שאר מני עצות ותחבולות שונות ומשונות. מה נשתנה?! קודם כל דבר קום קרא אל אלוקיך, האב והאם צריכים לבקש, המלמד צריך לבקש רחמים על תלמידו, רק אז יכול הוא לסמוך כי התחיל לעשות ההשתדלות הנכונה והנדרשת בתחומו.

הבעיות והנושאים אינם בסיבת החינוך.

לנדבך נוסף יש להתייחס:

כאשר תלמיד ל"ע נופל ואינו מצליח ובגין כך מתדרדר ויוצא לרחובות קריה, תמיד ישנם כאלה טיפשים שמיד עושים קול רעש גדול כי החינוך החרדי אינו טוב ומספיק, ישנם נושרים, ומתרברים כי בשיטות החינוך של העולם המתקדם היו יכולים למזער או למנוע את הנפילה.

קודם כל צריך לידע כי נושרים היו תמיד ואין בכך כל חידוש, אצלם הרי זה גרוע הרבה יותר ולכן אין מה לפנות או להסתכל דרך שם. שנית, ואני אומר זאת באחריות ואני מוכן לעמוד בוויכוח עם כל אחד על כך, תלמיד שנופל לחוצות - אפילו שאינו נופל כ"כ עד שחולץ כיפתו חלילה, הוא רק נהיה חלש מאד, כל זה אינו בגלל החינוך! יכולים להיות סיבות רבות ומגוונות - או שמהבית לא נעשה עמו כראוי או שהמלמד אינו יודע

אחי ורעיי היקרים! כשהולכים לרופא על לב או כבד, עד כמה שונה כבר הלב או הכבד חתיכת הבשר במציאותו בין ישראל לעמים, אינו שונה כ"כ, הרי הוא דומה בראייה במישוש ובניתוח ובבדיקות לעומק בתוך מיקרוסקופ (זכוכית מגדלת), ובאם בכ"ז אמר מרנא החת"ס על דוקטור שאומר סברתו על גוף - כי אין להסתמך עליו באשר נתלמד על גופי גוים, אמרו נא אחים יקרים מה עם הנפשות? הרי לא כל שכן! חינוך הרי הוא הנפש, זה אינו נראה, זה אינו במישוש, ונפש איש הישראלי הרי הוא כרחוק מזרח ממערב מנפשו של גוי או אפילו - נעבאך - מנפשו של חילוני, תמיהה רבתית היא, היאך מסוגל בר ישראל המאמין בה' ובתורתו לסמוך על חוות דעת של אחד שלוקח את מהלכיו ורעיוניו מהעולם הגויי, הרי זה שונה בתכלית וסוגיה אחרת היא נשנית.

ממילא, צריכים אנו להתחזק ולידע כי אמנם אמת ישנם בעיות כפי שאמרנו מקודם, ואכן צריך לטפל בהם כהוגן וחלילה מלהזניח, אך כמו שיש פעם ברפואה גופנית שנצרכים והולכים לרופא, עם זאת כל בר דעת והורים אשר נפשם בריאה בשכלם יודעים - כאשר יש בעיה עם הילד אין המרוצה ותליית התקווה בעיניים נשואות אל הרופא, קודם כל שמים מבטח ומפלט ומתפללים ומבקשים מקוב"ה רופא כל בשר - 'רפאנו', לכך אין שום תופעות לוואי ומנסים קודם כל בדרך זו, ובאין מנוס ולא עזר הכל אזי 'מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות' - רק אחר כך הולכים לרופא שנותן כדורים או טיפות וכד', וגם ההסתמכות אינה ברוח חפיצה ונפש שלמה

ונסיונם רב אולי יכול הוא לייעץ לך עצה טובה, מדוע הולך אתה לחפש במקומות אחרים?

הוראה למעשה מוקני בעל שבט הלוי זצוק"ל

ואם אחרי כלות הכל לא עזר ותלמיד זה הינו בעייתי, אחי ורעיי! כל מוסד או כל המוסדות יחד צריכים שיהיה להם איש מוסמך לכך אשר נבדקו ציצייתיו וכפי שביארנו לעיל שאינו חודר לעניינים אחרים, הוא כן התלמד והוא רופא, פעם צריכים גם לרופא, אך כל מלמד שיהיה רופא? כל מגי"ש שיהיה פרופסור?

פעם שאלתי את פי זקני (הגר"ש וואזנר) זללה"ה באשר שאיש אחד הטריד אותי מאד (היה זה לפני כ-25 שנים) שאלך ואלמוד גרפולוגיה (מה שלומדים את תכונות נפש הכותב על פי כתבו), ושאלתיו מה יום מיומיי, בשביל איזה צורך הוא לי, האם אבין 'תוספות' יותר טוב בגלל כך? מה לי ולזה? והוא טען נגדי כי אוכל על ידי כך לחדור לבני נפשות תלמידי ואוכל לידע נסתרות ליבם ואוכל על ידי כך לידע הדיבורים המתאימים שעליי לדבר איתם, הם יעריכו אותי מאד על כך באשר יראו שאכוון לסתרי נפשם ואבין לתהפוכותיהם.

סירבתי. לאחר מכן הפציר בי שוב ואמר לי הרי יש לך סב לך ותשאל אותי, ירדתי אל זקני ושאלתיו כנ"ל וענה לי בתוקף: בשום פנים ואופן אל תעז לגשת לך, ומפני ג' סיבות:

א) זהו חרם דרבינו גרשם - כמו שאסור לקרוא כתב של השני בלא רשותו כך גם את נפשו אסור לך לקרות, הוא אינו יודע מה

איך להתהלך עם נפשו של זה וכן עוד גורמים חיצוניים.

אהובי ורבותי! יתרה מכך, רחמנא ליצלן ולשיזבן, אין איתנו יודע על תלמידנו או בנינו מול איזה נסיונות הם ניצבים עומדים, שולח הינך את בנך אל חותנך הסבא לשבת, בדחילו ורחימו הגדול ביותר, אתה מלווה אותו אל האוטובוס ושם אתה דואג ומסדר איזה אברך חסידי שיתישב לצידו ויפקח עינו עליו, ואפילו אתה מתקשר אל חותנך שישלח משהו שימתין עליו ברדתו, והרי מבחינתך עשית כל מה שרק אפשר.

אך יודע אתה שיכול לישב אחד לפניו עם כלי טרף ומשחית, ופעם אחת! לא בנסיעה של שעה, כל כולו אינו אורך יותר מ-10 דקות והרי נחרבו לו כל ימיו.

[לא ניתנה תורה למלאכי השרת וגם לכך תועיל תפילה, אך ראשית - יסוד היסודות של חינוך הוא להכניס בילדים תוקף ועוז, להכניס בתלמידים חוזק ועוזות דקדושה 'איני יכול או מסוגל לעשות תחת גבו של אבי מאומה', איני מסוגל לעשות מאחורי גבו של מורי ורבי דבר אשר בפניו לא הייתי עושהו, אני מרגיש עצמי בוגד בכך].

לא החינוך הוא הגורם לנשירה, ישנו תלמיד בחיידר או בישיבה שגורם כאב ראש ובעיות, קודם כל דבר התפלל עליו, יודע אתה שם אמו? האם פעם התפללת עליו? אחד יכול להוזיל דמעות ואחד לא - אך לכה"פ התפלל עליו. לעולם אל תשלה או תרמה את עצמך לייחס את הסיבה בכשלון החינוך.

שנית, לך והתייעץ עם מחנכים חשובים ידועי שם אשר זקנם יורד על פי מידותם

קודם כל ה'יוסיף מכאוב' כאשר הנסיון הראה שאברכים שלמדו קורסים למיניהם במכללות ומדרשות בכל שם וחניכא ושמות נרדפים שיש להם, הלכו וטיפסו או גלשו למחוזות אחרים ג"כ, אשר אינם נזקקים לצורך חינוך. וזה אני אומר לכם מתוך הרבה נסיון של הרבה אברכים וגם נשות חינוך - יוסיף דעת לבסוף יוסיף מכאוב אשר אינו שייך יותר בגדר הדעת.

שנית, דעו לכם! יוסיף דעת יוסיף מכאוב - כאשר אינם נותנים רק עצות טכניות כיצד להביא הדבר על פתרונו ללמוד עם התלמיד כך ולהתנהל ולהתנהג עמו באופן מסויים, רק מלמדים אותך איך שתהיה מחוייך אל התלמיד, איך שתהיה תמיד עם מצב רוח מעולה, איך תהיה תמיד שמח ומרומם עליז ומסופק, ולא מדף גמרא וגם לא מאמירת 'שמת' בהתלהבות וברען, אלא מכל מיני הנאות גשמיות ובהמיות של עוה"ז ותענוגיו באמצעות נסיעות של סופי שבוע במלון, ורק זה יתן לך סיפוק והצלחה! איזה מין שינוי יביאו המה אל אורח חיינו אנו, יוסיף דעת - חלמת שאתה הולך ללמוד עוד כמה ידיעות לחנך - האם אתה יודע איזה שק של יוסיף מכאוב נתלווה לך?

ואפילו אם יושבים כאן כאלה אשר כן שמעו לקורס ולא מצאו שם עדיין את הבעיות אשר אני שומע על הקורסים, אני רוצה כאן לפתוח פה לשטן, הבה ניפגש בחלוף חמש שנים קדימה.

שלישית - יוסיף דעת יוסיף מכאוב, הרי אתה הולך להשתלם איך לטפל בתלמיד בעייתי, מה אתה רוצה מכל הכיתה? הרי כל הכיתה הם תלמידים בריאים ורגילים, נותנים לך אופנים איך להתנהג עם תלמיד

אתה קורא שם ומבלעדי רשותו אין לך רשות להכנס למדוד את פנימיותו והרי הוא בכלל חרם דר"ג. חידוש עצום אשר פוסק עם כתפים רחבות יכול לאמרו.

ב) אמר לי סבי - יש לי בקבלה איש מפי איש עד למרנא החת"ס כי 'כלי קודש' אסור לו ללמוד חכמות חיצוניות, גרפולוגיה הרי היא חכמה חיצונית, מה לכלי קודש לגשת לחכמה כזאת?

ג) וגם זה כדאי לדעת - שמע נא היטב את אשר פי מדבר אליך! כל מה שאב צריך לידע על בנו או אשר מחנך צריך לידע על תלמידו, הקב"ה מזמין אליי שיבחין וידע על כך, יראהו ישמעהו ויבינהו, וכל מה שאינו מבחין רואה ושומע אינו צריך באמת לידע, אין צריך לידע כל מה שעובר על השני, כל אחד נושא על כתפיו את פנימיותו וכשהוא מתבגר מעט הרי הוא מתחיל לחשב חשבונות של עולם בינו לבין קונו ואין צריך לידע הכל.

ואשר לענייננו אני בא, חכמה חיצונית אסורה היא.

יוסיף דעת יוסיף מכאוב - כפשוטו וכמשמעו

מוכרחים לסיים, אך אומר לכם עוד דבר אחד, כתוב (קהלת א' י"ח) 'יוסיף דעת יוסיף מכאוב', כל אשר מוסיף לדעת היינו שהוא הולך להשתלם עוד, יתר על ספר הא"ב אשר כולנו למדנוהו כתינוקות בספר ה'מסורת' שהרב חשין ז"ל ייסד, כי זה כבר אינו טוב מספיק וכבר צריך לחדשות, כ"כ למה? מה רע בקנקן חדש מלא ישן זה? יוסיף דעת - רוצים לדעת יותר, אך זה 'יוסיף מכאוב'.

ולפעמים אף עם ידיעות - שמעתי שזה סובר אחרת, בבית פלוני נוהגים אחרת ומדוע אנו מוגבלים עם האופניים ועם המחשב ומדוע ולמה? והרי צריך לידע מה שתשיב.

ומנין לוקחים כל התשובות? ניתן תמיד לומר יקירי אתבונן ואחשוב ואומר לך? צריך ללמוד הרבה מוסר וספרי חסידות, ולא ללמוד מתוך עלוני הירוק שחור צהוב אדום שמסתובבים ומחולקים בבתי המדרשים שמוציאים קטעים ושורות שעובדו כבר, ואינו לא מהמאור ושמש ולא התפארת שלמה ולא הישמח משה, זוהי שפה שהומם טעמה וזכרה ואינה מוספת כלום, צריך ללמוד קטע אחר קטע, וכשלומדים זאת מתמלאים בידיעות, וכשמתמלאים בידיעות יש גם מה להניק לתינוקות.

ואסיים: הקב"ה יעזור שמכינוס זה ייצא תועלת גדולה, זוהי הצלה גדולה לדור, אין לכם השגה עד כמה דורנו נופל בענין זה, ומי יודע - אסור לחשוב על כך - מה יולד יום, יעזור השי"ת ותשרה ברכה בכל הפעולות שנעשות כאן וימצאו כל הפתרונות והאנשים המתאימים לצורך זה, והמלמדים והמחנכים יהיו ניצבים בגאון עם תורתנו הק' ומשם יקחו כל העצות וההדרכות ויהי ה' אלוקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו.

שיש לו בעיות והרי השיטה והדרך נאחזים בך עד שלגבי כל הכיתה אתה משתמש בכך, הלמה אתה עושה את כולם חולים?

בכלל, המלומדים - על כל דבר קטן כבר מוצאים שזה נקרא מה שרשום בחוברת זו וזו בפרק וסעיף פלוני אלמוני. מה העניין? למה אתה תולה "תיק" בקולרו של זה, למה אתה עושה אותו ל"תיק" או בעיה ומצליעו, די לנו בקושי שנצטרך, הרי זהו ממש מה שאמרנו: 'יוסיף דעת יוסיף מכאוב'.

מחובתנו לעסוק גם ב"עשה טוב"

מחובתי לסיים לפי הזמן שהוקצב לי, אך דעו נא רבותי כי הרבה יותר מאשר אמרתי לפניכם כתוב על לוח ליבי, אך זה אינו די אשר מתאספים לדבר על הסור מרע, כ"כ הבנתי לליבו של הדרשן שדרש לפניי, צריך לדבר מ'עשה טוב' ג"כ, היום יש צורך גדול בללמד ידיעות, ילדים שואלים קושיות, הרבה קושיות.

(וזכרני שפעם אצל זקני מורי היתה שיחה בנידון, מדוע השבטים הקדושים לא שאלו את יעקב אביהם מפני מה נתן בגד הכתונת פסים ליוסף ובעצם כך יחס לו חשיבות וגדולה יתר על אחיו? לא שאלו קושיות כי כך הנהיג האב, האב עשה כך!).

היום יש לתלמידים קושיות, וכאן הבן שואל! במצב הטוב הרי הם שואלים בצורה עדינה, והרבה פעמים אף באופן אגרסיבי,

...לפתע, משומקום צץ לו אדם מגושם למראה, קרחת לראשו ועגילים באזנו ובתנוך אפו השמאלית, עם קוקו המזדנב לאחוריו. הלה מתקדם בצעדי ענק לעבר... בית המדרש. מה רוצה אותו ברנש, איש אינו יודע, וגם איש לא שם לב כשהוא נכנס לתוככי היכל ביהמ"ד. הוא נעצר לרגע, אולי היה המום ממראה ההוד הנורא, אך לא, עד מהרה הוא מתעשת, ניגש מעדנות לבימה, מטפס את שלשת מדרגותיה, ובאגרופו המגושם מכה על הפרוכת הכחולה עליה מונח ספר התורה בעת שקוראים בה, ומכריז: "מטורללים, אין לכם מה לעשות בחיים? כל היום לחמם את הספסלים? בואו אחרי, ואני אראה לכם מה זה חיים!..."

הם אמנם לא הבחינו בו כשהוא נכנס, אך יותר ממשפט מורעל זה הוא לא הספיק לומר, עד שבעלי הזרוע מהלומדים, תפסוהו בבגדיו ובקוקייתו והעיפוהו אחר כבוד מבית המדרש, לא לפני שכבדוהו במנה הראויה לו. הוא אמנם ניסה להתנגד, אך הוא היה אדם אחד מול מאות זועמים, שרק מפני עדינותם, לא כילו את כל חמתם במטורלל דנן...

